Paano Naman ang mga Kapistahan?

Mga Tanong at Sagot

tungkol sa mga Utos,

Kautusan, at Itinalagang Panahon

Gary Hullquist at Adrian Ebens

Marso 2016

Maikling Buod

Ipinagdiriwang namin ang ikapitong araw na Sabado bilang Sabbath. May ilan na tumatawag dito bilang Sabado ng mga Hudio, ngunit ito ay pinagpala at itinangi na ng Diyos mula pa noong paglalang, at ito ay para sa lahat ng tao (Genesis 2:1–3). Dapat ba natin itong ipangilin? Kung sinasabi ng Diyos na ito ay Kaniyang Sabbath at Kaniyang pinagpala, nais kong tanggapin ang pagpapalang iyon at makiisa sa Kanya at sa Kaniyang takdang panahon. Alam nating ipagdiriwang din ito sa langit, sapagkat sinabi ni Isaias na mula sa isang bagong buwan hanggang sa susunod, at mula sa isang Sabbath hanggang sa kasunod, ang lahat ng tao ay paroroon sa harapan ng Panginoon upang sumamba sa Kanya (Isaias 66:23).

Ang unang pista na ibinigay sa Israel ay naganap sa ika-10 salot at kasabay nito ang kanilang paglaya mula sa Egipto. Ngunit ang Kordero ng Paskuwa ay sumasagisag kay Kristo, ang Kordero ng Diyos, ang tunay na handog. Dahil dito, ang mga hain at handog ay tumigil na. Patuloy nating inaalala ang sakripisyo ni Kristo sa pamamagitan ng bagong sagisag, hindi napanis na katas ng ubas at ang orihinal na tinapay na walang lebadura na kapwa sumasagisag sa Kanyang walang kasalanang buhay. Ngunit wala nang inihaw na kordero! At bagaman ang Paskuwa ay ginaganap lamang minsan sa isang taon, nakasanayan nating ipagdiwang ang Hapunan ng Panginoon nang apat na beses sa isang taon. Gayunman, ang dating sistema ng paghahain ay may umaga at gabing mga hain, na ngayo’y napalitan ng umaga at gabing pagsamba—na dapat sana’y isinasagawa rin natin. Kailangan ba nating ituring na sagradong oras ang umaga at gabi? Tayo'y mawawalan ng isang mahalagang pagpapala kung hindi natin ito gagawin.

Ang kilusang Adventist ay isinilang sa ika-2300 anibersaryo ng Araw ng Pagbabayad-sala, nang ipinalabas ni Artexerxes, hari ng Persia, ang kanyang utos sa ikapitong taon ng kanyang paghahari (na matatagpuan sa Ezra kabanata 7). Ang pagtukoy sa tiyak na araw ng ayuno sa ikapitong buwan noong taong 1844 ay isang mahalagang bahagi na nadiskubre sa pamamagitan ng masusing pag-aaral sa Kasulatan at kasaysayan. Ang pagiging totoo ng katuparang iyon ay nagpapatunay na ang mga kapistahan ay may makahulang kahulugan. Ito rin ang naging batayan ng mensahe ni Pedro sa Pentecostes, na ang hula ay natutupad, habang binanggit niya ang Joel kabanata 2 “nang dumating na ang araw ng Pentekostes.” Inaasahan natin ang isang huling katuparan ng karanasang Pentekostes sa panahon ng Huling Ulan. Mangyayari kaya ito sa mismong panahon ng taunang kapistahan ng Pentekostes? Hindi natin tiyak, pero posible. Ayaw nating makaligtaan ito.

Sa lahat ng kapistahan bukod sa Pentekostes, ang Kapistahan ng mga Tabernakulo ang pinaka-binibigyan ko ng pansin. Ito lamang ang hindi pa natutupad, at ito rin ang huling nakalista. Siyempre, hindi pa rin tapos ang Araw ng Pagbabayad-sala. Ang mga araw na ito bawat taon ay may mahalagang kinalaman sa gawain ng Ama at ng Anak para iligtas tayo. Kahit ang 'pagsunod' sa Sabbath tuwing linggo ay hindi rin ang siyang nagliligtas sa atin."

May mga tao na nahuhumaling sa napakaraming maliliit na detalye at paulit-ulit na pagtatalo tungkol sa kung paano kalkulahin ang tamang oras at mga katulad nito. Maaari nating gawing pabigat ang lingguhang Sabbath kung hindi tayo mag-iingat. Ngunit para sa akin, ang pinakamalaking pagpapala ay ang sama-samang pagtitipon, ang makipag-ugnayan, mag-aral, magbahaginan, at magpalakasan habang tumatanggap ng isang natatanging kaloob mula sa Espiritu ni Kristo.

Ang mga pagtitipon tuwing tagsibol ay nakatuon sa sakripisyo ng Ama, sa kamatayan at muling pagkabuhay ng Kanyang Anak. Tampok dito ang Hapunan ng Panginoon na may tinapay na walang lebadura at katas ng ubas na hindi pinaasim, pati na rin ang seremonya ng paghuhugas ng paa, lahat ay mga sagisag ng Kanyang tagumpay laban sa kasalanan. Samantalang ang mga pagtitipon tuwing taglagas ay nagbibigay-diin sa paglilinis na pamamagitan ni Kristo sa Kabanal-banalan, sa pangakong pagbuhos ng huling ulan, at sa Kanyang pagbabalik upang anihin ang lupa sa kaluwalhatian ng Kanyang Ama. Ang dalawang beses na pagdiriwang sa isang taon, anim na buwang pagitan, ay tunay na isang magandang kaayusan.

Taos-pusong pasasalamat kina David Barron at Linda Allevato para sa kanilang mahalagang ambag sa pagwawasto at pag-update ng edisyong ito.

Kailangan pa ba nating ipagdiwang ang mga Kapistahan sa panahon natin ngayon?

Ang sagot sa tanong na iyan ay nakadepende sa kung paano natin sasagutin ang ilan pang kaugnay na mga tanong:

1. Nararapat pa bang sundin natin ang mga Statutes ngayon? 5
2. Ano-ano ang mga kasama sa mga Statutes? 14
3. May taglay bang mga moral na prinsipyo ang mga kapistahan? 18
4. Kailangan ba nating sundin ang mga Statutes upang maligtas? 19
5. Bakit ang ilan lamang sa mga Statutes ang ating sinusunod at hindi lahat? 20
6. Bahagi ba ng sistemang handog ang mga kapistahan? ……… 22
7. Ang ikapitong araw na Sabbath ba ay isang statute o isang kapistahan ng Panginoon? 23
8. Ilan ang mga Sabbath? …………………. 25
9. Ano ang pagpapala ng Sabbath? ……………… 26
10. Bakit isa lamang sa mga Sabbath ang ating sinusunod at hindi lahat? 32
11. Diyos ba ang dahilan kung bakit natigil ang mga Kapistahan? 39
12. Ilan ang mga kautusan? …...……………… 40
13. May kautusan ba na pinawi sa krus? ………………… 45
14. Ang mga kapistahan ba ay mga anino o uri na nagtapos nang dumating ang katuparan? 58
15. Dapat pa bang ipagdiwang ng mga Kristiyano ang mga kapistahan sa panahon ngayon? 61
16. Ipagdiriwang ba natin ang mga kapistahan sa langit o sa bagong lupa? 67

Apendise A ………………….. 68

Ngayon, ating alamin ang mga sagot sa bawat isa sa mga tanong na ito.

1. Nararapat pa bang sundin natin ang mga Statutes ngayon?

Ang parehong propeta na ating binabanggit sa bawat pangangaral tungkol sa pagiging katiwala at pagbibigay ng ikapu ay siya ring sumulat ng mga salitang ito mula kay Jehova:

> Alalahanin ninyo ang kautusan ni Moises na aking lingkod, na iniutos ko sa kanya sa Horeb para sa buong Israel, *kasama* ang mga **tuntunin o statutes at mga hatol**. Narito, isusugo ko sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon. Malakias 4:4,5

Alalahanin mo ang Araw ng Sabbath upang ipangilin ito. Isa pang bagay na dapat tandaan: Hindi si Moises ang nag-utos sa Israel na ingatan ito, kundi ang PANGINOON mismo. Kaya't ating inaalala at ipinagdiriwang ang Sabbath tuwing ikapitong araw, ayon sa utos ng Diyos kay Moises (hindi lamang sa Exodo 20:8–11, kundi pati rin sa Exodo 16:26; 31:15; 35:2; Levitico 23:3; Deuteronomio 5:14; at Ezekiel 46:1).

Tayo ngayon ay nabubuhay "bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng PANGINOON." Si Juan Bautista ang tinutukoy na "Elias na darating" ayon sa Mateo 11:14. Ngunit hindi pa iyon ang dakila at kakilakilabot na araw ng PANGINOON. Hindi ba't dapat pa rin nating alalahanin ang kautusan ni Moises, ang mga tuntunin o statutes at mga hatol? Mukhang ganoon nga.

Narito ang mga salita ng isa pang propeta tungkol sa paksang ito:

> **Ibinigay ni Kristo kay Moises ang mga panrelihiyosong tagubilin** na magpapamahala sa araw-araw na pamumuhay. Ang mga **statutes o tuntuning** ito ay malinaw na ibinigay **upang ingatan ang** Sampung Utos. Hindi ito mga **anino o simbolo na lilipas sa kamatayan ni Kristo**. Ang mga ito **ay mananatiling may bisa sa sangkatauhan sa lahat ng panahon hangga't mayroong panahon**. (*Review and Herald*, May 6, 1875 par. 10, see appendix A.)
>
> **Sa mga huling araw na ito**, may panawagan mula sa Langit na inaanyayahan kang **sundin ang mga statutes o tuntunin at alituntunin** ng Panginoon. Winalang-halaga ng sanlibutan **ang kautusan ni Jehova**; ngunit hindi pahihintulutan ng Diyos na mawalan ng saksi sa Kanyang katuwiran, ni ng bayan sa lupa na

magpapahayag ng Kanyang katotohanan. (*Signs of the Time*, Feb 3, 1888.)

Kung matatanggap mo ang patotoo ni Ellen White bago ang taong 1898, maliwanag ang mga pahayag na ito na ang mga statutes o tuntunin ay hindi lilipas kundi mananatiling may bisa hangga't umiiral ang panahon, at maging sa mga huling araw na ito, ang mga statutes o tuntunin at alituntunin ay kautusan pa rin ni Jehova. Kung hindi naman, hayaan mong patunayan niya ang kanyang naunang mga pahayag makalipas ng hindi bababa sa labindalawang taon mula sa huling petsang iyon:

> 'Sa araw na ito, iniutos sa iyo ng Panginoon mong Diyos na tuparin ang mga **statutes o tuntunin at hatol na ito**; kaya't iyong ingatan at isagawa ang mga ito nang buo mong puso at buong kaluluwa.…'
>
> Hindi ito tinig ng tao; ito ay **tinig ni Kristo** mula sa bumabalot na haliging ulap. …**Ipinapakita ng mga kasulatang ito ang patuloy na pananagutan ng lahat** ng pinagpala ng Diyos ng buhay, kalusugan, at mga kapakinabangang ukol sa panlupa at espirituwal na mga bagay. Ang mensahe ay hindi humina sa paglipas ng panahon. Ang mga kahilingan ng Diyos ay **kasing bigat pa rin ngayon**, at kasing sariwa ng kahalagahan, tulad ng pagiging bago at tuloy-tuloy ng mga kaloob ng Diyos." (RH, Dec 25, 1900)
>
> "Ang **mga tagubiling ibinigay kay Moises** para sa sinaunang Israel, na may malinaw at tiyak na mga tuntunin, ay **dapat pag-aralan at sundin ng mga tao ng Diyos sa panahon ngayon**." (Letter 259, 1903). {1BC 1103.4}
>
> "**Ang tipan na ginawa ng Diyos sa Kaniyang bayan sa Sinai ay dapat maging kanlungan at pagtatanggol natin**… 'kung tunay ninyong susundin ang aking tinig at **iingatan ang aking tipan**, kayo ay magiging isang natatanging kayamanan para sa akin higit sa lahat ng tao: sapagkat ang buong lupa ay akin: at kayo ay magiging para sa akin isang kaharian ng mga saserdote, at isang banal na bansa.'… **Ang tipang ito ay may kaparehong bisa hanggang ngayon gaya noong ito'y ibinigay ng Panginoon sa sinaunang Israel**." (SW March 1, 1904). {1BC 1103.10}
>
> "Isang kalugod-lugod na tagpo sa harap ng Diyos at ng mga anghel kung ang mga nagpapakilalang tagasunod Niya **sa henerasyong ito ay magkaisa**, gaya ng ginawa ng Israel noong unang panahon, **sa**

isang taimtim na tipan na susundin at isasagawa ang lahat ng mga utos ng Panginoon nating Diyos, pati ang Kanyang mga kahatulan at mga tuntunin." (Southern Watchman, June 7, 1904)

"**Narito ang panatang dapat gawin ng bayan ng Diyos sa mga huling araw na ito**. Ang kanilang pagtanggap ng Diyos ay nakasalalay sa tapat na pagtupad nila sa mga kasunduan nila sa Kaniya. Isinasama ng Diyos sa **Kaniyang tipan ang lahat ng sumusunod sa Kaniya.**" (RH June 23, 1904). {1BC 1103.11}

Mula sa mga siping ito, makikita natin na ang mga statutes o tuntunin, mga tagubilin, at mga alituntunin ay patuloy na pananagutan at mahalagang bahagi pa rin ng kautusan ni Jehova at ng Kaniyang katotohanan hanggang ngayon. Kaya't maituturing silang katotohanang para sa kasalukuyang panahon.

Ang tipang iniaalok ng Diyos sa Israel ay sinusuportahan ng Kaniyang pangako na aalalayan at tutulungan sila. Ngunit binaligtad ito ng Israel at sila ang nangakong gagawin ang lahat ng ito sa sarili nilang lakas, kaya't naging isang Lumang Tipan ito. Gayunman, ang walang hanggang pangako ng Diyos sa Kaniyang tipan ay laging ito "Pagpapalain kita," at tulad ng sinabi Niya sa bandang huli, "Ilalagay ko ang aking Espiritu sa inyo, at **palalakarin ko kayo sa aking mga statutes o tuntunin**, at inyong **iingatan ang aking mga batas at isasagawa** ang mga *ito*." Ezekiel 36:27.

Ang susunod na tanong ay, "Kasama ba sa mga statutes o tuntunin ang mga taunang pagtitipon, ang mga 'pista ng PANGINOON'?" Ipinapakita ng sumusunod na pahayag na sila nga ay kasama.

"Kung kinailangan ng mga anak ng Israel ang pakinabang **ng mga banal na pagtitipong ito** noong kanilang panahon, **gaano pa kaya natin ito kailangan sa mga huling araw na ito** ng panganib at kaguluhan? At kung kinailangan ng mga tao noon ang liwanag na ipinagkatiwala ng Diyos sa Kaniyang iglesia, lalo pa nila itong kailangan ngayon!" (*Testimonies* vol. 6, pp. 39, 40)

Nagsalaysay si Hesus ng isang talinghaga tungkol sa isang pista, isang malaking hapunan, na inialok sa marami ngunit hindi pinansin dahil sa iba't ibang mga dahilan na kapansin-pansin.

Lucas 14
13 "Kapag naghanda ka ng isang **handaan**, anyayahan mo ang mga dukha, ang mga pilay, ang mga lumpo, at ang mga bulag"

16 Isang lalaki ang naghanda ng **isang malaking hapunan**, at inanyayahan ang marami; 17 at isinugo niya ang kaniyang lingkod **sa oras ng hapunan** upang sabihin sa mga inanyayahan, "Halikayo, sapagkat ang lahat ay nakahanda na." 18 At silang lahat ay sabay-sabay na nagsimulang magdahilan. Ang una ay nagsabi sa kanya, Ako'y bumili ng isang **lupa**, at kailangan kong puntahan at tingnan ito: Nakikiusap ako, sana'y palampasin mo na muna ako.
19 At ang isa pa ay nagsabi, Ako'y bumili ng limang pares ng **baka**, at pupunta ako upang subukan sila: Nakikiusap ako, sana'y palampasin mo muna ako. 20 At ang isa pa ay nagsabi, Ako'y **bagong kasal**, kaya't hindi ako makakapunta.

Masyado akong abala sa aking trabaho, o ako'y may asawa, isang simbahan, na ang paniniwala ay nagbabawal sa akin. Ang talinghagang ito ay tinukoy sa mga sumusunod na salita ni Ellen White. *Testimonies* volume 2 p. 573

"Ipinag-utos ng Diyos sa mga Israelita **na magtipon sa harap Niya** sa mga **takdang panahon**, sa lugar na Kanyang pipiliin, at **ipagdiwang ang mga natatanging araw** kung kailan **walang dapat gawin na di-kinakailangang gawain**. Sa halip, ang panahong iyon ay **ilalaan sa pag-alala at pagninilay sa mga pagpapalang ibinigay ng Diyos** sa kanila. Sa mga **espesyal na panahong ito**, sila ay dapat maghandog ng mga kaloob, kusang-loob na alay, at handog ng pasasalamat sa Panginoon, ayon sa mga pagpapalang tinanggap nila mula sa Kanya." … "Bukod sa mga espesyal na kapistahang panrelihiyon na puno ng kagalakan at kasayahan, ang taunang Paskuwa ay dapat ding alalahanin ng bansang Hudio. Nakipagtipan ang Panginoon na kung sila ay magiging tapat sa pagsunod sa Kanyang mga utos, pagpapalain Niya sila sa lahat ng kanilang ani at sa lahat ng gawa ng kanilang mga kamay. **Hindi mas mababa ang hinihingi ng Diyos sa Kanyang bayan sa mga huling araw na ito**, pagdating sa mga handog at alay, kaysa sa Kanyang hinihingi noon sa bansang Hudio." {2T 573.1}

Ang mga lalaking may libu-libong ari-arian ay nananatili na lamang sa kanilang mga tahanan taon-taon, abala sa mga alalahanin at interes ng sanlibutan, at iniisip na hindi nila kayang ibigay ang maliit na sakripisyong **dumalo sa mga taunang pagtitipon upang sumamba sa Diyos**. **Pinagpala na sila ng Diyos sa kanilang kabuhayan at sa lahat ng aspeto ng kanilang buhay**, sa kanan at sa kaliwa ay napapaligiran sila ng Kanyang kabutihan, ngunit ipinagkakait pa rin nila sa Kanya ang munting mga handog na hinihingi Niya sa kanila. {2T 574.2}

Ang lahat ng may kakayahang dumalo ay dapat pumunta sa mga **taunang pagtitipon** na ito. Dapat madama ng bawat isa na ito ay **hinihingi sa kanila ng Diyos**. {2T 575.2}

Nararanasan na rin noong panahon ni Pablo ang pagdadahilan ng mga tao upang umiwas sa paanyaya ng Diyos na magtipon sa mga takdang panahon na Kaniyang itinakda.

Hebreo
10:24 At isipin natin ang kapakanan ng isa't isa **upang mapukaw tayo sa pag-ibig at sa paggawa ng mabubuting gawa**:
10:25 **Huwag nating pabayaan ang pagtitipon-tipon natin**, gaya ng ginagawa ng ilan; kundi palakasin natin ang loob ng [isa't isa]: **lalo na ngayon na nakikita nating nalalapit na ang Araw**.

Pagkalipas ng humigit-kumulang tatlumpung taon mula nang ipako si Kristo sa krus, naging kaugalian na ng ilan ang talikuran ang pagtitipon-tipon. Ang mga pagtitipong ito ay pagkakataon upang palakasin ang loob ng isa't isa sa pag-ibig, sa paggawa ng mabuti, at sa paghahandog ng papuri bilang sakripisyo!

Hebreo
13:15 Kaya sa pamamagitan Niya ay **maghandog tayo ng patuloy na hain ng papuri** sa Diyos, iyon ay, ang bunga ng [ating] mga labi na nagpapasalamat sa Kanyang pangalan.
13:16 Ngunit huwag rin nating kaligtaan ang paggawa ng mabuti at ang pagbabahagi sa kapwa: sapagkat **sa ganitong mga handog** ay nalulugod ang Diyos.

1 Cronica
23:30 At tumayo **tuwing umaga upang magpasalamat at magpuri sa Panginoon**, at gayundin **tuwing gabi**;
23:31 At maghandog ng lahat ng mga handog na sinusunog sa Panginoon sa mga Sabbath, sa mga bagong buwan, at sa mga takdang kapistahan, ayon sa bilang at kaayusang iniutos sa kanila, **na palaging ginagawa** sa harap ng Panginoon:

Ang pagsamba tuwing umaga at gabi ay ang panahon natin ng paglapit sa ating Ama upang magpuri at magpasalamat para sa "Kanyang kahanga-hangang mga gawa sa mga anak ng tao." Awit 107:8.

Amazing Grace p. 76

Itinuturo ng Diyos na tayo'y dapat magtipon sa Kaniyang tahanan upang linangin ang mga katangian ng ganap na pag-ibig. Sa ganitong paraan, tayo'y maihahanda upang manirahan sa mga tahanang inihahanda ni Kristo para sa lahat ng umiibig sa Kaniya. Doon, **sila'y magtitipon sa santuwaryo tuwing Sabbath, mula sa isang bagong buwan hanggang sa susunod**, upang sama-samang umawit ng pinakamataas **na pagpupuri at pasasalamat** sa Kaniya na nakaupo sa trono, at sa Kordero, magpakailanman. {AG, 76.4}

Inutusan si Moises na tawagin ang mga tao upang magtipon sa mga takdang panahon o oras.

Bilang 10
10:2 Gumawa ka ng dalawang **trumpeta** na yari sa pilak; gawin mo ito mula sa isang buo at buong piraso: Gagamitin mo ito sa **pagtawag ng kapulungan** at sa pagsisimula ng paglalakbay ng mga kampo.
10:3 Kapag hinipan ang mga ito, **ang buong kapulungan ay magtitipon** sa iyo sa pintuan ng Toldang Tipanan.
10:10 Gayundin **sa araw ng inyong kagalakan**, at **sa inyong mga takdang kapistahan**, at **sa pasimula ng inyong mga buwan**, ay hihipan ninyo ang mga trumpeta sa ibabaw ng inyong mga handog na susunugin, at sa ibabaw ng mga handog para sa inyong kapayapaan; upang ito'y maging **paalaala** para sa inyo sa harap ng inyong Diyos: Ako ang PANGINOON ninyong Diyos.

Ang Paskuwa ay isang araw ng pagdaramdam; ang Pentekostes ay isang araw ng kagalakan. Ang Pagbabayad-sala ay isang araw ng pagdaramdam; ang Kapistahan ng Tabernakulo ay isang araw ng kagalakan.

Ang mga takdang panahon, ang pasimula at pagtatapos ng inyong araw, ang pasimula ng inyong mga buwan, ang pasimula ng inyong taon, at ang pagtatapos ng inyong taon—ay mga mahalagang itinakdang oras para sa pagsamba at pakikipag-ugnayan sa Diyos.

"Kung pababayaan mo ang pagsasanay ng panalangin, o mananalangin ka lamang paminsan-minsan kapag ito'y maginhawa sa iyo, mawawala ang matibay mong kaugnayan sa Diyos."
{GW 254.4}

Hindi paminsan-minsan, pabigla-bigla, o kapag maginhawa lamang, kundi regular na pagsamba tuwing umaga at gabi, lingguhang pagsamba, buwang-buwang pagsamba, taunang pagsamba, panalangin, pasasalamat, at pagpupuri ang magpapanatili ng matibay nating kaugnayan sa Diyos.

Deuteronomio
28:1 At mangyayari, kung iyong didinggin na masikap ang tinig ng Panginoon mong Dios, na tutuparin [at] gagawin ang lahat ng kaniyang mga utos na aking iniuutos sa iyo sa araw na ito, na ang Panginoon mong Dios ay ilalagay ka sa itaas sa lahat ng mga bansa sa lupa:
28:2 At lahat ng mga pagpapalang ito ay darating sa iyo, at aabot sa iyo, kung iyong didinggin ang tinig ng Panginoon mong Dios.
28:3 Pagpapalain ka sa lungsod, at pagpapalain ka sa **bukid**.
28:4 Magiging mapalad ang **bunga ng iyong katawan**, at ang bunga ng iyong lupa, at ang bunga ng iyong mga **baka**, ang anak ng iyong mga baka, at ang mga kawan ng iyong mga tupa.
28:5 Magiging mapalad ang iyong **basket at ang iyong kamalig**.
28:11 At **saganahin ka ng Panginoon sa mga pag-aari**, sa bunga ng **iyong katawan**, at sa bunga ng **iyong mga baka**, at sa bunga ng **iyong lupa**, sa lupain na isinumpa ng Panginoon sa iyong mga magulang na ibibigay sa iyo.
28:12 **Bubuksan sa iyo ng Panginoon ang kaniyang mabuting kayamanan**, ang langit upang bigyan ng **ulan** ang iyong lupain sa kaniyang kapanahunan, at upang pagpalain ang lahat ng gawa ng iyong kamay: at ikaw ay magpapahiram sa maraming bansa, at hindi ka hihiram.

Ang tatlong lugar na pinagmumulan ng dahilan para sa mga hindi tumatanggap ng imbitasyon na pumunta sa kapistahan, ang dakilang hapunan, ay ang mga bagay na pagpapalain ng Diyos kung tayo ay darating.

Zacarias 14
14:16 At mangyayari, [na] bawa't isa na naiwan sa lahat ng mga bansa na naparoon laban sa Jerusalem ay aahon **taon-taon upang sumamba sa Hari, ang Panginoon ng mga hukbo**, at **upang ipagdiwang ang kapistahan ng mga tabernakulo.**
14:17 At mangyayari, [na] ang sinomang hindi aahon sa [lahat] ng mga angkan sa lupa sa Jerusalem upang sambahin ang Hari, ang Panginoon ng mga hukbo, sa kanila man ay **hindi magkakaroon ng ulan**.
14:18 At kung ang angkan ng Egipto ay hindi umahon, at hindi dumating, **na walang [ulan]**; magkakaroon ng salot, na sasaktan ng Panginoon sa mga bansa na hindi umaahon **upang ipagdiwang ang kapistahan ng mga tabernakulo**.
14:19 Ito ang magiging kaparusahan sa Egipto, at ang parusa sa lahat ng bansa na hindi umaahon **upang ipagdiwang ang kapistahan ng mga tabernakulo**.

Habang ang kapistahan ng mga tabernakulo ay ang okasyon para sa pagtitipon ng "taon-taon" upang sambahin ang PANGINOON at ang pangako ng ulan

para sa mga nagsisigawa, ang talatang ito sa Zacarias ay nakalilito kung kailan ito mangyayari. Ang kabanata ay nagsisimula sa isang pag-atake sa Jerusalem, ang pagbaba ni Kristo sa Bundok ng mga Olibo, ang paggamit ng mga dila at mga mata at mga binti ng masasama ay nagpapahiwatig na ang tagpuan ay pagkatapos ng milenyo. Ngunit ang paglalarawan ng kaparusahan sa mga hindi dumalo sa kapistahan ay hindi angkop sa konteksto pagkatapos ng milenyo kung saan ang mga banal lamang ang naghahari sa unibersal na pagkakasundo sa Diyos at sa Kordero.

Levitico 26
2 **Ipangingilin ninyo ang aking mga sabbath**, at inyong igalang ang aking santuwaryo: ako ang PANGINOON. 3 **Kung kayo'y magsisilakad sa aking mga statutes o palatuntunan, at iingatan ang aking mga utos**, at inyong gagawin; 4 Kung magkagayo'y **bibigyan ko kayo ng ulan sa takdang panahon**, at ang lupain ay magbubunga ng kaniyang bunga, at ang mga puno sa parang ay magbubunga ng kanilang bunga.

14 **Ngunit** kung hindi ninyo ako didinggin, at hindi ninyo gagawin ang lahat ng utos na ito; 15 At **kung inyong hamakin ang aking mga statutes o palatuntunan**, o kung ang inyong kaluluwa ay **kapopootan ang aking mga kahatulan**, na anopa't **hindi ninyo gagawin ang lahat ng aking mga utos**, [kundi] inyong **sisirain ang aking tipan**: 16 Ito rin naman ay gagawin ko sa inyo; Ilalagay ko pa nga sa iyo ang kakilabutan, kapahamakan, at ang nagniningas na sakit, na **pupugnaw sa mga mata**,

34 Kung magkagayo'y **magagalak ang lupain sa kaniyang mga sabbath**, hangga't natitira, at kayo ay nasa lupain ng inyong mga kaaway; [kung] magkagayo'y **magpapahinga ang lupain, at magagalak sa kaniyang mga sabbath**. 35 Hangga't ito'y nakahiga ay mamamahinga; sapagka't hindi nagpapahinga sa inyong mga sabbath, nang inyong tinatahanan iyon.

Mga Kautusan at Statutes o Batas
Pansinin ang tiyak na kaugnayan dito sa pagitan ng mga utos at mga batas. Ang mga utos ay unang sinabi ng Panginoon mula sa Bundok Sinai at pagkatapos ay ibinigay ang mga batas kay Moises upang turuan at turuan ang mga tao. Habang ang mga hatol at patotoo ay binanggit din kasama ng dalawang ito, ang mga utos at mga batas ay madalas na nakalista nang magkasama.

“dinggin mo ang kaniyang mga **utos**, at ingatan mo ang lahat ng kaniyang mga **statutes o palatuntunan**”
Exodo 15:26.

“lumakad sa aking mga statutes o palatuntunan, at sundin ang aking mga **utos**” Levitico 26:3.
“ingatan mo nga ang kaniyang mga **statutes o palatuntunan**, at ang kaniyang mga **utos**”
Deuteronomio 4:40.
“ingatan mo ang lahat ng kaniyang mga **statutes o palatuntunan** at ang kaniyang mga **utos**” Deuteronomio 6:2.
“ingatan mo ang mga **utos** ng Panginoon, at ang kaniyang mga **statutes o palatuntunan**”
Deuteronomio 10:13.
“gawin ang kanyang mga **utos** at ang kanyang mga **statutes o palatuntunan**” Deuteronomio 27:10.
“gawin ang lahat ng kanyang mga **utos** at ang kanyang mga **statutes o palatuntunan**” Deuteronomio 28:15.
“ingatan mo ang kaniyang mga **utos** at ang kaniyang mga **statutes o palatuntunan**” Deuteronomio 28:45.
“ingatan mo ang kaniyang mga **utos** at ang kaniyang mga statutes o palatuntunan” Deuteronomio 30:10.
“ingatan mo ang aking mga **statutes o palatuntunan** at ang aking mga **utos**” 1 Hari 3:14.
“upang lumakad sa kaniyang mga **statutes o palatuntunan**, at upang sundin ang kaniyang mga **utos**”
1 Hari 8:61.
“ingatan mo ang aking mga **utos** *at* ang aking mga **statutes o palatuntunan**” 1 Hari 9:6.
“tinupad niya ang aking mga **utos** at ang aking mga **statutes o palatuntunan**” 1 Hari 11:34.
“ingatan mo ang aking mga **statutes o palatuntunan** at ang aking mga **utos**” 1 Hari 11:38.
“ingatan mo ang aking mga **utos** *at* ang aking mga **statutes o palatuntunan**” 2 Hari 17:13.
“aking mga **statutes o palatuntunan** at aking mga **utos**” 2 Cronica 7:19.
“ng mga **utos** ng Panginoon, at ng kaniyang mga **statutes o palatuntunan** sa Israel”
Ezra 7:11.
“Kung kanilang lalabagin ang aking mga **statutes o palatuntunan**, at hindi kanilang tinutupad ang aking mga **utos**”
Awit 89:31.
“ang iyong mga **utos**, na aking inibig; at magmumuni-muni ako ang iyong mga statutes o batas” Awit 119:48.

Ang mga utos na nakasulat sa bato ay inilagay sa kaban ng tipan. Hindi sila mapupuntahan ng mga tao, kahit na ang mga saserdote, tanging ang mataas na

saserdote lamang ang pinahihintulutan sa Kabanal-banalang dako kung saan inilagay ang kaban, at kahit noon pa man ay nasa ilalim ito ng takip ng luklukan ng awa. Kaya, ang mga utos ay hindi nakikita ng mga tao. Ngunit ang mga statutes o palatuntunan at mga kahatulan ay nakasulat sa aklat ng kautusan na inilagay sa tagiliran ng kaban at ang isang kopya nito ay ibinigay sa mga saserdote upang ituro sa bayan, na binabasa sa kanila sa kapistahan ng mga tabernakulo tuwing pitong taon. Deut. 31:10, 11.

Ang mga utos ay unang hindi nakikita; ang mga statutes o batas ay kasunod na ibinigay at isang nakikitang kopya o larawan ng mga utos. Ipinaliwanag ang mga statutes o batas at pinalawak nito ang mga utos.

Ang kaugnayang ito sa pagitan ng mga utos at statutes o batas ay makikita sa Pinagmulan-Daluyan na relasyon sa pagitan ng iba pang uri ng Ama-Anak.
Ang Ama ng mga liwanag na siyang Pinagmumulan ng bawat mabuti at sakdal na kaloob (Santiago 1:17), "hindi nakikita, ang tanging marunong na Diyos" (1Tim 1:17), "na hindi nakita ng sinuman, ni nakakakita man" (1Tim 6:16), at "Ang Kanyang minamahal na Anak...ang larawan ng di-nakikitang Diyos" (Col 1:13, 15), "ang malinaw na larawan ng Kanyang persona" (Heb 1:3).

Di Nakikitang Pinagmulan		**Nakikitang Kapahayagan**
Diyos, ang Ama		Hesus, ang Anak
Utos		Statutes o Batas
Malaking liwanag (araw)	(Genesis 1:14)	Maliit na liwanag (buwan)
Nakatago sa gabi		Umaasa sa araw

Kung paanong "dapat parangalan ng lahat ng tao ang Anak gaya ng pagpaparangal nila sa Ama" (Juan 5:23), gayundin dapat nating igalang ang mga statutes o batas gaya ng paggalang natin sa mga utos

2. Ano-ano ang mga kasama sa mga Statutes?

> Ang mga statutes o batas na ito ay tahasang ibinigay **upang bantayan ang** Sampung Utos...Ang mga utos na ito ay **ipinatupad sa pamamagitan ng kapangyarihan ng moral na batas**, at **malinaw at tiyak na ipinaliwanag nila ang batas na iyon**. (*Review and Herald*, May 6, 1875 par. 10, see appendix A.)

Ang mga statutes o batas ay nagbabantay sa Sampung Utos, nagpapahayag ng mga alituntunin ng batas ng kaharian ng Diyos, ay ipinatutupad sa pamamagitan ng kapangyarihan ng moral na batas, malinaw at tiyak na

nagpapaliwanag sa batas na iyon at malinaw na nagsasaad ng mga pagpapala ng pagsunod. Ang mga ito ay mga direksyon na ibinigay ng Panginoon sa Kanyang mga tao.

At ngayon, narito na ang kumpletong sanggunian mula kay Ellen White noong 1900, nang walang mga patlang o ellipsis:

> "'Sa araw na ito, iniutos sa iyo ng Panginoon mong Diyos na sundin ang mga **statutes o tuntunin at mga hatol** na ito; kaya't ingatan mo at gawin ang mga ito nang buong puso at buong kaluluwa. Ipinahayag mo sa araw na ito na ang Panginoon ang iyong Diyos, at lalakad ka sa Kanyang mga daan, at susundin mo ang Kanyang mga statutes o tuntunin, Kanyang mga utos, at Kanyang mga hatol, at makikinig ka sa Kanyang tinig.'
>
> Hindi ito tinig ng tao; ito **ang tinig ni Kristo** mula sa loob ng nakapalibot na haliging ulap. Basahin nang mabuti ang buong **Deuteronomio kabanata 26, pati na rin ang mga kabanata 27 at 28**; sapagkat dito malinaw na inilalahad ang mga **pagpapalang kalakip ng pagsunod**. Ang mga tagubiling ito na ibinigay ng Panginoon sa Kaniyang bayan ay nagpapahayag ng mga **prinsipyo ng kautusan ng kaharian ng Diyos**, at ito'y **ipinaliwanag nang malinaw** upang ang isipan ng mga tao ay hindi manatiling mangmang at naguguluhan. **Ipinapakita ng mga kasulatang ito ang hindi kailanman nawawalang tungkulin ng lahat** ng pinagpala ng Diyos ng buhay, kalusugan, at mga kapakinabangan sa mga bagay na makalupa at espirituwal. Ang mensaheng ito ay hindi humina sa paglipas ng panahon. Ang mga kahilingan ng Diyos ay **nananatiling kapwa** mahalaga at may kapangyarihan, kung paanong ang mga kaloob ng Diyos ay bago at patuloy na dumarating." *Review & Herald* Dec 25, 1900

Ang mga statutes o palatuntunan ay nasa ilalim ng Sampung Utos, ngunit tumatanggap ng kapangyarihan at awtoridad mula sa moral na kautusang iyon. Ang mga statutes o palatuntunan ay kumakatawan, nagpapaliwanag, at nagpapalawak sa sampung utos. Ang ugnayan sa pagitan ng mga statutes o palatuntunan at ng Kautusan ng Diyos ay maihahambing sa ugnayan ng Anak ng Diyos at ng Kaniyang Ama, ang Matanda sa mga Araw—"ang pinagmumulan ng lahat ng bagay at bukal ng buhay" *Great Controversy* p. 479.

Kaya, ano nga ba ang nilalaman ng tatlong kabanatang ito na mariing inirerekomenda ni Ellen White na basahin natin nang mabuti?

Ang Deuteronomio kabanata 26 ay nagbibigay ng tagubilin sa mga tao na

1. Ihandog sa Panginoon ang **unang bunga** ng kanilang ani, sambahin Siya, at alalahanin kung paanong pinangunahan ng Diyos si Jacob mula sa lupain ni Laban patungong Egipto at pagkatapos ay sa Canaan. Magalak sa bawat mabuting bagay na ibinigay sa atin ng Panginoon.
2. **Ang ikasampung bahagi ng ani sa ikatlong taon** ay para sa mga saserdote, mga dayuhan, mga ulila, at mga balo.

Ang Deuteronomio kabanata 27 ay nagbibigay ng tagubilin sa kanila na

1. Itayo ang malalaking **batong pinaputi sa Bundok Ebal** at isulat sa mga ito ang mga salita ng kautusan.
2. Huwag gumawa ng **larawang inukit**
3. Huwag lapastanganin ang iyong **mga magulang** (Kawangis ng Sampung Utos)
4. Huwag ilipat ang hangganan ng **lupain ng iyong kapwa**
5. Huwag iligaw **ang bulag** sa kanyang paglalakad
6. Huwag baluktutin ang hatol para sa **dayuhan, ulila, o balo**
7. Huwag **sumiping sa** asawa ng iyong ama
8. Huwag **sumiping sa** alinmang hayop
9. Huwag **sumiping sa** iyong kapatid na babae, tiya, o biyenan na babae
10. Huwag saktan nang palihim ang iyong kapwa
11. Huwag tumanggap ng **kabayaran upang patayin** ang isang inosenteng tao. (Ipinagbabawal ang pag-upa ng mamamatay-tao).

Ipinapakita sa Kabanata 28 ang lahat ng **pagpapala** para sa pagsunod sa mga statutes o kautusang ito, at ang lahat ng **sumpa** para sa hindi pagsunod sa mga ito.

Ngunit hindi lamang ito ang mga statutes o kautusan.
Simula sa Kabanata 12, may isa pang listahan:

1. **Wasakin ninyo ang lahat ng diyus-diyosan** at mga paganong diyos sa lupang inyong papasukin.
2. Huwag kayong **kakain ng dugo**.
3. Huwag ninyong **kainin sa inyong tahanan ang ikasampung bahagi** ng inyong ani,
   kundi kainin ninyo ito kasama ang inyong pamilya at ang lingkod ng Diyos sa lugar kung saan siya naglilingkod.

Nagpapatuloy ang Kabanata 13:

1. Batuhin hanggang sa mamatay ang sinumang propeta o kamag-anak na nagtutulak sa iyo na maglingkod sa **ibang mga diyos**.
2. Lubusang wasakin ang sinumang lungsod na nagtutulak sa iyo na maglingkod sa **ibang mga diyos**.

Ang Kabanata 14 ay may karagdagang mga statutes o kautusan:

1. Huwag ninyong **susugatan ang inyong sarili o aahitin ang inyong ulo** kapag nagluluksa para sa patay.
2. Huwag kayong kakain ng mga **karumal-dumal na bagay** gaya ng kamelyo, kuneho, baboy, agila, buwitre, lawin, uwak, kuwago, pelikan, tagak, at lahat ng insekto na lumilipad.

Ang Kabanata 15 ay mayroon din:

1. Pakawalan ang inyong mga alipin at pawalan ng bisa ang lahat ng utang **tuwing ikapitong taon**.
2. **Maging bukas-palad sa mga mahihirap** at pautangin sila ayon sa kanilang pangangailangan.
3. Huwag pagtrabahuin ang **panganay na baka** o gupitan ng balahibo ang **panganay na tupa**.

Nagpapatuloy ang Kabanata 16 na may karagdagang mga kautusan:

1. Ipagdiwang ang unang buwan at ipagdiwang ang **Paskuwa**.
2. Kumain ng **tinapay na walang pampaalsa sa loob ng pitong araw**, at ang ikapitong araw ay isang banal na araw na walang trabaho.
3. Bilangin ang **pitong linggo** at maghandog sa Panginoon ayon sa Kanyang pagpapala.
4. **Magsaya** sa harapan ng Panginoon kasama ang iyong pamilya, ang dayuhan, ang lingkod ng Diyos, ang ulila, at ang biyuda.
5. Ipagdiwang ang **Pista ng mga Tabernakulo** sa loob ng pitong araw pagkatapos anihin ang inyong mga ani.
6. **Tatlong beses** sa isang taon, ang lahat ng kalalakihan ay haharap sa Panginoon:
   a. Pista ng tinapay na walang pampaalsa
   b. Pista ng mga Linggo
   c. Pista ng mga Tabernakulo
7. Hindi dapat tumanggap ng **suhol** ang mga hukom.
8. Huwag kayong magtatanim ng mga **punongkahoy** malapit sa inyong mga altar o magtatayo ng anumang **larawan o rebulto**.

Kabanata 17:

1. Huwag mag-alay ng **hayop na may kapintasan**.
2. Batuhin hanggang sa mamatay ang sinumang **sumasamba sa ibang diyos**, sa araw, buwan, o sa mga bituin sa langit.

3. Tanggapin ang **pasya ng hukom**; Batuhin ang sinumang tumangging sumunod sa kanyang hatol.
4. Tanging isa lamang mula sa inyong sariling bayan ang dapat ninyong gawing **hari**.
5. Ang hari ay dapat **magbasa ng kautusan** at sundin ito sa buong panahon ng kanyang buhay.

Kabanata 18:

1. Ang mga pari ay sinusuportahan sa pamamagitan ng mga **handog at unang ani**.
2. Huwag ninyong **padaanin sa apoy ang inyong mga anak**, gumamit ng **panghuhula**, o **magmasid ng mga panahon** upang manghula.
3. Huwag pahintulutan sa lupain ang sinumang **mangkukulam, manggagaway, mang-aakit gamit ang mahika,** kumakausap sa espiritu, **salamangkero, o nakikipag-ugnayan sa mga patay**.

Hindi tayo dapat magkaroon ng problema sa halos lahat ng mga patakarang ito. Ang pagbato sa mga tao at ang paghahandog ng mga hayop ang dalawang kapansin-pansing pagbubukod. Pinatigil ni Kristo ang "handog at alay" nang Siya'y mamatay sa krus (Daniel 9:27). Ang pagbato ay bahagi ng mga statutes o alituntuning hindi mabuti. Idinagdag lamang ito sa kautusan dahil ito ay gawi na dinala ng Israel mula sa Egipto Ezekiel 20:25; Exodo 8:26; Exodo 17:4; 1SP 265.2.

Pansinin sa kabanata 16 ang detalyadong mga tagubilin tungkol sa pagdiriwang ng tatlong takdang panahon sa bawat taon kung kailan nagtitipon ang mga tao upang sumamba sa Diyos at magalak sa Kanyang harapan. Ang mga kapistahan ay malinaw na bahagi ng mga statutes o tuntunin. Gayunman, hindi ito dapat isama sa "pagsunod sa mga panahon" na ipinagbabawal sa kabanata 18.

3. May taglay bang mga moral na prinsipyo ang mga kapistahan?

> "Muli, pinaalalahanan ang mga tao tungkol sa **banal na tungkulin** ng Sabbath. Itinakda rin ang mga **taunang kapistahan**, kung saan ang lahat ng kalalakihan ng bansa ay dapat magtipon sa harap ng Panginoon, dala ang kanilang mga handog ng pasasalamat at ang mga unang bunga ng Kanyang mga pagpapala. Ipinaliwanag ang layunin ng lahat ng mga tagubiling ito: **hindi ito mula sa basta-basta lamang na pagpapakita ng kapangyarihan**; ang lahat ng ito ay ibinigay para sa ikabubuti ng Israel. Sinabi ng Panginoon, "Kayo ay magiging

banal na mga tao para sa Akin"—karapat-dapat na kilalanin ng isang banal na Diyos." (*Patriarchs and Prophets* p. 311)

Ang Sabbath ay isang kautusang moral. Itinakda ang mga taunang kapistahan upang ipaalala sa kanila ang banal na tungkulin ng Sabbath. Ang mga taunang kapistahan ay paalala ng moral na prinsipyo na nasa Sabbath. Sa pamamagitan ng mga kapistahang ito, naipapahayag ang pasasalamat at pagkilala sa kabutihan ng Diyos. Ito ay mga moral na prinsipyo. Ang mga taunang kapistahan ay hindi basta ipinataw bilang pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos, ibig sabihin, hindi Niya ito iniutos dahil lang sa gusto Niya. Ang mga kapistahang ito ay para sa kanilang ***kabutihan***. Ang kabutihan ay isang moral na prinsipyo.

Ang pagtawag sa buong Israel upang sumamba ay nagbigay ng mas malawak na pagkakataon para sa pakikisama at pagpupuri. Dahil dito, ang mga taunang Sabbath ay naging pagpapalawak at pagpapalalim ng mga prinsipyo ng lingguhang Sabbath. Ang paniniwala na ang taunang Sabbath ay pawang seremonyal lamang ay nagpapababa sa kahalagahan ng lingguhang Sabbath at nagpapalabo sa tunay nitong kahulugan. Ngunit upang ang mga taunang kapistahan ay maging paalala ng banal na tungkulin ng Sabbath, kailangan nitong isama ang pagpapalawak ng mismong moral na prinsipyong iyon, sapagkat kung hindi, hindi nito tunay na maipapaalala ang Sabbath sa diwa at katotohanan.

4. Kailangan ba nating sundin ang mga statutes upang maligtas?

Dalhin pa natin ang tanong na ito sa mas malalim na antas.
Kailangan ba nating sundin ang Sampung Utos upang maligtas?

> Roma 3:20 Kaya't sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan ay walang sinuman na maituturing na matuwid sa harap Niya: sapagkat sa pamamagitan ng kautusan ay nagkakaroon ng kaalaman tungkol sa kasalanan.

Ang pagsunod sa Sampung Utos bilang *paraan* ng kaligtasan ay hindi kailanman magpapawalang-sala sa sinuman. Ang kaligtasan ay makakamtan lamang sa pamamagitan ng sakripisyo ni Kristo. Ngunit kapag tinanggap natin ang kaligtasang ito sa pamamagitan ng pananampalataya kay Hesus, tinutupad ng Diyos ang Kanyang pangako at isinusulat Niya ang Kanyang kautusan sa ating puso.

> Hebreo 8:10 Sapagkat ito ang tipang gagawin Ko sa sambahayan ng Israel pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon; Ilalagay Ko ang Aking mga kautusan sa kanilang isipan, at isusulat Ko ito sa kanilang mga puso: Ako'y magiging kanilang Diyos, at sila'y magiging Aking bayan:

Ang katotohanang ito ay totoo rin para sa mga statutes o tuntunin gayundin sa Sampung Utos. Wala sa alinman ang *daan* ng kaligtasan, ngunit kapwa makikita sa buhay ng mga iniligtas sapagkat ang mga *prinsipyo* ng kautusan ay isusulat sa ating mga puso. Maliwanag nating makikita ang prinsipyong ito sa susunod na pahayag.

> Sa Kanyang dakilang awa, ipinadala ng Panginoon ang isang napakahalagang mensahe para sa Kanyang bayan sa pamamagitan nina Elder Waggoner at Jones. Ang mensaheng ito ay upang ipakita nang mas malinaw sa sanlibutan ang itinaas na Tagapagligtas, ang hain para sa mga kasalanan ng buong mundo. Ipinakilala nito ang pagpapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya sa Tiyak na Tagapanagot; inaanyayahan nito ang mga tao na tanggapin ang katuwiran ni Kristo, na nahahayag sa pagsunod sa lahat ng mga utos ng Diyos. *Testimonies to Ministers* p. 92

Ang pagpapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya ay humahantong sa pagsunod sa lahat ng mga utos ng Diyos, at ang Kanyang mga utos ay hindi mabigat pasanin.

> 1 Juan 5:3 Sapagkat ito ang pag-ibig sa Diyos, na ating tinutupad ang Kanyang mga utos: at ang Kanyang mga utos ay hindi mabigat pasanin.

5. Bakit ang ilan lamang sa mga Statutes ang ating sinusunod at hindi lahat?

Ang mga tuntunin ay pinaghalong mga alituntuning makatuwiran at mga tagubiling tila hindi na praktikal sa panahon ngayon. Ngunit kung tinatanggap natin ang tungkol sa pagbibigay ng ikapu at ang pagkakaiba ng malinis at di-malinis na pagkain, ano naman ang gagawin natin sa mga tagubilin tungkol sa mga hari, sa mga hayop na may kapintasan, at sa panganay na inianak mula sa kawan?

May ilang nagsasabi na hindi natin maaaring piliin lamang kung alin sa mga statutes o tuntunin ang susundin—dapat daw ay lahat o wala kahit isa. Ngunit may isang pangunahing prinsipyo na maaari nating sundin: ang mga kautusang may kinalaman sa sistema ng paghahandog ay hindi na naaangkop sa ngayon. Ang mga handog ng karne at inumin, handog para sa kasalanan, handog dahil sa pagkakasala, handog ng pasasalamat, mga ritwal ng paglilinis gamit ang pulang baka, at mga paglilinis mula sa ketong—anumang may kinalaman sa paghahandog ng dugo o sa pamamagitan ng apoy—ay maaari nang isantabi, ayon sa Daniel 9:27. Ang tanging handog na hinihingi sa atin ngayon ay ang ating sarili bilang isang buhay na handog, at ang handog ng papuri. Roma 12:2; Jeremias 33:11; Hebreo 13:15.

Ang utos tungkol sa Sabbath na nasa Sampung Utos ay nagsasabi na dapat nating pahingahin ang ating mga alila at ang ating mga hayop. Ngunit hindi ibig sabihin nito na ang bawat nag-iingat ng Sabbath ay kailangang magkaroon ng alila at mga hayop. Isinama ito para sa mga pagkakataong naaangkop ito. Ganoon din ang totoo sa lahat ng mga statutes o tuntunin. Ang mga statutes o tuntunin na nagbabawal sa pagpapakulo ng batang kambing sa gatas ng kanyang ina, o ang pagbabawal sa paglalagay ng marka sa balbas bilang paggalang sa patay, ay wala nang kaugnayan sa ating lipunan ngayon. Ang mahalaga ay matutunan nating kilalanin ang prinsipyo na nasa likod ng mga ito at ito ang ating ilapat.

Ang sulat sa mga Hebreo ay tumutukoy sa kasulatan na may kaugnayan sa handog ng papuri na kaakibat ng mga takdang panahon ng pagsamba araw-araw, lingguhan, buwanan, at taunang pagdiriwang na inilarawan sa 1 Cronica.

> "Kaya nga, sa pamamagitan Niya ay patuloy tayong **maghandog ng handog ng papuri** sa Diyos, iyon ay ang bunga ng *ating* mga labi na **nagpapasalamat** sa Kanyang pangalan." Hebreo 13:15
>
> "At tumayo tuwing **umaga** upang **magpasalamat** at **magpuri** sa Panginoon, at gayundin sa **gabi**; 31 At upang ihandog ang lahat ng mga **handog** na sinusunog sa Panginoon sa **mga Sabbath**, sa mga **Bagong Buwan**, at sa mga **takdang kapistahan**, ayon sa bilang at kaayusang iniutos sa kanila, na **patuloy** na isinasagawa sa harap ng Panginoon" 1 Cronica 23:30, 31.

Ang paghahandog ng sinusunog na mga inosenteng hayop ay natapos na nang mamatay ang Kordero ng Diyos. Gayunman, patuloy tayong naghahandog ng

handog ng papuri. Bago at pagkatapos ng krus, ang mga handog na ito ay iniaalay nang “walang patid.”

May problema rin pagdating sa pagpapatupad ng ilang hatol sa panahon natin ngayon. Hindi natin binabato ng bato ang mga taong nangangalap ng kahoy sa Araw ng Sabbath, sumasamba sa ibang diyos, o nangangalunya, dahil hindi na tayo namumuhay sa ilalim ng bansang Israel. Ang gawain ng pagbato ay idinagdag dahil sa katigasan ng kanilang puso; ito ay repleksyon ng kanilang sariling pag-iisip. Dala ng Israel ang gawaing ito mula sa Egipto.

> At sinabi ni Moises, Hindi po ito ang nararapat naming gawin; sapagkat ang ihahandog namin sa Panginoon nating Diyos ay kasuklam-suklam sa mga taga-Egipto: hindi ba't kung ihahandog namin sa harapan nila ang bagay na kasuklam-suklam sa kanila, babatuhin nila kami? Exodo 8:26
>
> At dumaing si Moises sa Panginoon, na nagsasabi, Ano po ang gagawin ko sa bayang ito? Halos batuhin na nila ako. Exodo 17:4
>
> Sabihin mo sa kanila, Buhay ako, ang sabi ng Panginoon, kung ano ang sinabi ninyo sa aking pandinig, siya ko ring gagawin sa inyo. Bilang 14:28
>
> Sapagkat sa hatol na inyong ipinatupad ay hahatulan din kayo: at ang panukat na inyong ginamit ay siya ring gagamitin sa inyo. Mateo 7:2

Sa panahon ngayon, tayo ay nasa ilalim ng mga batas ng bansang ating tinitirhan. Roma 13:1-2

6. Bahagi ba ng sistemang handog ang mga kapistahan?

Ang sistemang handog ay kinabibilangan ng lahat ng detalyadong tagubilin kung anong uri ng hayop ang kinakailangan para sa iba't ibang uri ng mga handog. Isang kordero na isang taong gulang para sa handog para sa kasalanan; isang toro para sa handog dahil sa pagsuway, isang pares ng batu-bato kung ang isa ay dukha, at iba pa. May mga tiyak na pamamaraan na kailangang isagawa sa paghahanda ng handog, kung paano ito ihahanda, paano ilalagay sa dambana, ano ang gagawin sa dugo at abo, kung alin ang maaaring kainin, at kung may kasamang handog na pagkain o inumin, at iba pa. Halos lahat ng bagay ay may kasamang handog—lahat ng bagay.

Ang mga kapistahan, lahat ng mga kapistahan ng Panginoon, ay may mga tiyak na handog na kaugnay sa mga ito. Mula sa Bilang 28, matututuhan natin ang mga sumusunod:

Sabbath: 2 kordero na may handog na pagkain at inumin
dagdag pa ang handog sa umaga at gabi
Paskuwa: 2 toro, 1 lalaking tupa, 7 kordero, 1 batang kambing, at ang
Kordero ng Paskuwa
Walang Pampaalsa: 2 toro, 1 lalaking tupa, 7 kordero, 1 batang kambing,
dagdag pa ang handog sa umaga sa loob ng 7 araw
Pentekostes: 2 toro, 1 lalaking tupa, 7 kordero, 1 batang kambing,
dagdag pa ang handog sa umaga
Mga Trumpeta: 1 toro, 1 lalaking tupa, 7 kordero, 1 batang kambing,
dagdag pa ang handog sa umaga at handog kada buwan
Pagbabayad-sala: 1 toro, 1 lalaking tupa, 7 kordero, 1 batang kambing,
dagdag pa ang 2 batang kambing
Tabernakulo: 13 toro, 2 lalaking tupa, 14 na kordero, 1 batang kambing,
dagdag pa ang handog sa umaga sa loob ng 7 araw,
na may bawas na isang toro bawat kasunod na araw

Ang lahat ng mga kapistahan ay may mga handog na sinusunog, pati na rin ang lingguhang ikapitong araw ng Sabbath.

7. Ang ikapitong araw na Sabbath ba ay isang statute o isang kapistahan ng Panginoon?

Ang pinakaunang kapistahan na binanggit sa Levitico 23 at Mga Bilang 28 ay ang kapistahan ng lingguhang Sabbath.

> At ang PANGINOON ay nagsalita kay Moises, na sinasabi, Magsalita ka sa mga anak ni Israel, at sabihin mo sa kanila, *Tungkol* **sa mga kapistahan ng PANGINOON**, na inyong ipahahayag *bilang* mga banal na pagtitipon, ito ang aking **mga kapistahan**. Anim na araw kayong gagawa ng inyong gawain: ngunit ang **ikapitong araw *ay* Sabbath ng kapahingahan**, isang banal na pagtitipon; huwag kayong gagawa ng anumang gawain sa araw *na ito*. Ito *ay* **Sabbath ng PANGINOON** sa lahat ng inyong tahanan. Ito ang *mga* **kapistahan ng PANGINOON**, mga banal na pagtitipon, na inyong ipahahayag sa takdang panahon nito. Levitico 23:2-4

> At sa araw ng Sabbath ay maghahandog ng **dalawang kordero** na isang taong gulang at walang kapintasan, at dalawang ikasampung bahagi ng harina na hinaluan ng langis [bilang] **handog na butil**, at

> **ang kaukulang handog na inumin** nito. *Ito ang* handog na susunugin tuwing Sabbath, **bukod pa sa palagiang handog na susunugin** at sa kaukulang **handog na inumin** nito. Mga Bilang 28:9,10

Apat na handog na hayop at dalawa pang karagdagang alay ang inihahandog tuwing Sabado. Ngunit kahit natapos na ang mga paghahandog sa krus, hindi naapektuhan ang Sabbath sapagkat ito ay parehong alaala at sagisag. Ang Sabbath ng paglalang ay siyang saligan ng isang buong sistema, isang sistema ng sunod-sunod na mga Sabbath, na ang lahat ay nakasalig sa lingguhang Sabbath. Ang ikapitong linggo, ikapitong buwan, at ikapitong taon na mga Sabbath ay nagmula at may pinagmulan sa lingguhang ikapitong araw na Sabbath. Ito ay isang bukal ng pagpapala na nagdadala ng mga kapanahunan ng espirituwal na kasariwaan.

Takdang Panahon	**Kaganapan**	**Anim, Pito at Kapahingahan**	**Sanggunian**
Ika-7 Oras	Araw-araw na Handog	6 na oras ang pagitan ng handog sa umaga at handog sa gabi. 6 na oras ding naghirap si Kristo sa krus bago Siya nagpahinga.	Marcos 15:25; 15:34; Gawa 3:1; Awit 141:2; Bilang 28:8
Ika-7 Araw	Sabbath	6 na araw ng paggawa, pagkatapos ay kapahingahan	Exodo 20:8-10
7 Araw	Tinapay na Walang Pampaalsa	7 araw ng Pag-aalis ng Pampaalsa	Levitico 23:6
7 Linggo + 1	Pentekostes	Magbilang ng 7 linggo patungo sa Pentekostes, pagkatapos ay kapahingahan	Levitico 23:15
Ika-7 Buwan Magbilang	Mga Trumpeta, Pagbabayad-sala, Tabernakulo (7 + 1 araw)	Magbilang ng 6 na buwan, pagkatapos ay 3 pista sa ika-7 buwan	Levitico 23:24–39; Isaias 66:23; 2 Hari 4:23; Ezekiel

ng 7 Buwan			46:1
Ika-7 Taon	Kapahingahan ng Lupa	Magbilang ng 6 na taon, pagkatapos ay ang ika-7 taon ay taon ng kapahingahan	Levitico 25:3
7X7 Taon + 1	Jubileo	Magbilang ng 7 ulit na tig-7 taon patungo sa Jubileo, pagkatapos ay kapahingahan	Levitico 25:8-10
Ika-7 x1000 Taon	Milenyo	Magbilang ng 6 na ulit na tig-1000 taon, pagkatapos ay kapahingahan	Pahayag 20:6

8. Ilan ang mga Sabbath?

Sa katapusan ng anim na araw ng paggawa ay ang ikapitong araw na Sabbath ng Panginoon.
Sa ikalabinlimang araw ng unang buwan ay ang unang taunang Sabbath ng Tinapay na Walang Pampaalsa.
Pagkalipas ng pitong araw, may ikalawang taunang Sabbath ng Tinapay na Walang Pampaalsa.
Sa katapusan ng pitong linggo bawat taon ay ang taunang Sabbath ng Pentekostes.
Sa ikapitong buwan, sa unang araw nito, ay ang taunang Sabbath ng mga Trumpeta.
Sa ikasampung araw ng buwang iyon ay ang taunang Sabbath ng Pagbabayad-sala.
Sa ikalabinlimang araw ng buwang iyon ay ang unang taunang Sabbath ng mga Tabernakulo.
Pagkalipas ng walong araw, may ikalawang taunang Sabbath ng mga Tolda.
Sa katapusan ng anim na panahon ng pagtatanim, ang lupa ay nagpapahinga sa isang Sabbath ng kapahingahan.
Pagkatapos ng pitong Sabbath ng lupa, ang lupa ay muling nagpapahinga sa isa pang Sabbath ng Jubileo.
Ito ay nagaganap sa ika-50 taon, na nagreresulta sa dalawang magkasunod na Sabbath ng lupa.

Sa katapusan ng anim na libong taon ng kasalanan, ang mundo ay papasok sa ikapitong milenyo, isang libong taon ng Sabbath na kapahingahan para sa buong daigdig.

Ang dami talagang Sabbath!

Tuwing ikapitong taon at tuwing ika-50 taon, nagpapahinga ang lupa na walang pagtatanim, nagpapahinga ang mga magsasaka, at nagpapahinga rin ang lupa. Ito ang uri ng paghahandog, hindi ng mga hayop, kundi ng paggawa, isang paghahandog ng pagtitiwala nang lubos sa ipinangakong pagpapala ni Jehova na gagawa Siya ng himala sa ikaanim na taon, tulad ng ginawa Niya sa ikaanim na araw kung kailan may dobleng bahagi ng mana sa ilang. At sa ikaanim na taon ng ikapitong Sabbath ng lupa, may tatluhang pagpapala upang tustusan sila sa ikapitong taon (na siya ring ika-49 na taon), at gayundin sa ika-50 taon ng Jubileo!

Dapat ba nating hayaang magpahinga ang lupa tuwing ikapitong taon at taon ng Jubileo? Kinikilala ng mga makabagong tagapag-alaga ng organikong taniman ang karunungan sa pagpapahinga ng lupa, pagsasalit-salit ng pananim, at pagbibigay ng panahon sa lupa at sa maselang ekosistema nito upang muling manumbalik at lumusog.

9. Ano ang pagpapala ng Sabbath?

> "At nang ikapitong araw ay tinapos ng Diyos ang Kanyang gawain na Kanyang ginawa; at Siya ay nagpahinga sa ikapitong araw mula sa lahat ng Kanyang gawain na Kanyang ginawa. At **pinagpala** ng Diyos ang ikapitong araw, at Kanyang **pinabanal** ito" Genesis 2:2,3
>
> "Sapagkat sa loob ng anim na araw ay ginawa ng PANGINOON ang langit at ang lupa, ang dagat, at lahat ng naroroon, at Siya ay nagpahinga sa ikapitong araw: Kaya't **pinagpala** ng PANGINOON ang araw ng Sabbath at ito'y Kanyang **pinabanal**." Exodo 20:11

Ang ikapitong araw na lingguhang Sabbath ay pinagpala ng Diyos at Kanyang pinabanal. Gayunman, ang pagpapalang ito ng Sabbath ay umaabot din sa lahat ng karagdagang prinsipyo ng Sabbath—ang ikapitong linggo, ang ikapitong buwan, ang ikapitong taon, ang ika-pitong ulit na ikapitong taon, at ang Jubileo. Ito ang dahilan kung bakit itinuturo sa atin na matutong magbilang sa pamamagitan ng mga pangkat na pito.

> Dahil sa mga natatanging karangalang ipinagkaloob ng Diyos sa ikapitong araw, **inutusan Niya ang Kanyang bayan na magbilang**

> **sa pangkat ng pito** upang hindi nila makalimutan ang kanilang Manlalalang na lumikha ng langit at lupa sa loob ng anim na araw at nagpahinga sa ikapitong araw. 3SG 53.1

Pansinin din ang tinutukoy na ito tungkol sa *bawat* pagtatatag ng Sabbath, at hindi lamang sa *isang* pagtatatag ng Sabbath:

> **Ang bawat pagtatatag ng Sabbath** ay may taglay na pangalan ng May-akda nito, isang hindi mabuburang tanda na nagpapakita ng Kanyang kapangyarihan sa bawat isa. Tungkulin natin na akayin ang mga tao upang maunawaan ito. 6T 352

Tuwing ikapitong taon ang lupa ay dapat magpahinga, "isang Sabbath ng kapahingahan para sa lupa, isang Sabbath para sa PANGINOON." Levitico 25:4.

> "At aking iuutos ang aking **pagpapala** sa inyo sa ikaanim na taon, at ito'y magbubunga para sa tatlong taon." Levitico 25:21.

Tulad ng pagpapala ng manna sa ikaanim na araw sa Exodo 16, ang ikaanim na taon bago ang ika-49 na taon ay tatanggap ng tatluhang pagpapala, sapat upang tustusan ang mga tao sa loob ng tatlong taon (ang ika-7 taon na Sabbath ng lupa, at ang ika-8 taon na Jubileo na Sabbath ng lupa) hanggang sa muli silang makaani.

Ang pagpapala ay ipinagkaloob din para sa mga dumarating tatlong beses sa isang taon upang magtipon para sa mga takdang banal na pagtitipon.

"Ipagdiwang mo ang Pista ng mga Tabernakulo sa loob ng pitong araw… Pitong araw kang magdiriwang ng isang maringal na kapistahan para sa PANGINOON mong Diyos sa lugar na pipiliin ng PANGINOON: ***sapagkat*** **pagpapalain ka** ng PANGINOON mong Diyos sa lahat ng bunga ng iyong ani, at sa lahat ng gawa ng iyong mga kamay, kaya't ikaw ay magagalak. Tatlong beses sa isang taon ay dapat humarap sa PANGINOON mong Diyos ang lahat ng iyong kalalakihan sa lugar na kanyang pipiliin; sa pista ng tinapay na walang lebadura, sa pista ng mga linggo, at sa pista ng mga tabernakulo: at huwag silang haharap sa PANGINOON na walang dala: Ang bawat isa *ay magbibigay* ayon sa kaniyang kaya, batay sa **pagpapalang** ibinigay sa kaniya ng PANGINOON mong Diyos." Deuteronomio 16:13-17.

Hindi lamang ang ikapitong araw at ang ikapitong taon, kundi maging ang ikapitong buwan ay itinatangi bilang isang espesyal na panahon ng

kapahingahan. Ipinapakilala ng Levitico 23:24 ang ikapitong buwan sa isang kawili-wiling pahayag sa salin ng Septuagint:

λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ
Salitain mo sa mga anak ni Israel na nagsasabi sa unang araw ng ikapitong buwan

τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν **ἀνάπαυσις** μνημόσυνον σαλπίγγων κλητὴ
sa buwang iyon ay magkakaroon kayo **mataas na kapahingahan** alaala ng pagtunog ng mga trumpeta, isang banal na pagtitipon

ἁγία ἔσται ὑμῖν
ito ay banal para sa inyo

Ang unang araw ng ikapitong buwan ay ang Kapistahan ng mga Trumpeta, ito lamang ang pista ng bagong buwan na may kapahingahang Sabbath, sa wikang Griyego, ito ay tinatawag na *anapousis.*

Ang *ana*- ay isang unlapi na nagpapahiwatig ng pagtaas, pag-angat, o pagpapatibay.

Ang *–pausis* ay nangangahulugang paghinto o pamamahinga. Kapag pinagsama, ito ay tumutukoy sa isang "mataas na Sabbath" o dakilang kapahingahan

Pagkalipas ng sampung araw ay ang Araw ng Pagbabayad-sala.
Pansinin ang salitang *anapausis* na muling lumilitaw sa Levitico 16:31:

σάββατα σαββάτων **ἀνάπαυσις** αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε
Sabbath ng mga sabbaths **mataas na kapahingahan** ito para sa inyo at kayo ay magpapakumbaba

τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον
ang inyong kaluluwa ay susunod sa isang batas magpakailanman

Ang Araw ng Pagbabayad-sala ang kaisa-isang taunang banal na pagtitipon na tinatawag na *shabbat* sabbath. Tulad ng Lingguhang Sabbath, ito rin ay araw na bawal ang anumang uri ng paggawa. Kaya ito ay tinawag na Sabbath ng mga Sabbath. Ito rin lamang ang tanging bahagi ng Kasulatan kung saan malinaw na ibinigay ang tagubilin kung kailan dapat simulan at tapusin ang pagdiriwang ng Sabbath.

σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ
Ito ay Sabbath ng mga Sabbath ito ay para sa inyo at dapat ninyong pighatiin ang inyong kaluluwa sa

ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα
ikasiyam na araw ng buwan mula sa gabi hanggang sa gabi inyong ipangingilin ang Sabbath

Para sa sinaunang Israel, ito ang pinakabanal na araw sa buong taon. Mula paglubog ng araw hanggang sa susunod na paglubog ng araw, ang mga tao ay inutusan na "pighatiin" ang kanilang mga kaluluwa. Ang hindi pagsunod dito ay magreresulta sa tuluyang pagkahiwalay. Para sa espirituwal na Israel sa ating panahon, ang antitipikal na “araw” na ito ay panahon ng taimtim na paghahanda at paglilinis ng kaluluwa, sapagkat sa pagtatapos ng panahong ito, ang ating Kataas-taasang Saserdote ay lalabas mula sa Kabanal-banalan upang bigkasin ang mabigat na pahayag: “Ang banal ay magpatuloy sa pagiging banal… ang marumi ay magpatuloy sa pagiging marumi.” Pahayag 22:11.

Limang araw pagkatapos ay magsisimula ang pitong araw na kapistahan ng mga Tabernakulo. Ang unang araw at ang huling araw ay mga Araw ng Pamamahinga para sa *anapausis*, o pinalawak na kapahingahan, gaya ng nakasaad sa Levitico 23:39:

καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου
at sa ikalabinlimang araw ng ikapitong buwan kapag

ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ
Kapag inani ninyo ang bunga ng lupa, ipagdiwang ninyo ito bilang kapistahan sa Panginoon

ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ **ἀνάπαυσις** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
Pitong araw ang unang araw ay **mataas na kapahingahan** at gayundin ang araw na

ὀγδόῃ **ἀνάπαυσις**
ikawalong araw ay **mataas na kapahingahan**

Mayroong mas pinatinding kapahingahan sa ikapitong buwan sapagkat apat sa pitong taunang Sabbath ay ginaganap sa panahong iyon.

Unang Buwan Ikapitong Buwan

Ang ikawalong araw ng Pista ng mga Tabernakulo, na tinatawag na Dakilang Araw (ang asul na G), ay nasa dulo ng pitong araw na pista sa taglagas, at ito ay katulad ng Paskuwa (itim na P) na nasa unahan ng pitong araw na pista ng tinapay na walang lebadura tuwing tagsibol.

Ang salin ng Lumang Tipan sa wikang Griyego na tinatawag na LXX Septuagint ay gumagamit lamang ng salitang *anapausis* para sa tatlong pista sa taglagas. Nang tumayo si Hesus sa huling araw ng Pista ng mga Tabernakulo, sa tinatawag na Dakilang Araw, at Kaniyang sinabi, "Ang uhaw ay lumapit sa Akin at uminom!" inuulit Niya ang paanyaya na Kaniyang binigkas sa Mateo 11:28, "Lumapit kayo sa Akin, kayong lahat na pagod at nabibigatang lubha, at kayo'y ἀναπαύσω", Ibibigay ko sa inyo ang *anapausis*, isang mas pinatinding *kapahingahan*.

Ang pinalalim na kapahingahang ito na natatanggap sa pamamagitan ng mga takdang Sabbath ay siyang nagiging pagkakaiba ng matatalino at mga mangmang na dalaga. Ang matatalino ay may dagdag na langis sa kanilang sisidlan. Sila ay nakatayo sa ibabaw ng Buwan at nabibihisan ng Araw. Alam nila na ang Panginoon ay nagtakda ng buwan para sa mga takdang panahon. Awit 104:19.

Mahalaga na ang mga dalaga ay nakarinig ng sigaw sa hatinggabi at nagising. Sa kasaysayan ng mga Adventist, ang Sigaw sa Hatinggabi ay ang mensaheng ipinahayag ni Samuel Snow mula Hulyo 1844 pataas. Ang mensaheng ito ay nagsabi ng tamang oras ng Araw ng Pagbabayad-sala ayon sa kalendaryong biblikal. Sinabi ng anghel kay Ellen White na ang mensaheng ito ang magbibigay-liwanag sa landas patungo sa lungsod ng Diyos.

> Habang ako'y nananalangin sa dambanang pampamilya, ang Banal na Espiritu ay bumaba sa akin, at ako'y tila itinataas nang itinataas, palayo sa madilim na mundo. Tumalikod ako upang hanapin ang mga taong Adventist sa sanlibutan, ngunit hindi ko sila makita, pagkatapos ay may tinig na nagsabi, "Tumingin kang muli, at tumingin ka nang mas mataas." Sa aking pagtingin, nakita ko ang isang tuwid at makitid na landas na nakaangat nang mataas sa mundo. Sa landas na ito ay

> naglalakbay ang mga taong Adventist patungo sa lungsod na nasa dulo ng daan. **May isang maliwanag na ilaw sa simula ng landas, na inilagay sa likuran nila, at sinabi ng anghel sa akin na ito ang sigaw sa hatinggabi**. Ang liwanag na ito ay nagniningning sa buong landas at nagbibigay-liwanag sa kanilang mga paa upang hindi sila matisod. Kung pananatilihin nila ang kanilang paningin kay Hesus, na nasa unahan nila at nangunguna sa kanila patungo sa lungsod, sila ay ligtas. EW 14.

Ang *anapausis* o pinagpalang kapahingahan ni Kristo na dumarating sa pamamagitan ng Sabbath ay nagsimulang magliwanag sa isipan ng bayan ng Diyos sa pamamagitan ng mensahe ni A.T. Jones noong Pebrero ng taong 1893, isang taon na eksaktong 49 na taon mula noong 1844.

> Ngayon, isa pang bagay: Sino ang tunay na aktuwal na kasangkot sa paglalang? [Tugon ng mga tao: "Si Kristo."] Sino ang nagpahinga? [Tugon ng mga tao: "Si Kristo."] Sino ang na-represko o muling naaliw? [Tugon ng mga tao: "Si Kristo."] Sino ang nagpala? [Tugon ng mga tao: "Si Kristo."] Kanino ang presensiyang nagpabanal sa araw? [Tugon ng mga tao: "Kay Kristo."] Kanino ang presensiyang nasa araw na ito? [Tugon ng mga tao: "Kay Kristo."] Kung gayon, ang taong hindi pinababanal ng presensiya ni Hesu-Kristo, hindi ginagawang banal, hindi pinagpapala, at hindi dinadala sa kapahingahan, ay hindi niya tunay na masusunod ang Sabbath. Nakikita ninyo ba, tanging kung si Kristo ay nasa loob ng tao saka lamang maitataguyod ang Sabbath, sapagkat ang Sabbath ay nagdadala ng presensiya ni Kristo at sa Kanya ito nakasentro. A.T. Jones, Sermon sa GCB, Ika-20, taong 1893.

Si Kristo ang Panginoon ng Sabbath, at ang Kanyang Espiritu ang pumapasok sa puso ng mga taong naghihintay sa Kanya tuwing ikapitong araw. Bawat ikapito ay paghahanda para sa huling ikapito, kung kailan magsisimula ang milenyo ng kapahingahan. Sa tuwing tinatanggap natin ang bawat ikapito, tayo ay tumatanggap ng dagdag na langis sa ating sisidlan upang maging handa sa sigaw sa hatinggabi, lumabas kayo upang salubungin Siya. Ang mga mata'y laging nagbabantay at naghihintay sa bawat ikapitong araw, sila ang magiging handa para sa huling krisis. Sila ang magiging handa para sa huling Jubilee.

> At nang ipahayag ang walang hanggang pagpapala sa mga tumupad sa utos ng Diyos sa pagpapabanal ng Kanyang Sabbath, isang malakas na sigaw ng tagumpay ang narinig laban sa halimaw at sa kanyang larawan. [35] **Pagkatapos nito ay nagsimula ang Jubilee**, kung kailan ang lupain ay magpapahinga. EW 34,35

Ang bayan ng Diyos ay magdiriwang ng ikapitong Jubilee sa mismong Ikalawang Pagparito ni Kristo. Hindi ba't ito ay nagpapahiwatig na ang Sabbath na ito ang ikapitong araw ay nananatiling may bisa at kahalagahan sa mga huling araw?

10. Bakit isa lamang sa mga Sabbath ang ating sinusunod at hindi lahat?

Ang lingguhang Sabbath ay iniutos na tuparin sa Lumang Tipan; hindi ito tahasang iniutos sa Bagong Tipan, ngunit ang halimbawa ni Hesus at ng mga apostol ay nagpapatotoo sa patuloy nitong kahalagahan at bisa.

Ang mga taunang Sabbath ay iniutos na tuparin sa Lumang Tipan; hindi man ito tahasang iniutos sa Bagong Tipan, ngunit ang halimbawa ni Hesus at ng mga apostol ay nagpapatunay sa patuloy nitong kahalagahan at bisa.

Ito ang prinsipyo ng pamana. Kung paanong minana ni Kristo ang kapangyarihan mula sa Kanyang Ama, ganoon din naman, minamana ng mga taunang Sabbath ang katotohanan ng lingguhang Sabbath. May ilan na itinatanggi ang pamana ng Anak ng Diyos; ang iba nama'y itinatanggi ang pamana ng mga taunang Sabbath. Kapwa sila nawawalan ng dakilang pagpapala.

Kung paanong maraming tao ang nagsisikap patunayan na ang pagka-Diyos at kapangyarihan ni Kristo ay hiwalay o bukod sa Kanyang Ama, gayundin, maraming nagsisikap patunayan o pasinungalingan na ang mga taunang Sabbath ay hiwalay sa lingguhang Sabbath. Ngunit kapag hawak natin ang susi ng pamana na nasa pagiging Anak ni Kristo, saka lamang natin lubos na mauunawaan at mabubuksan ang pinagpalang pamana na taglay ng mga taunang Sabbath na nagmumula sa lingguhang Sabbath.

Ang ikapitong-araw na Sabbath ay parehong pag-alaala at sagisag. Tuwing ikapitong araw ay sumasamba tayo sa Maylalang bilang pagkilala sa Kanyang dakilang kapangyarihan sa paglalang, ang lingguhang Sabbath ay may mga katumbas na sagisag sa ikapitong linggo, ikapitong buwan, ikapitong taon, ikapitong Sabbath ng lupain, at ikapitong milenyo.

Ganoon din naman, ang mga taunang Sabbath ay parehong pag-alaala at sagisag. Bagaman may mga handog na kaugnay sa mga ito noon, nang matapos ang sistemang paghahandog sa krus, nagpatuloy pa rin ang kahalagahan ng mga taunang Sabbath sapagkat sila ay mga alaala at mga sagisag ng mga darating na bagay.

Mga Alaala

Ang mga kapistahan ay orihinal na inaalala ang mga pangyayari sa karanasan ng sinaunang Israel. Kaya,

- Ang **Paskuwa** ay pag-alaala sa huling gabi nila sa Egipto at sa pagliligtas mula kay Paraon.
- Ang **Tinapay na Walang Pampaalsa** ay pag-alaala sa payak na pagkaing kinain nila habang umaalis sila sa Egipto.
- Ang **Pentekostes** ay pag-alaala sa pagbaba ng Diyos at ng Kanyang Anak sa bundok ng Sinai

Ang mga kapistahan sa taglagas ay hindi hayagang iniuugnay sa isang tiyak na pangyayari noong taon ng Pag-alis mula sa Egipto. Ang unang Araw ng Pagtubos ba ay isinagawa noong taglagas na iyon? Hinipan ba ang mga trumpeta sampung araw bago iyon? Kailangang maitayo muna ang santuwaryo sa ilang. Naisagawa kaya ito sa tamang panahon? Si Moises ay nasa bundok sa loob ng 80 araw, at humigit-kumulang 130 araw lamang (maaaring higit o kulang) ang pagitan ng Pentekostes at ng Araw ng Pagtubos. Tiyak na kailangang si Moises ang mamahala sa paggawa ng santuwaryo. Wala talagang detalyadong tala kung kailan ito maaaring naganap sa taong iyon. Dapat din nating isaalang-alang ang pagsuway na ginawa nila sa pamamagitan ng gintong guya at ang pagtanggal ng Santuwaryo mula sa Israel na siyang nagpahinto sa kanilang pag-usad. Nagkaroon kaya ito ng epekto sa kanilang pagsamba kay Jehova?

Ang Kapistahan ng mga Tolda ay pag-alaala sa pamumuhay sa mga tolda sa loob ng 40 taon sa ilang. Ngunit nagsimula na ito agad matapos nilang umalis sa Egipto, o di kaya'y nang dumating sila sa Elim, ang kanilang unang matagal na pagtigil. Kalaunan, ito ay iniuugnay sa anihan ng trigo tuwing taglagas, ngunit nagsimula lamang ito nang sila ay nanirahan na sa Canaan. At ang pag-alay ng unang bigkis ng ani tuwing tagsibol ay nangangailangan din ng nakatanim at handang anihing sebada—isang bagay na hindi nangyari habang sila ay nasa ilang.

Ang mga kapistahan sa taglagas ay wala talagang malinaw na mga pangyayaring maaaring pag-ugatan ng pag-alaala.

Mga Anyo

Ang mga kapistahan ay hindi lamang bilang pag-alaala kundi may kinakatawan ding mga anyo o simbolo. Bukod sa pagiging alaala ng mga naganap na kasaysayan, ito rin ay paunang larawan ng mga katuparan sa hinaharap. Ang mga kapistahan sa tagsibol ay nagpapahiwatig ng kamatayan, paglilibing, muling pagkabuhay, at pagsisimula ng ministeryo ng darating na Mesiyas bilang Kataas-taasang Saserdote sa Banal na Dako ng santuwaryong

nasa langit. Ang mga kapistahan sa taglagas naman ay tumutukoy sa huling gawain Niya sa Kabanal-banalan at sa Kanyang pagbabalik upang anihin ang lupa.

Paskuwa

> "Ang Paskuwa ay itinakdang maging **parehong pag-alaala at sagisag**, hindi lamang tumutukoy sa pagliligtas mula sa Egipto, kundi nagpapahiwatig din ng higit na dakilang pagliligtas na isasakatuparan ni Kristo sa pagpapalaya sa Kanyang bayan mula sa pagkaalipin sa kasalanan." *Patriarchs and Prophets* p. 277.1

Nang ang anino ng Paskuwa ay natupad sa kamatayan ni Hesus, ang Kordero ng Diyos, wala nang kailangang isagawang handog na hayop. "Sa kalagitnaan ng sanlinggo," Kanyang pinatigil ang "hain at handog" Daniel 9:27. Ang pagpapatuloy ng paghahandog ng mga hayop pagkatapos nito ay pagbabalewala sa hain ni Kristo.

> "Ang pagpapatuloy ng mga **seremonyang** ito ay **isang paglapastangan kay Jehova**. **Ang pagkain sa katawan at pag-inom sa dugo ni Kristo, hindi lamang** sa serbisyong sakramento kundi sa araw-araw na pagtanggap sa Tinapay ng Buhay upang mapawi ang gutom ng kaluluwa, ay nangangahulugang **pagtanggap sa Kanyang Salita at pagsasagawa ng Kanyang kalooban**." *Review & Herald* June 14, 1898

Ang patuloy na paghahandog ng mga kordero ay hayagang hindi pagpapahalaga sa hain ni Kristo. Ang mga seremonyang paghahandog ay dapat nang tumigil sa kamatayan ni Hesus. Ngunit ang pag-alaala sa Kanyang hain ay nananatili sa mga seremonya ng Hapunan ng Panginoon, bautismo, at ang ordinansa ng paghuhugas ng paa. Ang Serbisyong Pakikipag-isa o Communion Service ay may mga ritwal at seremonya rin, at kung isasagawa ito nang walang pag-unawa sa tunay nitong kahulugan, ito'y maaaring maging walang saysay at hungkag. Ang basta-bastang "pagkain" ng tinapay na *walang pampaalsa* at "pag-inom" ng *hindi inasim* na katas ng ubas, nang hindi "tinatanggap ang Kanyang Salita at ginagawa ang Kanyang kalooban" ay isa ring paglapastangan kay Jehova.

Ang Paskuwa ay pag-alaala rin sa tipan na ginawa ng Diyos kay Abraham sa Genesis 15. Sa mismong araw ding iyon ay lumabas ang Israel mula sa Egipto.

> Ngunit gaya ng mga bituin na sumusunod sa kanilang takdang landas sa kalangitan, ang mga layunin ng Diyos ay hindi nagmamadali at hindi rin nahuhuli. Sa pamamagitan ng mga simbolo ng matinding kadiliman at ng umaasong hurno, ipinahayag ng Diyos kay Abraham

> ang pagkaalipin ng Israel sa Egipto, at Kanyang sinabi na ang panahon ng kanilang paninirahan doon ay aabot ng apatnaraang taon. "Pagkatapos niyon," sinabi Niya, "sila'y lalabas na may maraming kayamanan." Genesis 15:14 Laban sa salitang iyon, ang buong kapangyarihan ng mapagmataas na kaharian ni Paraon ay nabigong makalaban. **Sa "mismong araw" na itinalaga ng banal na pangako, "nangyari nga na ang lahat ng hukbo ng Panginoon ay lumabas mula sa lupain ng Egipto." Ganoon din, sa payo ng langit, ang oras ng pagdating ni Kristo ay tiyak na itinakda. At nang ang malaking orasan ng panahon ay tumuro sa takdang sandali, si Hesus ay ipinanganak sa Bethlehem.** Exodo 12:41. {DA 32.1}

Ipinapakita nito nang malinaw na bagama't ang "pambansang kapistahan ng mga Hudio ay lilipas na magpakailanman" kasabay ng paglaya mula sa Egipto, ang pag-alaala sa walang hanggang tipan ng Diyos kay Abraham ay nananatili pa rin. Ganoon din ang totoo sa Ika-pitong Araw na Sabbath. Sa Deuteronomio 5:15, iniutos sa Israel na alalahanin ang Sabbath bilang paggunita sa kanilang paglaya mula sa pagkaalipin bilang isang bansa. Ang tiyak na kahulugang ito ay natapos sa krus, ngunit ang mas naunang pag-alaala sa paglalang, na matatagpuan sa Exodo 20, ay nananatili pa rin.

Tinapay na Walang Pampaalsa

Ang tinapay na walang pampaalsa ay patuloy na naging simbolo sa Hapunan ng Panginoon. Ang bahaging ito ng seremonyal na Paskuwa ay nagpatuloy bilang isang **alaala at bilang isang simbolo** ng darating na katuparan. Ipinapaalala nito ang walang kasalanang buhay na isinabuhay ni Kristo, at itinuturo rin nito ang tagumpay laban sa kasalanan na ipinangako Niyang ibibigay sa mga lumalakad ayon sa Espiritu, kapag dumating ang panahon na sila'y uupo kasama Niya sa hapunan ng kasalan sa Kordero, tutuparin ni Kristo ang Kanyang pangako na hindi Siya kakain ng tinapay na walang pampaalsa ni iinom ng bunga ng ubas, hanggang sa ito'y muli Niyang gawin sa kaharian ng Kanyang Ama. Lucas 22:16,18; 26–29.

Ang Paskuwa ay ginaganap lamang isang beses sa isang taon, samantalang nakasanayan nating ipagdiwang ang Hapunan ng Panginoon nang apat na beses sa isang taon, ngunit sa lumang sistema ng paghahandog, mayroong handog tuwing umaga at gabi, na sa ngayon ay pinalitan na ng pagsamba tuwing umaga at gabi—na sana'y patuloy na ginagawa. Dapat ba nating panatilihin ang mga panahong ito bilang mga sagradong oras ng pakikipagtipan sa Diyos tuwing umaga at gabi? Tunay na nawawala sa atin ang isang mahalagang pagpapala kapag hindi natin ito ginagawa.

Pentekostes

Gaya rin nito, inaabangan pa rin natin ang huling pagbuhos ng Banal na Espiritu sa panahon ng Huling Ulan, kung kailan ang araw ng Pentekostes ay tunay na ganap na "darating."

> "Ang mga tagpong ito ay muling **mangyayari**, at sa higit na makapangyarihang paraan. Ang pagbuhos ng **Banal na Espiritu noong araw ng Pentekostes** ay ang Unang Ulan, ngunit ang **Huling Ulan ay magiging** mas masagana. Ang Espiritu ay naghihintay na ating hingin at tanggapin. **Si Kristo ay muling mahahayag** sa Kanyang kapuspusan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu." *Christ's Object Lessons* p. 121.1
>
> "Wala ni isa sa atin ang tatanggap ng tatak ng Diyos habang may mantsa o dungis pa ang ating mga ugali. Tungkulin nating itama ang mga pagkukulang sa ating pagkatao, at linisin ang templo ng kaluluwa sa lahat ng karumihan. Kapag nagawa na ito, **ang Huling Ulan ay babagsak sa atin** gaya ng pagbagsak ng Unang Ulan sa mga alagad **noong araw ng Pentekostes**." *Christian Experience and Teachings* p. 189.2

Pagkatapos ng araw ng Pentekostes ay sinabi ni Pedro, "Magsisi kayo at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, upang dumating **ang mga panahon ng kasariwaan** mula sa harapan ng Panginoon; at isusugo Niya si Hesu-Kristo." Mga Gawa 3:19,20. Inaasahan niya ang isang panahon sa hinaharap kung kailan ang presensya ng Panginoon ay mahahayag sa pamamagitan ng muling pagsugo kay Hesus bilang isang dakilang panahon ng pagpapasiglang ulan, ang Huling Ulan.

Babagsak nga ba ang Huling Ulan sa isang darating na araw ng Pentekostes? Hindi natin masasabi nang tiyak, ngunit posible ito. Ayaw nating makaligtaan ito. Sa ngayon, lima sa mga kaganapan ang natupad mismo sa isa sa mga itinakdang panahon.

1. Si Kristo ay namatay sa araw ng Paskuwa;
2. Siya ay namahinga sa libingan nang hindi nakaranas ng pagkabulok bilang tunay na Tinapay mula sa langit sa unang araw ng Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa;
3. Siya ay muling nabuhay mula sa libingan sa araw ng Pag-aalay ng Unang Ani;
   (hindi ito kapistahan kundi isang itinakdang panahon)
4. Ibinuhos Niya ang kaloob ng Kanyang Espiritu sa araw ng Pentekostes; at

5. Siya ay pumasok sa Kabanal-banalan bilang ating Kataas-taasang Pari upang simulan ang Kanyang gawain ng paghatol sa araw ng Pagbabayad-sala.

Kung ang Huling Ulan ay ibubuhos sa araw ng Pentekostes, ito ay magiging isang pag-uulit, gaya ng ipinahiwatig ni Ellen na mangyayari. Magkakaroon din kaya ng karanasang muli sa Paskuwa?

Hindi tiyak na muling mamamatay si Kristo, ngunit may ipinahayag na kautusan ukol sa kamatayan. Magaganap kaya ang pagsasara ng probasyon sa isang itinalagang panahon? Wala akong patunay tungkol doon. Tila mangyayari ito kasabay ng pagtatapos ng pamamagitan ni Kristo sa Kabanal-banalang Dako, at maaaring may kaugnayan ito sa Araw ng Pagbabayad-sala, ngunit ang mga pangyayari sa "araw" na iyon ay hindi pa ganap hanggang sa panahon na ipadala na ang kambing na buhay sa ilang. Ito ba ay tumutukoy sa pag-iisa ni Satanas sa panahon ng sanlibong taon? O ang dakilang puting trono ng paghuhukom sa dulo ng sanlibong taon ang siyang ganap na magtatapos sa Araw ng Pagbabayad-sala? Ang lahat ng ito ay mga tanong na wala pang kasagutan.

Mga Trumpeta

Ngayon ay lumipat na tayo sa mga kapistahang nagaganap tuwing taglagas at sa kanilang tunay na katuparan. Kung ang mga kapistahang nangyari sa tagsibol ay natupad "hindi lamang sa kaganapan kundi pati sa takdang panahon" (GC88 p. 399.2), dapat nating asahan na ganoon din ang mangyayari sa mga kapistahan ng taglagas kahit pa may pagitan itong 37 Jubileo mula sa mga kapistahan ng tagsibol (at ito'y eksaktong bilang, kung aking idadagdag). Para sa akin, ang pagkakatugma ng mga eksaktong agwat ng Jubileo (49 taon) mula sa pag-akyat ni Kristo upang ***simulan*** ang Kanyang ministeryo sa Banal na Dako, hanggang sa ***pagsisimula*** Niya ng Kanyang gawain sa Kabanal-banalang Dako makalipas ang eksaktong 37 Jubileo (37 x 49 = 1813 + 31 A.D. = 1844), ay isang makapangyarihang patunay na ang taon ng pagtatapos ng 2300-taong propesiya sa Daniel 8 ay tiyak at maaasahan.

Ngunit ang tanging pangyayaring naganap nang eksakto sa itinakdang panahon noong 1844 ay ang Araw ng Pagbabayad-sala o Day of Atonement. Maaaring ang mahabang pagitan ng 1813 taon ang naging dahilan ng pagkakalayo rin ng mga agwat ng panahon sa huling mga katuparan. Gaano kaya kahaba ang maaaring paglawig ng panahong iyon? At ngayong natukoy na natin ang eksaktong petsa ng ikapitong buwan at ikasampung araw, saan

naman natin matutunton ang unang araw ng antitypical o tunay na katuparang buwan na iyon?

Natanggap ni William Miller ang kanyang kredensyal bilang ministro sa kapistahan ng mga Trumpeta noong taong 1833 isang makahulang sampung araw bago ang Araw ng Pagbabayad-sala noong 1844. Kung ang panahong iyon ay sumisimbolo ng isang makasaysayang pagpapalawak ng isang araw na katumbas ng isang taon, dapat sana'y inaasahan nating magpatuloy ang padron na iyon sa katuparan ng kapistahan ng mga Tabernakulo limang taon pagkatapos ng 1844, sa taong 1849. Ngunit hindi dumating si Kristo noong taong iyon na may hawak na karit upang anihin ang mga bunga ng lupa. Ni hindi pa rin Siya dumating hanggang ngayon. Sa ngayon, tayo ay may malaking pagitan ng panahon na halos umabot na sa 170 taon.

Kung ang 170 taon ay tumutumbas sa limang araw (kung ipagpapalagay na maaaring dumating si Kristo sa loob ng susunod na ilang buwan), kung gayon, ang antitipikal na kapistahan ng mga Trumpeta ay dapat natupad (sa mismong araw ng kapistahang iyon) 340 taon bago ang 1844, noong taong 1504. Ngunit wala tayong makitang kaganapan na katulad ng sa trumpeta sa panahong iyon. Maaaring noong 1492 o 1517. Ang pagkakatuklas sa Bagong Mundo ay tiyak na naging pandaigdigang balita. Ang 95 Theses ni Luther ay naging tampok din sa kasaysayan. Ngunit sa puntong ito, tila kasaysayan na ang hinahalughog natin at hindi na Kasulatan.

Bakit ang mga katuparan ng anino o antitype sa panahon ng ikalawang pagdating ni Kristo ay hindi rin matutupad "sa aktwal na oras" tulad ng mga naganap sa Kaniyang unang pagdating? Magandang tanong iyan. Ngunit wala pang malinaw na sagot sa ngayon. Gayunman, may ilan na inaakay na maghintay ng katuparan ng kapistahang iyon sa hinaharap. Nangangahulugan ba ito na hindi na totoo ang Oktubre 22, 1844? Hindi, kung ang mga kapistahan ay maaaring magkaroon ng higit sa isang katuparan, gaya ng ipinangako sa Pentekostes. Maaaring ang taong 1844 ay siyang simula ng makalangit na Araw ng Pagbabayad-sala, at ang darating na Araw ng Pagbabayad-sala sa hinaharap ang siyang magtatapos sa paglilingkod ni Kristo sa Kabanal-banalang Dako at magdadala ng pahayag sa Pahayag 22:11. Posible kaya na ang huling mga Trumpeta, Araw ng Pagbabayad-sala, at Pista ng mga Tabernakulo ay mangyari lahat sa loob lamang ng labinlimang araw? Isa itong bagay na dapat pag-isipan.

Pista ng mga Tabernakulo

"Ang Pista ng mga Tabernakulo **ay hindi lamang isang pag-alaala kundi isa ring sagisag**. Hindi lamang ito tumutukoy sa paglalakbay sa ilang, kundi bilang pista ng pag-aani, ipinagdiriwang nito ang pag-iipon ng mga bunga ng lupa, at tumutukoy rin sa dakilang araw ng pangwakas na pag-aani, kung kailan ang Panginoon ng ani ay magsusugo ng Kaniyang mga tagapag-ani upang tipunin ang mga damo't igalang para sa apoy, at tipunin ang trigo sa Kaniyang kamalig." PP p. 541.2

Ang Pista ng Pag-aani ay ang panghuli at tanging pista na hindi pa natutupad sa tunay na kahulugan nito. Ito ay matutupad sa ikalawang pagdating ni Kristo. Tiyak na hindi ito inalis o nawalan ng kabuluhan sa krus. Ito ba ang magiging huling itinakdang panahon na magmamarka sa pagbabalik ni Kristo sa mga alapaap dala ang Kaniyang karit para sa pag-aani? Hindi ko alam, ngunit sinabi ni Hesus, "Magbantay kayo at maging handa." Ang pagbabantay sa mga bagong buwan upang malaman kung kailan darating ang ikapitong buwan ay maaaring bahagi ng pagbabantay na iyon. Posible. Sa palagay ko'y magiging mapagmatyag ako, kung sakali.

11. Diyos ba ang dahilan kung bakit natigil ang mga Kapistahan?

Oo at hindi. Nang humiwalay ang mga tribo ng Israel sa hilaga mula sa Juda at Benjamin, binago ni Jeroboam ang petsa ng mga pista sa taglagas mula sa ikapitong buwan patungong ikawalong buwan at nagtatag siya ng mga alternatibong sentro ng pagsamba sa Dan at Bethel na pinalamutian ng dalawang gintong guya.

> 1 Hari 12:32–33 At si Jeroboam ay nagtakda ng isang pista sa ikawalong buwan, **sa ikalabinlimang araw ng buwan, na gaya ng pista sa Juda**, at siya'y naghandog sa dambana. Gayon ang ginawa niya sa Bethel, nang maghain siya sa mga guya na kanyang ginawa; at kanyang inilagay sa Bethel ang mga pari sa mga dambanang mataas na kanyang itinayo. [33] Kaya't siya'y naghandog sa dambana na kanyang ginawa sa Bethel sa ikalabinlimang araw ng ikawalong buwan, sa buwan na inisip niya lamang sa kanyang sariling puso; at nagtakda siya ng isang pista para sa mga anak ni Israel:

Para sa hilagang Israel, ang mga "pista ng PANGINOON" ay tiyak na natapos, gaya ng ipinahayag sa hula ni propetang Hosea.

> "Patitigilin Ko rin ang lahat ng kaniyang kasayahan, ang kaniyang mga pista, ang kaniyang mga bagong buwan, ang kaniyang mga Araw ng Pamamahinga, at lahat ng kaniyang mga dakilang kapistahan." Hosea 2:11

Sa malinaw at tiyak na paraan, tatapusin ni Jehova

“ang kanyang mga kapistahan” (חַגָּהּ hag-gath, ἑορτὰς *heortas* in the LXX) **taun-taon**

“ang kanyang mga bagong buwan” (חָדְשָׁהּ ḥō̂-ḏə-šhāh, νουμηνίας noumenias LXX) **buwan-buwan**

“ang kanyang mga Sabbath” (שַׁבַּתָּהּ šhab-bat-t, σάββατα sabbata LXX) and **lingguhan**

“lahat ng kaniyang banal na kapistahan” (מוֹעֲדָהּ mo’ed, πανηγύρεις panegureis LXX) **araw-araw at lahat ng nabanggit**

Si Hosea ay nanirahan sa hilagang kaharian ng Israel at inutusan ng Diyos na ipamalas sa gawa ang isang propesiya para sa mga tribong naligaw ng landas.

> “Kaya't siya ay umalis at kinuha si Gomer na anak ni Diblaim; at ito’y naglihi at nanganak ng isang lalaking anak. At sinabi ng Panginoon sa kanya, Pangalanan mo siyang Jezreel; sapagkat sa loob ng kaunting *panahon* ay ipaghihiganti Ko ang dugo ng Jezreel laban sa sambahayan ni Jehu, at **tatapusin Ko ang kaharian ng sambahayan ng Israel**.” Hosea 1:3,4.

Noong 722 BC, dinala ng Asiria sa pagkabihag ang mga tribo sa hilaga at hindi na sila nakabalik kailanman. Pagkalipas ng 130 taon, dinala naman ng Babilonia sa pagkabihag ang kaharian ng Juda sa timog, na tumagal ng 70 taon. Ngunit ang Juda ay nakabalik sa ilalim ng pamumuno nina Ezra at Nehemias, at muling ibinalik ang pagdiriwang ng mga kapistahan, lalo na ang Kapistahan ng mga Tabernakulo.

> “At ang buong kapulungan ng mga nagbalik mula sa pagkabihag ay gumawa ng mga ***tolda*** at sila’y naupo sa ilalim ng mga iyon: sapagkat mula pa noong panahon ni Josue na anak ni Nun hanggang sa araw na iyon, ay hindi pa nagagawa ito ng mga anak ng Israel. At napakalaki ng kagalakan ng buong bayan.” Nehemias 8:17

Maging ang mga Hebreo, ang mga Hudio, ang mga anak ng Israel ay hindi ipinagdiwang ang mga kapistahan sa loob ng maraming siglo. Ngunit ang mga iyon ay naibalik muli. Gaya rin ngayon, unti-unting naibabalik ang mga sinaunang landas.

12. Ilan ang mga Kautusan?

Isa sa mga unang palatandaan na mayroong iba’t ibang uri ng mga kautusan ay ang sinabi ng Panginoon tungkol kay Abraham, mahigit 400 taon bago ibinigay ang Kautusan sa Bundok ng Sinai.

> "Sinunod ni Abraham ang aking tinig, at tinupad ang aking tagubilin, ang aking mga utos, ang aking mga statutes o tuntunin, at ang aking mga **kautusan**." Genesis 26:5

Bukod sa Kaniyang mga kautusan, may mga utos at mga statutes o tuntunin rin. Sinunod ni Abraham ang mga prinsipyo ng Sampung Utos sa pagsamba lamang sa tunay na Diyos na Maylalang ng langit at lupa, sa paggalang sa buhay at ari-arian ng iba nang iligtas niya si Lot at ang lahat ng kaniyang ari-arian, sa pagiging tapat kay Sara hanggang sa kamatayan—pati na ang pagsang-ayon niya sa alok ni Sara tungkol kay Hagar, at hindi pagnanasa sa masaganang mga lungsod sa kapatagan. Ngunit anong mga statutes o tuntunin ang tinupad ni Abraham? Nagbigay siya ng ikapu kay Melquisedec at naghandog ng mga alay sa Panginoon. Tinuli niya ang kanyang sarili, ang kanyang mga anak, at lahat ng lalaki sa kanyang sambahayan. Pati ang mga dumaraang panauhin ay hinugasan niya ang mga paa at pinakain ng malinis na karne at tinapay na walang pampaalsa.

Mga utos, statutes o tuntunin, at batas. Ito ay katulad ng isa pang kumbinasyon na madalas na lumilitaw sa Pentateuch: mga utos, mga statutes o tuntunin, at mga paghatol.

> Deuteronomio 4:13-14 At ipinahayag Niya sa inyo ang Kaniyang tipan, na Kaniyang iniutos na inyong tuparin, ang Sampung Utos; at isinulat Niya ang mga ito sa dalawang tapyas na bato. At **iniutos sa akin ng Panginoon** nang panahong iyon na ituro sa inyo **ang mga statutes o tuntunin at mga kahatulan**

> Deuteronomio 6:1 Ito ngayon ang **mga utos, mga statutes o tuntunin, at mga kahatulan na iniutos ng Panginoon ninyong Diyos** na ituro sa inyo, upang ito'y inyong tuparin sa lupaing inyong paroroonan upang ariin:

> Deuteronomio 7:11-12 Kaya't iyong iingatan ang **mga utos, ang mga statutes o tuntunin, at ang mga kahatulan**

At bukod sa malapit na pagkakaugnay ng tatlong ito, pansinin na ang mga utos, mga statutes o tuntunin, at mga kahatulan ay sa Diyos pag-aari Niya ang mga ito, at mula sa Kaniya ang mga ito.

> Deuteronomio 6:17 Ingatan ninyong buong sikap ang **mga utos ng Panginoon ninyong Diyos**, at ang **kaniyang mga patotoo, at ang kaniyang mga statutes o palatuntunan**, na kaniyang iniutos sa iyo.

Deuteronomio 11:1 Kaya't iyong iibigin ang Panginoon mong Dios, at iyong **tutuparin ang kaniyang katungkulan, at ang kaniyang mga statutes o palatuntunan, at ang kaniyang mga kahatulan, at ang kaniyang mga utos**, palagi.

Deuteronomio 26:16,17 Sa araw na ito ay **iniutos sa iyo ng Panginoon mong Dios** na gawin ang mga **statutes o palatuntunan at mga kahatulan**: iyong iingatan at gagawin **ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo.** [17]Iyong ipinahayag sa araw na ito na ang Panginoon ay iyong Dios, at lumakad sa **kaniyang mga daan**, at upang ingatan ang **kaniyang mga statutes o palatuntunan, at ang kaniyang mga utos, at ang kaniyang mga kahatulan**

Deuteronomio 30:16 Sa aking pag-uutos sa iyo sa araw na ito na ibigin ang Panginoon mong Dios, na lumakad sa **kaniyang mga daan**, at sundin ang **kaniyang mga utos, at ang kaniyang mga statutes o palatuntunan** at ang **kaniyang mga kahatulan**, upang ikaw ay mabuhay at dumami: at pagpapalain ka ng Panginoon mong Dios sa lupain na iyong paroroon upang ariin.

Levitico 18:4-5 Gagawin ninyo ang **Aking mga kahatulan**, at iingatan ninyo ang **Aking mga kahatulan**, na inyong lakaran: Ako ang Panginoon ninyong Diyos. Inyong iingatan ang **Aking mga statutes o palatuntunan**, at ang **Aking mga kahatulan**: na kung gawin ng tao, ay mabubuhay siya sa mga yaon: Ako ang Panginoon.

Ngunit ang mga statutes o tuntunin, mga kahatulan, at mga kautusang ito ay tinatawag ding Kautusan ni Moises sapagkat ibinigay ito kay Moises upang ihatid sa Israel.

Levitico 26:46 Ito ang **mga statutes o palatuntunan at mga kahatulan at mga kautusan, na ginawa ng Panginoon** sa pagitan niya at ng mga anak ni Israel sa bundok ng Sinai **sa pamamagitan ni Moises.**

Si Moises ang naging daluyan, ang tagapamagitan na ginamit upang maibigay ang kautusan. Ang mga statutes o tuntunin at mga kahatulan ay mga detalyadong halimbawa, pagpapalawak, at pagpapalinaw ng mga pangkalahatang prinsipyo na ipinahayag sa Sampung Utos. Ganoon din si Kristo Siya'y naparito upang dakilain ang kautusan (Isaias 42:21) at Siya rin ay umahon sa bundok upang ituro sa mga tao ang kautusan nang mas malinaw at mas detalyado.

> Deuteronomio 4:44,45 At ito ang kautusan na inilagay ni Moises sa harap ng mga anak ni Israel: Ito ang **mga patotoo, at ang mga statutes o palatuntunan, at ang mga kahatulan, <u>na sinalita ni Moises</u>** sa mga anak ni Israel, pagkalabas nila sa Egipto.

Ang kautusan ng Ama ay sinalita mula sa bundok ng Sinai ng Anak ng Diyos; Siya ang Salita ng Diyos. Sinabi ni Hesus sa Juan 12:49, "Sapagkat hindi ako nagsalita mula sa aking sarili; kundi ang Ama na nagsugo sa akin, Siya ang nagbigay sa akin ng utos kung ano ang aking sasabihin at ipapahayag.

Ang mga utos at mga statutes o tuntunin ay malapit na magkakaugnay.

> Deuteronomio 4:40 Iyong iingatan ang **<u>Kanyang</u> mga statutes o palatuntunan, at ang <u>Kanyang</u> mga utos**
>
> Deuteronomio 6:2 Upang ikaw ay matakot sa Panginoon mong Dios, upang ingatan mo ang lahat ng **<u>kaniyang</u> mga statutes o palatuntunan at ang <u>kaniyang</u> mga utos**, na aking iniuutos sa iyo
>
> Deuteronomio 27:10 Iyong susundin ang tinig ng Panginoon mong Dios, at iyong gagawin ang **<u>kaniyang</u> mga utos at ang <u>kaniyang</u> mga statutes o palatuntunan**, na aking iniuutos sa iyo sa araw na ito.
>
> Deuteronomio 28:15 Nguni't mangyayari, na kung hindi mo didinggin ang tinig ng Panginoon mong Dios, na iyong isasagawa ang lahat ng **<u>kaniyang</u> mga utos at ang <u>kaniyang</u> mga statutes o palatuntunan** na aking iniuutos sa iyo sa araw na ito; na ang lahat ng mga sumpang ito ay darating sa iyo, at aabutan ka:
>
> Deuteronomio 30:9-10 At gagawin ka ng Panginoon mong Dios na sagana sa bawa't gawa ng iyong kamay …[10]Kung didinggin mo ang tinig ng Panginoon mong Dios, na tutuparin mo ang **<u>kaniyang</u> mga utos at ang <u>kaniyang</u> mga statutes o palatuntunan na nakasulat <u>sa aklat na ito ng kautusan</u>**, at kung ikaw ay magbabalik-loob sa Panginoon mong Dios **ng iyong buong puso, at ng iyong buong kaluluwa.**

Ang aklat ng kautusan ay naglalaman ng parehong Sampung Utos at mga statutes o tuntunin. Nang ipinaubaya ni David ang kaharian sa kaniyang anak na si Solomon, pinayuhan niya ito na "ingatan ang ipinagkatiwala sa iyo ng Panginoon mong Diyos, lumakad **sa Kaniyang mga daan**, tuparin ang **Kaniyang mga statutes o tuntunin**, ang **Kaniyang mga utos**, ang **Kaniyang mga kahatulan**, at ang **Kaniyang mga patotoo**, ayon sa nasusulat sa kautusan ni Moises," 1 Hari 2:3

> Deuteronomio 17:18,19 At mangyayari na kapag siya [ang hari] ay naupo na sa trono ng kaniyang kaharian, siya ay **gagawa ng isang <u>kopya ng kautusang ito sa isang aklat</u> mula sa nasasa harapan ng mga saserdoteng Levita:** [19]At ang aklat na ito ay laging sasakaniya, at babasahin niya ito sa lahat ng mga araw ng kaniyang buhay: upang matutunan niyang matakot sa Panginoon niyang Diyos, at **tuparin ang lahat ng mga salita ng <u>kautusang ito at ng mga statutes o tuntuning ito</u>**, upang gawin ang mga iyon

Ang kopya ng kautusan sa aklat ay naglalaman ng "kautusang ito" at ng "mga statutes o tuntuning ito." Kaya't ang kautusan ng Sampung Utos ay isinama sa aklat ng kautusan upang madaling magamit at sangguniin ng mga saserdote at ng hari. Ang orihinal na kautusan ay nasa loob ng kaban. Hindi ito nakalantad sa paningin ng publiko. Walang makakaalam kung ano ang sinasabi ng Sampung Utos kung ito ay mananatiling nasa loob ng kaban. Kaya't isang kopya nito ay isinama sa aklat ng kautusan.

> 2 Cronica 34:14,19, 21, "Nakasumpong ng aklat ng kautusan si Hilkias na saserdote… na ibinigay ni Moises." "At nangyari, nang marinig ng hari [Josiah] ang mga salita ng kautusan, na kaniyang hinapak ang kaniyang mga damit." "sapagkat hindi tinupad ng ating mga ninuno ang salita ng Panginoon."

Sa 2 Cronica 17:9, nagsugo si Jehosapat ng mga Levita na may dala-dalang "aklat ng kautusan ng Panginoon" sa buong lupain upang turuan ang mga tao. Sa Nehemias 8:1, dinala ni Ezra ang "aklat ng kautusan ni Moises, na iniutos ng Panginoon sa Israel" "sa unang araw ng ikapitong buwan" (Kapistahan ng mga Trumpeta, talata 2)

> Talata 8: "binasa nila ang aklat ng kautusan ng Diyos"
> Talata 9: "Ang araw na ito *ay* banal sa Panginoon ninyong Diyos; huwag kayong magluksa, ni tumangis"
> Nehemias 8:18 "ang aklat ng kautusan ng Diyos."
> Nehemias 9:3 "ang aklat ng kautusan ng Panginoon nilang Diyos"

Ang aklat na ito ay higit pa sa tinatawag na kautusan ni Moises. Kasama rito ang Exodo 20–23 na naglalaman ng Sampung Utos, mga tuntunin, at mga kahatulan.

Isang Tanda sa Kamay at sa Noo

> Kaya't inyong itatago itong **<u>aking</u> mga salita sa inyong puso at sa inyong kaluluwa**, at inyong itatali na pinakatanda sa inyong kamay,

upang maging mga **tanda sa pagitan ng inyong mga mata..** Deuteronomio 11:18

Anong mga salita ang tinutukoy? Isang tanda sa iyong kamay at sa iyong noo. Sa Pahayag 13, may tanda na ilalagay sa kanang kamay o sa noo. Sa Pahayag 7, ang tatak ng Diyos ay inilalagay sa noo, at sa kabanata 14, ito ay lumilitaw bilang pangalan ng Ama. Inuulit ng Hebreo 8 ang pangako ng Bagong Tipan na nasa Jeremias 33, kung saan ipinangako ng Diyos na isusulat Niya ang Kanyang kautusan sa ating isipan.

> Deuteronomio 31:9-12 At isinulat ni **Moises ang kautusang ito**, at ibinigay niya ito sa mga pari na mga anak ni Levi, na nagdadala ng kaban ng tipan ng Panginoon, at gayundin sa lahat ng matatanda ng Israel. [10]At iniutos sa kanila ni Moises, na nagsasabi, **Sa katapusan ng bawat pitong taon, sa takdang panahon ng pagpapalaya, sa pista ng mga tabernakulo**, [11]kapag ang buong Israel ay nagkakatipon sa harapan ng Panginoon mong Diyos sa lugar na pipiliin Niya, **babasahin mo ang kautusang ito** sa harapan ng buong Israel upang kanilang marinig.

Noong panahon ng mga apostol, kahit bahagi man lamang ng kautusang ito ay binabasa tuwing linggo. “Sapagkat si Moises ay may mga tagapagturo mula pa noong unang panahon sa bawat lungsod, na binabasa sa mga sinagoga tuwing araw ng Sabbath” Gawa 15:21.

13. May kautusan ba na pinawi sa krus?

Ang sulat ni Pablo sa mga taga-Efeso ay maaaring magbigay ng ganoong impresyon.

> “Sapagkat Siya mismo ang ating kapayapaan, na nagbuklod sa dalawa upang maging isa, at iginiba ang pader na naghihiwalay sa kanila **sa pamamagitan ng Kaniyang katawan, pinawi Niya ang alitan, ang kautusang binubuo ng mga utos at alituntunin**, upang likhain sa Kanyang sarili ang isang bagong tao mula sa dalawa, at sa gayon ay magdala ng kapayapaan.” Efeso 2:14, 15.

Parang sinasabi na ang kautusan ng mga utos na nasa mga alituntunin ay pinawi sa pamamagitan ng Kaniyang katawan.

NIV

“isinantabi sa pamamagitan ng Kaniyang katawan ang kautusan na may mga utos at mga alituntunin”

New Living Translation

"tinapos Niya ang sistema ng kautusan na binubuo ng mga utos at mga alituntunin"

ESV

"pinawi ang kautusan ng mga utos na nakasaad sa mga alituntunin"

Holman

"ginawang walang bisa ang kautusan na binubuo ng mga utos at alituntunin"

Aramaic

"inalis ang alitan sa pamamagitan ng Kaniyang katawan at ang kautusan ng mga utos sa Kaniyang mga tagubilin"

God's Word Translation

"winakasan ang mga utos at hinihinging tagubilin mula sa mga turo ni Moises"

Douay-Rheims

"ginawang walang bisa ang kautusan ng mga utos na nakapaloob sa mga kautusan"

Young's Literal Translation

"ang alitan sa Kaniyang laman, ang kautusan ng mga utos sa mga alituntunin"

Ang kautusang ito, kung ano man ito, ang naging dahilan ng alitan at pagkakahiwalay. Nang unang magkasala ang tao sa Eden, nagkaroon agad ng pagkakahiwalay sa pagitan ng tao at ng Diyos: nagtago sina Adan at Eva dahil sa takot. Ngunit nangako si Kristo na maglalagay Siya ng alitan sa pagitan ng binhi ng babae at ng ahas (Genesis 3:15). Ang alitan ay pagtutol, pagkagalit, pagiging kaaway, o masamang damdamin. Ganito rin ang nararamdaman sa pagitan ng mga Hudio at mga Hentil; sila rin ay hiwalay sa isa't isa dahil sa alitang tulad ng isang "pader na naghihiwalay" sa pagitan nila.

Bahagi ng alitan na namamagitan sa kanila ay bunga ng ilang mga utos na nakapaloob sa mga alituntunin. Kaninong mga alituntunin? Ang salitang ito sa Griyego ay dogma, na ang ibig sabihin ay utos o regulasyon. Ang mga dogma ay maaaring panrelihiyon o sibil, maaaring mula sa Diyos o gawa ng tao. Tinukoy ni Hesus ang mga batas ng mga Hudio nang sabihin Niya, "Walang kabuluhan ang kanilang pagsamba sa Akin, sapagkat itinuturo nila ang mga utos ng tao bilang mga aral" (Mateo 15:9). Ang mga Hudio ay nagdagdag ng napakaraming patakaran at alituntunin sa mga utos, statutes o tuntunin, at kahatulan ng Diyos, kaya't naging pabigat ito. Ginamit din nila ito upang maliitin at itakwil ang mga Hentil na itinuturing nilang marurumi, di-tuli, at walang kabuluhan. Dahil dito, nagkaroon ng pagkamuhi, pagkapoot, at pagkiling laban sa isa't isa.

Tinatawag ng mga Hudio na di-tuling mga aso ang mga Hentil. Ginamit ni David ang tawag na ito kay Goliat sa 1 Samuel 17:26, 43. Ang mga lalaking

hindi tuli ay hindi pinapayagang makibahagi sa Paskuwa (Exodo 12:48) at hindi rin pinapapasok sa santuwaryo (Ezekiel 44:9). Ipinatuli muli ni Josue ang mga Israelita bago pumasok sa Canaan, sapagkat walang nagtuli sa kanila habang nasa ilang (Josue 5:7). Binanggit ito ni Pedro sa kapulungan sa Jerusalem na ipinatawag dahil may ilang lalaking galing sa Judea [isang pangkat ng mga Pariseo] na nagturo sa mga kapatid, “Malibang kayo'y tuli ayon sa kaugalian ni Moises [at sundin ang kautusan ni Moises], hindi kayo maliligtas” Gawa 15:1, 5, 9. Iminumungkahi nila ito sa mga kapatid na Hentil na hindi tuli. Ngunit “tumindig” si Pedro at ipinagtanggol ang mga Hentil, at sinabi niyang, “Hindi gumawa ng pagkakaiba ang Diyos sa pagitan natin at nila.” Walang pagkakaiba sa pagitan ng mga Hudio at ng mga Hentil? Ano ang dating pagkakaiba? Ang pagtutuli.

“Kaya ngayon, bakit ninyo sinusubok ang Diyos sa pamamagitan ng paglalagay ng pamatok sa leeg ng mga alagad, isang pasaning hindi kayang dalhin ng ating mga ninuno, at hindi rin natin nakayang pasanin?” tanong ni Pedro sa talatang 10, hindi pinasan ng ating mga ninuno ang pamatok ng pagtutuli noong sila’y nasa ilang.

Kaya, ipinasiya ni Santiago na “huwag na natin silang gambalain” (tungkol sa pagtutuli), kundi ipayo lamang sa kanila na umiwas sa mga diyus-diyosan, sa pakikiapid, at sa pagkain ng dugo. Ngunit mahalaga pa ring igalang ang kautusan ni Moises sapagkat ito ay binabasa sa mga sinagoga tuwing Araw ng Pamamahinga (talata 21).

Hindi lamang ang alitan tungkol sa pagtutuli ang inalis sa krus, kundi pati na rin ang alitan sa pagitan ng lahat ng tao at ng Diyos. “Sapagkat ang makalaman na pag-iisip ay laban sa Diyos” (Roma 8:7).

Nang mamatay si Kristo, ang Kordero ng Diyos, inalis Niya ang alitan sa pamamagitan ng Kaniyang laman bilang huling at lubos na hain; tinapos Niya ang sistema ng paghahandog, ang mga paglilingkod sa templong makalupa, at lahat ng seremonya, ritwal, at mga alituntunin na may kaugnayan sa mga hain.

Ipinako sa Krus

“…kanyang **pinawi ang kasulatang naglalaman ng mga kautusang** laban sa atin, at ito’y ipinako Niya sa Kanyang krus” Colosas 2:14.

Karamihan sa mga Kristiyano ay nagpapakahulugan na ang “kasulatan ng mga kautusan” ay tumutukoy sa Kautusan ng Diyos na ipinako sa krus. Dahil dito, naniniwala sila na wala nang pananagutang sundin ang Araw ng Pamamahinga ayon sa Bagong Tipan, ni ang iba pang utos sa Sampung Utos. Para sa kanila, wala nang “umiiral na moral na

tungkulin" na ipangilin ang ikapitong araw ng sanlinggo bilang Araw ng Pamamahinga ng Panginoon.

Sa kabilang banda, ang mga Kristiyanong nag-iingat ng Araw ng Pamamahinga ay matagal nang naniniwala na may pagkakaiba sa pagitan ng moral na kautusan at ng seremonyal na kautusan at ang ipinako sa krus ay yaong tinatawag na "kautusan ni Moises." Kaya't ang tinutukoy na "mga seremonyal na pamamahinga" sa kautusan ni Moises, at hindi ang ikapitong araw na Pamamahinga mula sa Sampung Utos, ang natapos sa pagkamatay ni Kristo. Sapagkat para sa kanila, ang laban sa atin ay hindi ang Kautusan ng Diyos kundi ang kautusan ni Moises.

Laban sa Atin

Ano nga ba talaga ang laban sa atin? May ilan na nagsasabi na ito ay ang "aklat ng kautusan." Ipinapalagay nila na ang tinutukoy ay ang kautusan lamang ni Moises na laban sa atin, batay sa sumusunod na talata sa Kasulatan:

> Deuteronomio 31:25,26 "Na iniutos ni Moises sa mga Levita, na nagdadala ng kaban ng tipan ng Panginoon, na nagsasabi, [26]**Kunin mo ang aklat na ito ng kautusan, at ilagay mo sa tagiliran ng kaban ng tipan** ng Panginoon mong Dios, upang doon ay maging **saksi laban sa iyo**."

Isa ito sa pinakakilalang mga talata na ginagamit upang sabihing ang Kautusan ni Moises ay laban sa mga tao, at pagkatapos ay inuugnay ito sa Colosas 2:14. Ngunit kung babasahin natin ang konteksto, makikita natin na ang aklat ng Kautusan ay hindi tunay na laban sa mga tao kundi isang "saksi" lamang laban sa kanila. Pansinin ang talata 28:

> "Tipunin ninyo sa akin ang lahat ng matatanda ng inyong mga lipi at ang inyong mga pinuno, upang maiparinig ko sa kanila ang mga salitang ito, at tawagin ang **<u>langit at ang lupa bilang mga saksi laban sa kanila</u>**" Deuteronomio 31:28.

Ang aklat ng Kautusan ay hindi naman tunay na laban sa mga tao gaya rin ng "langit at lupa" na hindi naman laban sa kanila. Halimbawa, kung sasama ako sa iyo sa pamimili at binalaan kitang huwag magnakaw bago pa tayo umalis, ngunit nagnakaw ka pa rin (at sa harap ko pa mismo!), ibig bang sabihin ay laban na ako sa iyo? Hindi, ako'y isa lamang saksi sa iyong paglabag sa kautusan, at ang aking patotoo ay maaaring magsilbing ebidensya sa hukuman laban sa iyo. Pansinin na ganito rin ang diwa sa Deuteronomio 4:25–26

> "Kapag kayo'y nagkaanak at nagkaapo, at nanatili na kayo nang matagal sa lupain, at kayo'y nasira at gumawa ng larawang inanyuan, o wangis ng anumang bagay, at gumawa ng masama sa paningin ng PANGINOON ninyong Diyos upang pukawin ang Kanyang galit: [26]**Aking tinatawag ang langit at ang lupa bilang mga saksi laban sa inyo** sa araw na ito, na kayo'y agad na malilipol sa lupain na inyong tatawirin sa Jordan upang angkinin; hindi kayo magtatagal doon kundi kayo'y lubusang malilipol."

Gayundin ang Deuteronomio 30:19

> "**Tinatawag ko ang langit at ang lupa bilang mga saksi sa araw na ito laban sa inyo**, na inilagay ko sa harap ninyo ang buhay at kamatayan, pagpapala at sumpa: kaya piliin ninyo ang buhay, upang kayo at ang inyong lahi ay mabuhay."

Ang langit ay hindi laban sa atin, ngunit ito ay nagmamasid sa ating mga pasya.

Nakatalang mga Utos

Ang ikatlong pag-unawa sa talatang ito ay na ang "pagtatanggal sa pagkakasulat ng mga palatuntunan" ay isa lamang muling pagbanggit ng naunang pahayag: "na pinatawad na ang lahat ninyong mga kasalanan" sa talata 13, na siyang nagbibigay ng mahalagang konteksto: "kayo na noong patay dahil sa inyong mga **kasalanan** at sa di-pagtutuli ng inyong laman, ay binuhay Niya kasama ni Kristo, na **pinatawad ang lahat ng inyong mga kasalanan**," ang inyong kasamaan at mga pagkakasala. Paano tayo pinatawad ni Kristo sa ating mga kasalanan? Sa pamamagitan ng pagtatanggal ng mga ito, "na dinala Niya sa Kanyang sariling katawan sa krus" (1 Pedro 2:24). Kaya ang tinatawag na "nakatalang mga utos" ay ang utang ng kasalanan at ang pagkaalitan na bunga ng makalaman na pag-iisip na parehong ipinako sa krus.

Bukod sa salin ng KJV na "nakatalang mga utos" ang ibang salin ng Bibliya ay gumagamit ng mga katagang tulad ng "ang utang na dapat bayaran ayon sa kautusan" NIV, "tala ng ating mga pagkakautang" ESV, "sertipiko ng pagkakautang" NASB, at "talaan ng ating mga utang" Aramaic Bible in Plain English. Ang lahat ng ito ay nagpapahayag ng parehong kahulugan ng salitang Griyego na *cheiro**graph**on* tois ***dogma**sin* na matatagpuan sa Colosas 2:14.

Nagsisimula ang konteksto sa Colosas 2:12, kung saan sinabi ni Pablo na tayo ay "nalibing na kasama Niya sa bautismo." Ang bunga ng

> "pagkalibing sa bautismo" ay muling pagkabuhay sa isang bagong buhay at paglilinis mula sa kasalanan. Tumutukoy si Pablo sa paglilinis na ito sa pamamagitan ng dalawang pariralang pandiwari na magkapareho ang diwa, kung saan inuulit ng pangalawa ang kaisipan ng una. Ang una sa dalawang pariralang ito ay, "pinatawad na Niya tayo sa lahat ng ating mga kasalanan" (talata 13). Ang kaugnay at inuulit na parirala ay, "pinawi na Niya ang utang na laban sa atin [*cheirographon tois dogmasin*]" (talata 14). Pareho ang ibig sabihin ng dalawang pariralang ito ang ikalawa ay nagpapaliwanag lamang sa ibang paraan kung ano ang ibig sabihin ng pagpapatawad sa ating mga kasalanan. Kaya ang kapatawaran sa ating mga kasalanan ay nagbunga ng pag-aalis sa utang o talaang laban sa atin. (William E. Richardson, Andrews University, "Sabbath nailed to the cross?" *Ministry* magazine, May, 1997)

Ang salitang *dogmasin*, na siyang pinagmulan ng salitang dogma, ay tumutukoy sa kautusan, atas, tuntunin, o alituntunin o statutes, ay madaling unawain. Halimbawa, ang mga lungsod ay may mga ordinansa, mga lokal na batas na nag-uutos ukol sa paradahan, pagtatapon ng basura, panlalamyerda, o pamimilit sa lansangan. At sa bawat ordinansa ay may katumbas na parusa kapag ito ay nilabag. Ang *cheirographon* sa liham na ito ni Pablo ay nag-iisang gamit ng salitang ito sa Bagong Tipan. Literal itong isinasalin bilang "kasinulatang-kamay" gaya ng nasa salin ng King James Version. Ngunit kasinulatang-kamay ng ano? Sa iba pang panitikang Griyego, ang salitang ito ay makikita sa mga legal o hukuman na konteksto, kung saan ang dokumentong naglalaman ng mga kasong isinampa laban sa isang akusado ay tinatawag na *cheirographon*, na siyang inilalagay ng nagsakdal sa gitna (*tou mesou*) ng silid ng hukuman. Ginamit din ni Pablo ang ikalawang legal na pariralang ito nang sinabi niyang kinuha ni Kristo ang *cheirographon* "mula sa gitna" *tou mesou*, mula sa gitna na inalis ang harang na naghihiwalay.

Si Satanas, ang Tagapagsumbong sa mga kapatid, ay itinuturo ang katibayan ng ating pagkakautang, ngunit ang Tagapamagitan natin sa Ama ay nagsasabi lamang, "Sawayin ka nawa ng Panginoon!" At si Kristo ay agad na inaalis ang talaan ng ating kasalanan.

"Alisin ninyo ang maruruming kasuotan sa kanya" Zacarias 3:2,4. Inalis Niya ito sa harapan. "Inalis Ko na ang iyong kasamaan, at bibihisan kita ng panibagong kasuotan."

Ito ang dahilan kung bakit sinabi sa kasunod na talata na si Kristo ay "nilupig ang mga pamunuan at mga kapangyarihan, sila'y ginawa Niyang hayagang

kahihiyan, na nagtagumpay Siya laban sa kanila” Colosas 2:15. *Nilupig* Niya sila sa pamamagitan ng *pag-aalis* ng mga paratang ng “mga pamunuan at mga kapangyarihan, mga tagapamahala ng kadiliman sa sanlibutang ito, at mga espirituwal na kasamaan sa mga dakong kaitaasan.” Inalis na ang ebidensya laban sa atin, at ang ating tagapagsumbong ay wala nang hawak na anuman upang tayo’y hatulan. “Kaya nga, ngayon ay wala nang kahatulan sa mga na kay Kristo Hesus!” Roma 8:1.

Pagpapawi

Pinawi ni Hesus ang ating mga kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan sa krus, kung saan Kanyang tinamo ang karapatang “patawarin tayo sa ating mga kasalanan, at linisin tayo sa lahat ng kalikuan” (1 Juan 1:9). Dito nagpakita ang Anak ng Diyos ng “awa sa akin” “ayon sa [Kanyang] kagandahang-loob” at Kanyang “**pinawi** ang aking mga pagsalangsang” upang “**pawiin** ang lahat ng aking mga kasamaan” Awit 51:1, 9. Dito rin Niya “**pinawi**, na gaya ng makapal na ulap, ang iyong mga pagsalangsang” Isaias 44:22. Ito ang unang pagpawi ng ating mga kasalanan. Ngunit may isa pang huling pagpawi sa hinaharap, “upang ang inyong mga kasalanan ay **mapawi**, upang *dumating* ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at upang isugo Niya si Hesu-Kristo” Gawa 3:19, 20. Ang panahong ito ay darating pa lamang sa hinaharap, sa panahon ng huling pagtubos sa Kabanal-banalang dako ng santuwaryong nasa langit. Ang bahaging ito ng Araw ng Pagtubos ay isa pa ring anino ng mabubuting bagay na darating.

Kaya't hindi inalis ni Kristo ang *dogmasin*, ang mga kautusan, mga alituntunin, o mga batas; ang inalis Niya ay ang *cheirographon*, ang **talaan** ng mga kasalanang isinakdal laban sa atin sa pamamagitan ng pag-ako Niya sa ating **pagkakautang**, “ginawang kasalanan, bagaman Siya'y hindi nagkasala.” Kinuha Niya ang talaan ng ating mga kasalanan, kasama ang lahat ng detalye—mga lugar, petsa, oras, at mga patotoo ng mga saksi—at binura ang mga ito, pinawi ang ating utang, at inalis ito sa ating harapan. Paano? Sa pag-ako Niya sa ating pagkakautang at mga kasalanan sa Kanyang sarili. Walang kautusan na ipinako sa kahoy, kundi si Hesus ang ipinako. Ang tanging kautusan na natapos sa krus ay ang kautusan tungkol sa mga handog.

Ipinahayag ito ni Pablo sa kanyang sulat kay Filemon nang kanyang sabihin, “Ako si Pablo ang sumulat nito sa aking sariling kamay, ako ang magbabayad [nito]” Filemon 18, 19. Si Filemon ay kasapi ng iglesia sa Colosas. Hindi buburahin ni Pablo ang kasulatan na nangangakong magbayad, kundi babayaran niya ang utang upang ito'y mapawi.

Nagtapos sa Krus

Ang mga hain at lahat ng mga ritwal, alituntunin, at seremonyang kaugnay nito, gaya ng ating natalakay na, ay tunay na nagtapos sa krus. Wala nang makalupang pagka-saserdote; wala nang mga serbisyong ginagawa sa templo; at wala na ring templo! Ngunit ang tanong, ang *lahat* ba ng mga batas ni Moises ay natapos na rin sa krus? Hindi. Patuloy pa rin nating kinikilala at isinasaalang-alang ang mga batas na Levitikal tungkol sa kalusugan, pagbibigay ng ikapu, pagdiriwang ng Sabbath mula paglubog ng araw hanggang sa susunod na paglubog, at iba pa.

Higit pa rito, kung tatanggapin natin na ang mga statutes o tuntunin, kahatulan, at mga utos na ibinigay mismo ni Kristo kay Moises ay ang mga ipinako sa krus, nangangahulugan ito na ang mga iyon ang "laban sa atin" at "salungat sa atin" at na ang Anak ng Diyos ay nagbigay sa Kanyang bayan ng isang sumpa at hindi ng pagpapala.

Ang konteksto ng Colosas kabanata 2 ay tungkol sa pagpipilit ng mga patakaran at alituntuning *gawa ng tao*. Anim na beses binanggit ang salitang *tao* sa kabanatang ito:

2:4 "At ito'y sinasabi ko, upang huwag kayong madaya ng sinomang **tao**"
2:8 "Mag-ingat kayo baka may **taong** bumihag sa inyo sa pamamagitan ng pilosopiya at walang kabuluhang pandaraya, ayon sa tradisyon ng mga **tao**"
2:16 "Kaya't huwag kayong hatulan ng sinomang **tao**"
2:18 "Huwag ninyong hayaang kayo'y dayain ng sinomang **tao**"
2:20-22 "Bakit kayo'y nagpapasakop pa sa mga alituntunin na (huwag hahawakan; huwag titikman; huwag hihipuin; ang mga ito'y nauukol sa mga bagay na nawawala kapag ginagamit) ayon sa mga utos at turo ng mga **tao**?"

Ang mga pista ng Panginoon ay hindi mga utos at aral ng mga tao. Ang mga batas sa pagkain, at mga kautusan ukol sa pagbibigay ng ikapu, ay hindi rin mga utos ng tao. Kung gayon, bakit binanggit ni Pablo ang tungkol sa pagkain at inumin, mga kapistahan, mga bagong buwan, at mga Sabbath bilang paksa ng pagsaway o pagkondena? Tingnan natin ang tala ni Pablo.

Pagkain at Inumin

Una, ang mga salitang Griyego na isinalin bilang "pagkain at inumin" ay ***brosis*** at ***posis***. Maaaring isipin ng ilan na ito'y may kinalaman sa mga handog na pagkain at inumin ayon sa kautusang ibinigay kay Moises, na tinapos sa kamatayan ni Kristo. Ngunit ang mga salitang Griyego na ito ay hindi

kailanman ginamit patungkol sa mga handog na pagkain at inumin, sa alinman sa Septuagint o sa Bagong Tipan. Ang salitang *thusia* ang teknikal na termino para sa handog na karne, at *spendo* naman ang ginagamit upang tukuyin ang "pag-aalay ng inuming handog." Kung iyon ang layunin ni Pablo na tukuyin ang mga handog na pagkain at inumin ay tiyak na ginamit niya ang mga salitang iyon.

Gayundin, **ang dalawang salitang ito ay may anyong pandiwa**, kaya mas angkop itong isalin bilang **"pagkain at pag-inom."**
Dahil dito, hindi ito tumutukoy sa mga ritwal ni Moises, kundi sa mga **pagbabawal** na **itinuturo ng ilang bulaang guro** na nagsusulong ng pag-iwas sa iba't ibang makamundong kaligayahan. Itinuturo nila ang "pagpapakumbaba ng sarili" sa mga mananampalataya sa Colosas, na nagsasabing, "**Huwag hahawakan, huwag titikman, huwag gagalawin**!" (Mga talata 18, 20, 21, at 23.) Ang pag-iwas sa pagkain at inumin ay maaaring magmukhang maka-Diyos, ngunit sa katunayan, wala itong espirituwal na halaga. Kaya't huwag ninyong hayaang hatulan kayo ng sinuman dahil sa inyong pakikisalamuha sa mga pista, sa bagong buwan, o sa araw ng Sabbath.

Pista, Bagong Buwan, mga Sabbath

Ang pariralang "pista, bagong buwan, o mga Sabbath" (*heortes*, *noumenias*, *sabbaton*) sa talata 16 ay **hindi na muling ginamit sa ibang bahagi ng Bagong Tipan**, ngunit **limang ulit itong mababasa sa Septuagint** (2 Cronica 2:4; 31:3; Nehemias 10:33; Ezekiel 45:17; Oseas 2:11). Sa bawat pagkakataon, ito ay tumutukoy sa mga Sabbath (lingguhan), bagong buwan (buwanang selebrasyon), at mga takdang pista (taunan). Minsan ay magkakaiba ang ayos ng pagkakasunod-sunod, ngunit sa bawat pagkakataon, ang "bagong buwan" ay laging nasa gitna, na nagpapakita ng **lohikal na pagkakasunod** mula lingguhan hanggang taunan, o mula taunan pabalik sa lingguhan. Ipinapahiwatig nito na tinutukoy dito pati ang lingguhang Sabbath.

Ang paggiit na ang mga ito ay mga seremonyal na Sabbath (bahagi ng mga taunang pista) ay magreresulta sa isang walang saysay na pag-uulit sa sinabi ni Pablo: 'Huwag ninyong hayaang husgahan kayo ng sinuman tungkol sa isang araw ng kapistahan/seremonyal na Sabbath, o tungkol sa bagong buwan, o tungkol sa isang seremonyal na Sabbath,' isang **pahayag na hindi lohikal at hindi rin kapani-paniwala.**" (William E. Richardson, *Ministry* magazine, May, 1997)

May ilan na nagsasabi na ang anyong maramihan ng salitang "Sabbath" dito (*sabbaton*) ay tumutukoy sa ibang bagay at hindi sa lingguhang Sabbath. Ngunit ang anyong maramihan ay maraming beses nang ginamit para sa

lingguhang Sabbath, at paminsan-minsan lamang sa pangalawang kahulugan bilang pitong araw, o isang linggo.

Halimbawa, makikita ang anyong maramihan ng *sabbaton* sa Marcos 15:42: "iyon ang paghahanda, ang araw bago ang Sabbath [*sabbaton*]," ibig sabihin, ang araw bago tuwing Sabbath. Sa Lucas 4:16 naman: "ayon sa kanyang kaugalian, pumasok siya sa sinagoga tuwing araw ng Sabbath [*sabbaton*]," ibig sabihin, tuwing Sabbath. Ipinapakita ng anyong maramihan na ito ang paulit-ulit na kalikasan ng lingguhang Sabbath.

Ngunit may isang kapansin-pansing paggamit ng anyong maramihan sa Mateo 28:1: "Pagkaraan ng Sabbath [*sabbaton*], nang magbubukang-liwayway na sa unang araw ng sanlinggo [*sabbaton*]" ibig sabihin, ang unang araw matapos ang bawat Sabbath. Ang ikalawang pagbanggit ay nagpapakita ng karaniwang kahulugan ng "tuwing Sabbath," ngunit ang unang sabbaton ay dapat tumukoy sa isang partikular na Sabbath subalit ito rin ay nasa maramihan. Bakit? Sapagkat sa panahong iyon, may dalawang Sabbath na naganap sa parehong araw: ang lingguhang ikapitong-araw na Sabbath at ang unang araw ng Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa, isa sa pitong taunang Sabbath na kaugnay ng mga pista. Tinukoy ito sa Juan 19:31 bilang isang "dakilang araw" o high day."

Gawa 13:14 "pagkaalis nila sa Perga, sila'y dumating sa Antioch ng Pisidia, at sila'y pumasok sa sinagoga sa araw ng Sabbath [*sabbaton*], at naupo." Bakit ginamit ang anyong maramihan dito? Sapagkat ang talatang ito ay tumutukoy sa isang partikular na Sabbath kung kailan dumalaw ang mga apostol sa sinagoga sa Antioch at inanyayahan silang magsalita. Maaaring ito ang una sa ilang Sabbath na kanilang dinaluhan doon, o maaaring ito ay isa na namang pagsasabay ng dalawang Sabbath ang lingguhang Sabbath at ang taunang Sabbath kaya ginamit ang anyong maramihan na sabbaton.

Kaya't habang malinaw na ang lingguhang ikapitong-araw na Sabbath ay kasama sa listahan ni Pablo ng mga bagay na hindi dapat ipanghatol sa atin ng sinuman, totoo rin na ang mga ito ay hindi ang mga ipinako sa krus, hindi ang mga binura, hindi ang mga inalis, at hindi rin ang mga pinawalang-bisa.

Huwag Hayaan ang Sinuman na Humusga sa Inyo

Sino ba talaga ang humuhusga? Mga Hudio ba o mga Hentil?
Mga nasa loob ba ng iglesia o nasa labas?

Ang malaking pag-aalala ni Pablo sa sulat na ito ay tungkol sa mga maling katuruan na wala si Kristo. Ang paulit-ulit na tema na nangingibabaw sa kanyang mensahe ay ang mababang pagtingin kay Hesus na laganap sa

tinatawag na "kamalian sa Colosas." Ang pinakamalalakas na pahayag tungkol sa pagka-Diyos ni Kristo sa buong Bagong Tipan ay matatagpuan dito.

Ang minamahal na Anak ng Diyos (1:13) ay siyang larawan ng Diyos na hindi nakikita (15) na lumikha ng lahat ng bagay sa langit at sa lupa (16). Siya ang panganay sa lahat ng nilalang (15) sapagkat siya ay naroon na bago pa ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan niya ay nananatili ang lahat (17). Siya ang ulo ng katawan, ang iglesya, ang pasimula, ang panganay mula sa mga patay, at siya ang kataas-taasan sa lahat ng bagay (18) sapagkat kinalugdan ng Ama na ang buong kapuspusan ay manahan sa kanya (19). Sapagkat sa kanya nananahan ang buong kapuspusan ng pagka-Diyos sa katawan (2:9) sapagkat siya ang ulo ng lahat ng pamunuan at kapangyarihan (10) at siya ay nakaupo sa kanan ng Diyos (3:1).

Tunay nga na may mga Judaiser na "mula sa pagtutuli" na nais ipilit ang kanilang mga kaugalian sa mga Hentil. Ginawa rin nila ito kay Hesus, inaakusahan Siya ng paglabag sa *kanilang* mga alituntunin tungkol sa Sabbath at sa hindi pagsunod sa *kanilang* seremonyal na paghuhugas ng kamay. Ngunit mayroon ding iba na gumagamit ng "mga kaakit-akit na salita ng karunungan ng tao" 1 Corinto 2:4, "pilosopiya at walang kabuluhang pandaraya," at nagtuturo ng "kaugalian ng mga tao, ayon sa mga alituntunin ng sanlibutan" Colosas 2:8. Pagkatapos, nagbigay si Pablo ng ilang halimbawa ng mga kaakit-akit na pilosopikal na salita, tradisyon, at makasanlibutang aral sa mga talata 21–23. "Huwag mong hipuin; huwag mong tikman; huwag mong hawakan," "kusang pagsamba," "pagpapahirap sa katawan," at hindi "pagbibigay-kasiyahan sa laman."

Ito ay malinaw na naglalarawan ng pag-aasetikong pamumuhay na katangian ng Gnostisismo, isang aral na nagtataas sa karunungan ng tao kaysa sa likas na masama umanong katawan ng tao. Tinutulan ni Pablo ang walang kabuluhang pilosopiyang ito sa pamamagitan ng pagtuturo patungkol sa Ama at kay Kristo, "na sa Kaniya'y natatago ang lahat ng kayamanan ng karunungan at kaalaman" Colosas 2:3, hindi sa isipan ng tao, sapagkat "tayo'y may pag-iisip ni Kristo" 1 Corinto 2:16. Ngunit hindi ba't ang mga anino, halimbawa, at seremonyang ito ay nagtapos na sa krus?

"Ang mga kasabihang ito at mga tradisyon ay naging hadlang sa kanilang pagkaunawa at pagsasabuhay ng tunay na relihiyon. At nang dumating ang Katotohanan sa persona ni Kristo, **hindi nila Siya nakilala bilang <u>katuparan ng lahat ng kanilang mga anino at mga halimbawa</u>. Kanilang tinanggihan ang tunay na katuparan at patuloy na kumapit sa kanilang mga simbolo at <u>mga seremonyang wala nang kabuluhan</u>**. Dumating na ang Anak ng

Diyos, ngunit sila'y patuloy pa ring humihingi ng tanda." (*Christ Object Lessons* p. 34)

Para sa mga Hudio na tumanggi sa Anak ng Diyos, ang mga simbolo at mga seremonya ay tunay ngang naging mga walang kabuluhang tradisyon. Ngunit para sa mga sumasampalataya sa Kaniyang pangalan at nakakakita sa Kaniya bilang katuparan at pinakapuso ng lahat ng mga aninong iyon, ang dating maluwalhati ay lalo pang naging maluwalhati! Ang katuparan ay hindi nangangahulugang pagwawalang-bisa, kundi *pagpuno* ng lalim at kahulugan. Kaya't si Hesus ay hindi naparito upang sirain ang kautusan kundi upang tuparin ito (Mateo 5:19), upang bigyan ito ng mas malalim na kahulugan, upang dakilain ang kautusan at gawin itong marangal (Isaias 42:21).

"Nang si Kristo, na walang kasalanan, ay yumuko ang ulo at namatay bilang handog para sa kasalanan, at nang sa pamamagitan ng di-nakikitang kamay ng Makapangyarihan ay napunit ang tabing ng templo sa gitna, *isang bago at buhay na daan* ang nabuksan. Ngayon, ang lahat ay makalalapit na sa Diyos sa pamamagitan ng mga merito ni Kristo. Dahil ang tabing ay napunit na, ang mga tao ay may kalayaang lumapit sa Diyos. Hindi na nila kailangang umasa sa **pari** o sa **mga seremonyal na hain.**" (Ms 148, 1897, pp. 7, 8 in 1MR 111.4)

Ang makalupang pagkapari at mga seremonyal na handog ay tinapos sa "kalagitnaan ng lingo" nang tumigil ang "hain at handog" (Daniel 9:27).

"Ang mga Hudio ay laging nagmalaki sa mga serbisyong itinalaga ng Diyos, at marami sa mga tumanggap na kay Kristo ang naniniwala pa rin na yamang malinaw na itinakda ng Diyos ang paraan ng pagsamba ng mga Hebreo, hindi marahil Niya pahihintulutang baguhin ang alinmang bahagi nito. Ipinilit nila na ang mga batas at seremonyang Hudio ay dapat isama sa mga gawain ng relihiyong Kristiyano. Mabagal silang nakaunawa na ang **lahat ng paghahandog** ay simbolo lamang ng kamatayan ng Anak ng Diyos, kung saan ang anino ay nagkatotoo, at matapos nito, ang mga **seremonya at mga kautusan sa panahon ni Moises ay hindi na sapilitan**." (*Acts of the Apostles*, 189.3)

Ang mga seremonya at mga ritwal na may kaugnayan sa lahat ng uri ng paghahandog ay hindi na ipinag-uutos. Ang kamatayan ng Anak ng Diyos ang nagtapos sa sistema ng paghahandog, ngunit hindi nito tinapos ang gawain ni Kristo sa pagbubuhos ng Kaniyang Espiritu sa Pentekostes, sa paglilinis ng ating mga templo, at sa paninirahan Niya sa atin.

"Ito na **ang huling Paskuwa na ipagdiriwang;** sapagkat ang anino ay sasalubungin ng katuparan sa pagpatay sa Kordero ng Diyos para sa mga kasalanan ng sanlibutan. Ngunit sa pagkakapako sa krus ay nagtagpo ang anino at ang katuparan, at doon **nagtapos ang makasagisag na sistema**." (*That I Might Know Him* p. 17.4)

Natapos na ang pagpatay ng mga korderong pampaskuwa nang si Kristo ay ipinako sa krus. Huling Paskuwa na ba ito? Sapagkat ang Kordero ng Diyos ay lumilitaw pa rin sa harap ng trono ng Ama na "tulad ng isang pinatay" Pahayag 5:6, na iniaalay hindi ang dugo ng mga kordero o kambing, kundi ang sarili Niyang dugo para sa atin. Ang makasagisag na sistema ay natapos na. Ngayon, ang tunay na Kordero, na namatay ngunit ngayon ay buhay magpakailanman, ang ating Paskuwa; kaya't ipagdiwang natin ang kapistahan sa tinapay na walang lebadura ng sinseridad at katotohanan 1 Corinto 5:7,8.

"Sa huling Paskuwa na ipinagdiwang ng ating Panginoon kasama ang Kanyang mga alagad, **Kanyang itinatag ang Hapunan ng Panginoon bilang kapalit ng Paskuwa**, upang alalahanin ang Kanyang kamatayan. **Hindi na nila kailangang ipagdiwang ang Paskuwa**, sapagkat Siya, ang dakilang Kordero na siyang katuparan ng simbolo, ay handa nang ihandog para sa mga kasalanan ng sanlibutan." (*Youth's Instructor*, May 1, 1873 par. 12)

Sa halip na ang karaniwang kordero ng Paskuwa, ngayon ay mayroon na silang tunay na Kordero na siyang katuparan ng simbolo. Ngunit ang kahalagahan ng pagliligtas sa mga Israelita mula sa Egipto ay patuloy na nabubuhay sa pag-alaala sa kamatayan ni Kristo (na nangyari rin sa kaparehong panahon) kung paanong tayo ay pinalaya mula sa kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan sa krus bilang Kordero ng Diyos. Nabubuhay rin ang kahulugang ito sa pag-alaala sa tipan na ginawa ng Diyos kay Abraham sa Genesis 15.

May isang kautusan na inalis na, ang siyang "inalis ni Kristo at ipinako sa Kanyang krus." Tinawag ito ni Pablo na "kautusan ng mga utos na nasa mga alituntunin." **Ang seremonyal na kautusang ito**, na ibinigay ng Diyos sa pamamagitan ni Moises, kasama ang mga **hain at mga alituntunin**, ay ibinigay para sundin ng mga Hebreo hanggang sa magtagpo ang anino at katuparan sa kamatayan ni Kristo bilang Kordero ng Diyos na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan. Pagkatapos nito, **ang lahat ng mga handog at seremonyal na paglilingkod ay dapat nang alisin**. Sina Pablo at ang iba pang mga apostol ay masigasig na ipinaliwanag ito at matatag na tinutulan ang mga gurong Hudio na nagtuturo na dapat pang sundin ng mga Kristiyano ang **seremonyal na kautusan.** (*Bible Echo*, April 16, 1894 par. 2)

Ang seremonyal na kautusan ay may kinalaman sa mga handog na hain at mga alituntunin (mga batas) na kaugnay nito. Walang pag-aalinlangan na ang mga hain at mga handog (mga alituntunin na may kinalaman sa pagbubuhos ng dugong handog) ay tumigil na at tuluyang inalis.

14. Ang mga kapistahan ba ay mga anino o uri na nagtapos nang dumating ang katuparan?

Anino at Katawan

Ang tamang pagkaunawa sa Colosas 2:16 ay hindi sa pagtatangkang ipagtanggol ang maramihang kahulugan ng salitang *sabbaton* upang maalis ang ikapitong araw na Sabbath sa talaan ni Pablo. Ang problema ay nasa maling akala tungkol sa katawan ni Kristo. Hindi lamang ang salitang "mga araw" ang idinagdag sa salin ng KJV, kundi pati rin ang salitang "ay." Sa halip na sabihing "ang katawan ay kay Kristo" ang orihinal na salitang Griyego ay simple lamang at mas malinaw, "ang katawan ni Kristo."

Ang Colosas 2:16 ay karaniwang binabasa bilang "mga banal na araw, mga bagong buwan, at mga Sabbath na anino ng mga bagay na darating ***ngunit*** ang katuparan ay si Kristo." Kapag binasa lamang ang bahaging ito ng talata, lumalabas na ang Griyegong pang-ugnay na "*de*" ay nagpapakita ng pagtutunggali sa pagitan ng anino at ng katuparan. Gayunman, ang paggamit ng salitang Griyego na *de* ay kadalasang isinasalin bilang "bukod dito" o "dagdag pa rito," na nagpapahiwatig ng pagpapalawak, pagpapalinaw, o pagbibigay-diin.

Kaya't huwag hayaang hatulan kayo ninuman
> (paano?)
> tungkol sa pagkain, o sa inumin, o sa pagdiriwang ng isang banal na araw,
> o ng Bagong Buwan, o ng mga Sabbath:
> (anong uri?)
> na pawang mga anino ng mga bagay na darating;
> at bukod dito, ang katawan ni Kristo.

Suriin natin ang dalawang nakadependeng sugnay na ito.

1. *Ang pang-abay na sugnay*. Paano sila hindi dapat hatulan? Sa mga bagay na may kinalaman sa mga banal na araw, mga araw ng Bagong Buwan, at mga "Sabbath" na lahat (maliban sa Araw ng Pagbabayad-sala) ay kilala dahil sa "pagkain at pag-inom." Ang mga ito ay mga

kapistahang ginugunita bilang alaala ng mga nakaraang pangyayari at mga seremonyang sumasagisag sa mga katuparan sa hinaharap.

2. *Ang panuring na sugnay*. Anong uri ng mga araw ang mga ito? Ang mga ***ito*** ay anino ng mga bagay na darating. Sa halip na mawala na ang kahalagahan ng mga ito, nananatili pa rin ***silang*** paunang patikim ng mas magagandang bagay na darating na nagpapatunay na ang anino ay hindi kabaligtaran ng katotohanan.

Kapag tayo'y sumasamba mula sa ikapitong araw na Sabbath hanggang sa Huling Dakilang Araw, ipinapakita natin sa mundo kung Sino ang ating pinaglilingkuran. Bawat sandaling inilalaan natin upang ituon ang ating pansin kay Kristo, ang matibay na Bato, at sa Kanyang pagkilos sa loob ng santuwaryo, ay sandaling hindi tayo matatalo ng mga pintuan ng impiyerno.

"Sa pamamagitan ng pananampalataya ay ipinagdiwang ni [Moises] ang Paskuwa at ang pagwiwisik ng dugo" Hebreo 11:28. Siya at ang buong sambayanang Israel noong gabing iyon ay kumilos ayon sa pananampalataya. Hindi nila ipinahid ang dugo sa mga hamba ng pinto dahil sila'y "nasa ilalim ng kautusan," kundi dahil may pananampalataya sila sa Diyos ng Israel na sa kahanga-hangang paraan ay nagprotekta sa kanila mula sa mga salot ng Egipto. Ang mga Egipcio ang siyang walang pananampalataya sa mga tagubilin ni Jehova sila ang nasa ilalim ng Kanyang kautusan at tumanggap ng parusa nito.

Ang mga ascetic na Gnostico ay humatol sa mga Kristiyano dahil sa kanilang pagsasalo-salo sa pagkain, paghahati-hati ng tinapay, sabayang pagkain at pag-inom, at regular na pagtitipon tuwing lingguhan, buwanan, at taun-taon, sapagkat ang paniniwala ng mga Gnostico ay nakatuon sa pag-iisa, pag-iisa sa sarili, at pagtalikod sa kasiyahan.

Sinabi ni Pablo,

Huwag ninyong hayaang hatulan kayo ng sinuman dahil sa inyong pagkain at pag-inom. Huwag din kayong pahintulutang hatulan dahil sa inyong kasayahan sa mga kapistahan at mga Sabbath. Ang mga bagay na ito ay anino na nag-uugnay sa atin sa katawan ni Kristo ngayon, at sa darating na realidad kung kailan ang mga banal ay magtitipon bawat buwan sa puno ng buhay upang kumain ng bunga nito at sumamba sa Diyos at sa Kordero (Pahayag 22:2).

Hindi sinabi ni Pablo, halos tatlumpung taon matapos ang krus, na ang mga *iyon* ay naging anino na lamang, kundi sinabi niyang ang mga iyon ay patuloy na anino ng mga bagay na darating. Ang anino ay hindi laban sa katotohanan,

kundi umaasa sa pinagmumulan nito. Lahat ng ito ay tumutukoy sa Kanya na siyang kapuspusan ng lahat ng bagay. Bawat kasangkapan sa santuwaryo ay sagisag ng Anak ng Diyos. Bawat kapistahan ay paalala ng Kanyang mga ginawa, ginagawa ngayon, at mga bagay na Kanyang malapit nang tuparin!

Ang Lumang Tipan at ang Bagong Tipan

Isa sa mga pangunahing suliranin sa pag-unawa sa kautusan ay ang maling pagkaunawa kung paano magkaugnay ang Lumang Tipan at ang Bagong Tipan. Maraming Kristiyano ang nagtuturing na ang Lumang Tipan ay tungkol sa kautusan, samantalang ang Bagong Tipan ay tungkol sa biyaya o ang gawa ay taliwas sa pananampalataya. Sa ganitong pananaw, inilalagay si Kristo na parang kaaway ni Moises, na para bang pinalitan ni Kristo si Moises. Ngunit malinaw na sinasabi ng Bibliya na si Kristo ay naparito upang tuparin ang kautusan at palawakin ito. Mateo 5:18; Isaias 42:21.

> Juan 5:46, 47 “Sapagkat kung kayo'y sumampalataya kay Moises, ay sasampalataya rin kayo sa akin; sapagkat siya'y sumulat tungkol sa akin. Ngunit kung hindi ninyo pinaniniwalaan ang kanyang mga sinulat, paanong paniniwalaan ninyo ang aking mga salita?”

Sinasabi ni Hesus na Siya ang katuparan ng isinulat ni Moises. Ibinigay kay Moises ang ugat kung saan magmumula si Kristo upang ito'y palawakin at dalhin sa ganap na bunga. Kaya’t si Kristo ay hindi kabaligtaran ni Moises, kundi Siya ang ganap na pagpapahayag ng lahat ng nasusulat sa kautusan at sa mga propeta.

> “Ang kautusan ay ang ebanghelyo na isinabuhay, at ang ebanghelyo ay ang pagpapaliwanag ng kautusan. Ang kautusan ang ugat; ang ebanghelyo ang mabangong bulaklak at bunga na nagmumula rito.” (*Christ Object Lessons* p. 128)

Ang pagbabagong ito sa pag-unawa ay makikita sa mga salita ni Hesus:

> Juan 1:17 “Sapagkat ang kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises, *ngunit* ang biyaya at katotohanan ay dumating sa pamamagitan ni Hesu-Kristo.”

Ang kaugnayan nina Moises at Kristo ay ipinapahayag sa pamamagitan ng salitang *ngunit* na idinagdag. Ipinahihiwatig nito ang isang paghahambing na tila magkasalungat. Ngunit ang totoo, ang pagkakaibang ito ay nagpapakita ng pagpapalawak at pagpapalalim ng isinulat ni Moises. Maaari rin nating gamitin ang salitang *at* upang ipakita ang pagdaragdag o pagpaparami ng kahulugan:

> Juan 1:17 “Sapagkat ang kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises, at ang biyaya at katotohanan ay dumating sa pamamagitan ni Hesu-Kristo.”

Sa tamang pagkaunawa kung paano nauugnay ang kautusan sa ebanghelyo, maraming inaakalang mahihirap na isyu ang nawawala.

Ang Iyong Daan ay nasa Dakong Banal
Isang simpleng paraan upang malaman kung ano ang nanatili at kung ano ang natapos sa krus ay ang pagtingin sa dakong banal na santuwaryo

> Pahayag 11:1-2 “At ako’y binigyan ng isang tambong tulad ng isang panukat: at ang anghel ay tumayo at nagsabi, Tumindig ka, at sukatin mo ang templo ng Diyos, at ang dambana, at ang mga sumasamba roon. 2 **Ngunit ang looban sa labas ng templo ay huwag mong isama sa pagsukat**; sapagkat ito’y ibinigay sa mga Hentil: at yuyurakan nila ang banal na lungsod sa loob ng apatnapu’t dalawang buwan.”

Ang bayan ng Diyos ay inutusan na sukatin ang templo, ang dambana, at ang mga sumasamba roon. Ngunit ang looban ay iniwang hindi isinali. Ibig sabihin, ang mga handog, alay, at mga paghuhugas na ginagawa sa looban ay hindi na isinama, ngunit ang mga bagay na nasa loob ng templo sa Banal at Kabanal-banalan ay nanatili. Saan ba inilagay ang kautusan ni Moises? Hindi ito inilagay sa looban kundi sa Kabanal-banalan. Kung alam natin na ang ministeryo sa Kabanal-banalan ay may partikular na kaugnayan mula 1844 at sa mga sumunod na panahon, at na ang kautusan ni Moises ay nasa Kabanal-banalan, hindi ba’t ipinapahiwatig nito na ang mga statutes o palatuntunan at mga pasya ay isusulat din sa puso sa panahon ng ministeryo sa Kabanal-banalan?

15. Dapat pa bang ipagdiwang ng mga Kristiyano ang mga kapistahan sa panahon ngayon?

Marami nang mga Kristiyano ang gumagawa nito. Ipinagdiriwang nila ang Pasko, Mahal na Araw, Araw ni San Valentin, Gabi ng mga Kaluluwa o mas kilala bilang Halloween na sinusundan ng Araw ng mga Santo. May ilan ding nagmamasid ng apatnapung araw ng Kuwaresma, Pag-akyat sa Langit, Pag-aakyat kay Maria, at Panahon ng Advent o Adbiyento. Kasama rin dito ang Labindalawang Araw ng Pasko, Pagsamba ng mga Pantas, Araw ni San Patricio, Araw ni Maria Ina ng Diyos o Araw ng Bagong Taon, Araw ng Imakuladang Paglilihi, Miyerkules ng Abo, Linggo ng Palaspas, Biyernes Santo, Linggo ng Pentekostes, Linggo ng Santatlo, at Corpus Christi. Ngunit

ang mga ito ay hindi binanggit kailanman sa Bibliya. Ang tanong, ang mga kapistahang binanggit sa Bibliya ba ay bahagi ng mga statutes o palatuntunan, mga tuntunin, at mga hinihingi ng Diyos, o kasama lamang sa mga anino ng mga bagay na darating? Tila ipinakikita na ang mga ito ay mga alituntunin na kabilang sa mga statutes o palatuntunan.

> "Kaya't inyong ipagdiriwang ang **Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa**, sapagkat sa araw ding ito ay inilabas Ko ang inyong mga hukbo mula sa lupain ng Egipto. Kaya't inyong ipagdiriwang ang araw na ito sa lahat ng inyong salinlahi bilang isang walang hanggang **palatuntunan**." Exodo 12:17.

Ang walang hanggang pagsunod sa palatuntunang ito na sinabing "sa lahat ng inyong salinlahi" ay naaangkop kapwa sa ikapitong araw ng Sabbath at sa taunang mga kapistahan ng Panginoon. Ang dalawa ay iniuutos gamit ang parehong pananalitang nagsasaad ng pagiging walang hanggan sa lahat ng salinlahi

Mga Sabbath ng Panginoon

> "Tunay na ang Aking mga Sabbath ay inyong iingatan: sapagkat ito'y tanda sa pagitan Ko at ninyo **sa lahat ng inyong salinlahi**"
> "Anim na araw kayong gagawa; ngunit sa ikapito ay Sabbath ng kapahingahan, banal para sa PANGINOON"
> "Ingatan ang Sabbath, upang ito'y ipagdiwang **sa lahat ng kanilang salinlahi**, *bilang* isang **walang hanggang** tipan." Exodo 31:13, 15, 16.

Ang mga Sabbath ng Diyos ay magiging isang tanda sa kamay at sa noo.

> "At ito'y magiging **isang tanda sa iyong kamay**, at paalaala **sa iyong noo**, upang ang kautusan ng PANGINOON ay laging nasa iyong bibig; sapagkat sa pamamagitan ng makapangyarihang kamay ay inilabas ka ng PANGINOON mula sa Egipto. Kaya't iyong **iingatan ang palatuntunang ito sa takdang panahon taon-taon**." Exodo 13:9,10.

Ang palatuntunang ito ay ang Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa. Ang tatlong talata bago ang dalawang ito ay nagpapatunay nito:

> "Sa loob ng pitong araw ay kakain ka ng tinapay na walang pampaalsa, at sa ikapitong araw *ay magkakaroon* ng **pista para sa PANGINOON**. Sa loob ng pitong araw ay kakainin ang tinapay na

> walang pampaalsa; at huwag hayaang may makitang tinapay na may pampaalsa sa iyo, ni pampaalsa man sa alinmang bahagi ng iyong nasasakupan. At iyong ipaliliwanag sa iyong anak sa araw na iyon, na sasabihin mo, *Ginagawa natin ito* dahil *sa* ginawa ng PANGINOON para sa akin nang ako'y inilabas Niya mula sa Egipto. Exodo 13:6-8.

Ang mga sumasamba sa halimaw at sa kaniyang larawan ay tatanggap ng tanda sa kanilang noo o sa kanilang kamay (Pahayag 14:9); ngunit ang mga sumasamba sa Ama at sa Kaniyang Larawan ay tatatakan ng isang tanda sa kanilang noo at sa kanilang kamay—magkakaroon sila ng pangalan ng Ama sa kanilang noo (Pahayag 14:1); at ang pangalan ni Hesus, ang Kaniyang "bagong pangalan," ay isusulat sa kanila (Pahayag 3:12); marahil sa kanilang kamay rin, gaya ng pagkaukit Niya sa atin sa palad ng Kaniyang mga kamay (Isaias 49:16).

Mga Pista ng Panginoon

Gaya ng Lingguhang Sabbath, ang mga pista ng Panginoon na may kasamang taunang mga Sabbath ay iniutos na ipagdiwang "sa buong salinlahi" at tinawag na mga tuntunin at mga statutes o palatuntunan.

Exodo 12:14 Paskuwa: "Paskuwa: "isang pista sa PANGINOON sa buong inyong salinlahi…isang palatuntunang walang hanggan."
Exodo 12:17 Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa: "sa buong inyong salinlahi, isang palatuntunang walang hanggan."
Levitico 23:14 at "isang **statute o palatuntunang** walang hanggan sa buong inyong salinlahi sa lahat ng inyong tahanan."
Levitico 23:21 Pentekostes: "isang **statute o palatuntunang** walang hanggan sa lahat ng inyong tahanan sa buong inyong salinlahi."
Levitico 23:31 Araw ng Pagbabayad-sala: "isang **statute o palatuntunang** walang hanggan sa buong inyong salinlahi sa lahat ng inyong tahanan."

Bagamat nauunawaan natin na ang salitang "magpakailanman" ay maaaring mangahulugang "hanggang sa matapos ang isang bagay" gaya ng pagkaunawa sa talatang nagsasabing "ang usok ng kanilang pagdurusa ay aakyat magpakailanman," kailangang maging maingat tayo sa kung paano natin pinipiling gamitin ito, lalo na pagdating sa mga bagay na nauukol sa Diyos. Ang mga pista ng PANGINOON, ang mga Sabbath ng PANGINOON, at ang Paskua ng PANGINOON ay inilalarawan gamit ang parehong mga salitang nagpapahiwatig ng panghabambuhay na bias gaya rin ng Kaniyang mga

Sabbath, mga statutes o tuntunin, at mga kahatulan (Levitico 23:2–5, 37–38; Ezekiel 20:11–13, 18–20).

Tunay nga, ang tinapay na walang lebadura ay patuloy pa ring ginagamit sa ating paggunita sa Huling Hapunan ng Panginoon hanggang sa ngayon. Sa paanuman, naipagpapatuloy natin ang simbolong ito ayon sa tagubilin ni Kristo.

Ipinagdiwang ni Hesus ang mga ito
"Pagkatapos nito ay nagkaroon ng kapistahan ng mga Hudio; at umahon si Hesus sa Jerusalem." Juan 5:1.
"Ngunit nang makaakyat na ang Kanyang mga kapatid, saka rin Siya umahon sa kapistahan, hindi hayagan kundi tila palihim." Juan 7:10.

"Sa mga Hudio, ang ikalabindalawang taon ang hangganan sa pagitan ng pagkabata at ng pagiging kabataan. Sa pagtapos ng taong ito, ang isang batang Hebreo ay tinatawag nang anak ng kautusan, at anak rin ng Diyos. Binibigyan siya ng mga natatanging pagkakataon para sa relihiyosong pagtuturo, at inaasahang makikibahagi sa mga banal na kapistahan at mga pagdiriwang. Alinsunod sa kaugaliang ito, si Hesus noong kabataan Niya ay nagpunta sa Jerusalem para dumalo sa Paskuwa. Tulad ng lahat ng mga debotong Israelita, umaakyat taon-taon sina Jose at Maria upang dumalo sa Paskuwa; at nang si Hesus ay umabot na sa kinakailangang edad, isinama nila Siya." (*Desire of Ages,* 7:75)

Ipinagdiwang din ito ni Pablo
"Kaya't ipagdiwang natin ang kapistahan, hindi sa lumang lebadura, ni sa lebadura ng kasamaan at kasuklam-suklam; kundi sa tinapay na walang lebadura ng sinseridad at katotohanan." 1 Corinto 5: 7.8.

Sa Gawa 18, si Pablo ay nanatili sa Corinto sa loob ng isa't kalahating taon kung saan siya ay "nakipagtalakayan sa sinagoga tuwing Sabbath," hinihikayat ang mga Hudio at mga Griyego na si Hesus ang Kristo. Ginagamit ng mga tagapag-ingat ng Sabbath ang talatang ito bilang mahalagang katibayan na si Pablo ay patuloy na sumasamba tuwing ikapitong araw kahit makalipas ang maraming taon mula nang mamatay si Kristo sa krus na nagpapakita ng pagpapatuloy ng Sampung Utos at ng pagtalima sa Sabbath ng mga apostol sa Bagong Tipan.

Ang parehong kabanatang ito ay ginagamit din bilang patunay na si Pablo ay hindi laging tumutupad sa taunang mga kapistahan, sapagkat siya ay nanatili sa Corinto nang mahigit isang taon at walang binanggit na siya ay nagdiwang ng alinman sa mga itinakdang kapistahan. Isa pa, siya ay wala sa Jerusalem kung saan ginaganap ng mga Hudio ang lahat ng kapistahan.

Ngunit hindi laging sa Jerusalem ipinagdiriwang ni Pablo ang mga kapistahan. Nang paalis na siya sa Corinto ay sinabi niya, "Kinakailangan kong sa lahat ng paraan ay dumalo sa kapistahang gaganapin sa Jerusalem." Gayunman, nang malaman niya ang balak ng mga Hudio na siya'y paslangin (Mga Gawa 20:3, 16), binago niya ang kanyang ruta at dumaan sa Macedonia at sa Filipos ay ipinagdiwang niya ang Paskuwa at ang "mga araw ng tinapay na walang lebadura" kasama ang kanyang mga Gentil na alagad. Mula roon ay "nagmadali siya, kung maaari, na makarating sa Jerusalem sa araw ng Pentekostes." Hindi lamang *ninanais* ni Pablo na makapunta sa Jerusalem sa Paskuwa upang makasama ang kanyang mga kababayang Hudio, kundi *nais* din ng kanyang mga kaaway na naroon siya upang siya'y mapatay. Kaya't binago niya ang kanyang landas at nagplano na lamang na dumalo sa Pentekostes. Subalit ipinagdiwang pa rin niya ang Paskuwa kahit hindi siya nasa Jerusalem. Binanggit ni Ellen White ang tungkol dito sa aklat na *Acts of the Apostles*:

> **"Sa Filipos, nanatili si Pablo upang ipagdiwang ang Paskuwa**. Si Lucas lamang ang naiwan sa kanya, ang iba pang mga kasama ay nagpatuloy patungong Troas upang hintayin siya roon. **Ang mga taga-Filipos** ang pinakamalambing at tapat sa mga **alagad** ni Pablo, at sa **loob ng walong araw ng kapistahan** ay nagkaroon siya ng payapa at masayang **pakikisama sa kanila**." {AA 390.4}

Binago ni Pablo ang kanyang landas at dumaan sa Macedonia, at nanatili sa Filipos upang ipagdiwang ang Paskuwa. Ang mga taga-Filipos ay mga Hentil na naging ***mananampalataya*** sa pamamagitan niya. Wala siyang dahilan upang ipagdiwang ang Paskuwa kasama ang mga Hentil na ito; hindi sila kanyang mga kababayang Hudio at sila'y mga Kristiyano na. Bakit niya ipagdiriwang ang Paskuwa kung ito'y kabilang sa mga seremonyang sinabi niyang hindi na kailangang sundin ng mga Hudio? Ginugol niya ang lahat ng walong araw ng kapistahan kasama sila. Bakit hindi na lang ilang araw at magpatuloy sa paglalakbay? Malinaw na ipinakikita nito na kanyang iginagalang at ipinagdiriwang ang buong tagal ng ipinag-uutos na kapistahan, kabilang ang huling Sabbath sa ikawalong araw.

Ang mga unang Kristiyano ay Ipinagdiriwang ito

"Kaya si Juan, ayon sa kaugalian ng Kautusan, ay nagsimulang ipagdiwang ang kapistahan ng (Paskuwa) sa gabi ng ikalabing-apat na araw ng unang buwan, hindi isinasaalang-alang kung ito man ay tumapat sa Araw ng Sabbath o sa ibang araw." (*Bede's The Ecclesiastical History of the English People* for The Great Histories Series by Washington Square Press, N.Y., 1968)

Polycrates: "Kaya't mahigpit naming ipinagdiriwang ang araw na iyon, hindi

nagdadagdag ni nagbabawas, sapagkat sa Asia [Minor] ay may mga dakilang ilaw ng pananampalataya na nangatutulog, at sila'y muling mabubuhay sa araw ng pagdating ng Panginoon, kapag Siya'y darating na may kaluwalhatian mula sa langit at hahanapin ang lahat ng mga banal. Kabilang dito si Felipe… at dalawa sa kanyang mga anak na babae…[p 507] Naroon din si Juan na sumandal sa dibdib ng Panginoon… At naroon din si Policarpo sa Smirna, na isang obispo at martir, at si Traseas, isa ring obispo at martir mula sa Eumenea… [Gayundin] sina Sagaris,… Papirio,… at Melito… lahat ng mga ito ay tumalima sa ika-labing-apat na araw ng Paskuwa **ayon sa ebanghelyo**, at hindi kailanman lumihis, kundi sumunod **ayon sa tuntunin ng pananampalataya**. At ako rin, si Polycrates, ang pinakaaba sa inyong lahat, ay namumuhay ayon sa tradisyon ng aking mga kamag-anak, at ang ilan sa kanila ay aking sinundan. Sapagkat pito sa aking pamilya ang naging mga obispo at ako ang ikawalo, at ang aking mga kamag-anak ay laging ipinagdiriwang ang araw kung kailan inaalis ng mga tao ang lebadura. Kaya nga, mga kapatid, ako na namuhay ng animnapu't limang taon sa Panginoon, at nakausap ang mga kapatid mula sa iba't ibang bayan, at nagsaliksik sa lahat ng Banal na Kasulatan, ay hindi natatakot sa mga banta, sapagkat sinabi na ng mga higit na dakila kaysa sa akin, 'Mas mabuting sundin ang Diyos kaysa sa mga tao.'" (SDA Bible Commentary, Vol. 9, p. 362)

Pansinin na hindi niya sinabi na "ipinagdiwang ang Paskuwa ayon sa tradisyon"
kundi "ipinagdiwang ang ika-labing-apat na araw ng Paskuwa ayon sa Ebanghelyo"

Ipinangilin ito ng mga Waldenses

"Matagal ding nagsikap ang mga Katoliko na palabasin na ang mga taong ito ay walang tuloy-tuloy na kasaysayan, kundi mga lokal na paglihis lamang sa panahon at lugar ng isang kakaiba at maling kaisipang may pagkahilig sa kaugaliang Hudio. Ang mga Hudio, Katoliko, Orthodox, at mga Protestante ay kapwa nagsikap na itanggi na may isang iglesiang tagapagpanatili ng Sabbath na tumagal nang tuluy-tuloy o matagal na umiiral. Isang iglesiang hindi naniniwala sa Trinidad, nangilin ng Sabbath, ipinagdiriwang ang mga **pista**, sinusunod ang mga batas tungkol sa pagkain, at ang iba pang **mga kautusang hindi nauukol sa paghahandog** mula sa Lumang Tipan, pati na rin ang mga turo ni Kristo at ng Bagong Tipan mula pa sa panahon ng mga apostol at ng iglesya sa Bagong Tipan ito ay isang bagay na ikinahihiya ng marami." (Editor's Forward, *The Sabbatarians in Transylvania,* by Samuel Kohn, 1998 p. 3)

"Sa likod ng matatayog na panangga ng mga bundok—na sa lahat ng panahon ay naging kanlungan ng mga inuusig at inaapi—nakasumpong ng taguan ang

mga Waldenses. Dito, sa gitna ng kadiliman ng Gitnang Panahon, ay patuloy na nagniningas ang ilaw ng katotohanan. Sa dakong ito, sa loob ng isanlibong taon, ay nanatiling matatag ang mga saksi ng katotohanan sa pananampalatayang mula pa noong unang panahon." (*Great Controversy* pp. 65-66)

16. Ipagdiriwang ba natin ang mga kapistahan sa langit o sa bagong lupa?

Bawat buwan ay kakain tayo ng bunga ng punongkahoy ng buhay kapag mula sa isang bagong buwan hanggang sa kasunod, tayong lahat ay paroroon upang sumamba sa harap ng ating Maylalang (Isaias 66:23).

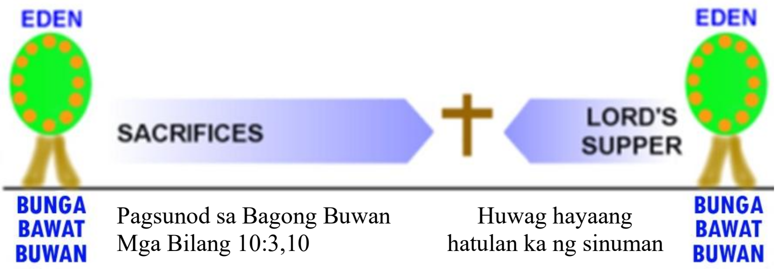

Ang punongkahoy ng buhay sa bagong lupa ay mamumunga ng "kaniyang bunga bawat buwan," at sana'y gayon din sana sa Eden bago ang pagkahulog ng tao. Ang mga bagong buwan, tulad ng lingguhang Sabbath, ay laging ipinangingilin at magpapatuloy na ipangilin magpakailanman.

> "At ipinakita niya sa akin ang isang dalisay na ilog ng tubig ng buhay, malinaw na gaya ng kristal, na umaagos mula **sa trono ng Diyos at ng Kordero**. Sa gitna ng lansangan nito, at sa magkabilang panig ng ilog, ay *naroon* **ang punongkahoy ng buhay**, na namumunga ng labindalawang *uri ng* bunga, na nagbibigay ng bunga nito **bawat buwan**: at ang mga dahon ng punongkahoy *ay* para sa kagalingan ng mga bansa." Pahayag 22:1, 2.

> "Ito ang maghahanda sa mga naninirahan sa lupa para sa mga tahanang inihahanda ni Kristo para sa mga umiibig sa Kanya. Sa panahong iyon, sila'y magtitipon sa santuwaryo mula Sabbath hanggang Sabbath, at **mula bagong buwan hanggang sa panibagong bagong buwan**, upang magsama-sama sa mas dakilang awitin ng pasasalamat at pagpupuri sa Kanya na nakaupo sa trono, at sa Kordero, magpakailanman." (Manuscript 24, 1898)

Pagkatapos ilarawan ang pagkalipol ng mga masasama na "lumalaban sa Jerusalem," na tumutugma sa pagtitipon nina Gog at Magog upang kubkubin ang Banal na Lungsod sa Pahayag kabanata 20. Sinasabi sa Zacarias 14:16,

> "At mangyayari, *na* bawat isa na nalabi sa lahat ng mga bansa na lumaban sa Jerusalem ay aahon taon-taon upang sumamba sa Hari, ang Panginoon ng mga hukbo, at upang ipangilin ang kapistahan ng mga tabernakulo."

At sa wakas, ito ang pangako mismo ni Hesus sa Kaniyang mga alagad "Sa buong puso ay ninais kong makasalo kayo sa pagkain ng Paskuwa na ito bago Ako magdusa: Sapagkat sinasabi Ko sa inyo, na hindi na Ako kakain nito hanggang sa ito'y matupad sa kaharian ng Diyos. At sinasabi Ko sa inyo, na hindi Ako iinom ng bunga ng ubas, hanggang sa dumating ang kaharian ng Diyos." Lucas 22:14-18

Sinabi ni Hesus na ang Paskuwa ay matutupad sa kaharian ng Diyos, at kapag dumating na ito, muli Siyang "kakain nito" at "iinom ng bunga ng ubas." Kaya't hindi bababa sa dalawang kapistahan, ang una at ang huli sa pitong taunang banal na pagtitipon, ang binanggit sa konteksto ng bagong lupa.

Apendise A

Ellen White, *Review & Herald*, May 6, 1875

Binigyan ng Diyos ang Israel ng malinaw at tiyak na kaalaman tungkol sa Kaniyang kalooban sa pamamagitan ng mga **espesyal na utos**, na nagpapakita ng **tungkulin ng tao sa Diyos at sa kapwa**. Ang uri ng pagsamba na nararapat para sa Diyos ay malinaw na itinakda. Itinatag ang isang natatanging **sistema ng mga ritwal at seremonya** upang **mapanatili sa alaala ng mga tao ang Diyos**, at sa gayon ay magsilbing bakod **na mag-iingat at magtatanggol sa** Sampung Utos laban sa paglabag. {RH, May 6, 1875 par. 3}

Ang bayan ng Diyos, na tinatawag Niyang Kaniyang natatanging kayamanan, ay pinarangalan sa pagkakaloob sa kanila ng **dalawang uri ng kautusan; ang moral at ang seremonyal**. Ang **una ay tumutukoy pabalik sa paglalang**, upang mapanatili sa alaala ang Diyos na buhay na lumikha ng sanlibutan, na ang Kaniyang mga utos ay may bisa sa lahat ng tao sa bawat kapanahunan, at mananatili magpakailanman. **Ang ikalawa ay ibinigay dahil sa pagsalangsang ng tao** sa kautusang moral, ang pagsunod dito ay binubuo ng mga handog at mga hain na tumuturo sa darating na pagtubos. **Ang bawat isa ay malinaw at naiiba sa isa't isa**. Mula pa sa paglalang, ang kautusang moral ay mahalagang bahagi ng banal na plano ng Diyos, at ito ay hindi nababago, gaya ng Kaniyang sarili. Ang kautusang seremonyal ay ibinigay upang tuparin ang isang tiyak na layunin sa plano ni Kristo para sa kaligtasan ng sangkatauhan. Itinatag ang **makasagisag na sistema ng mga hain at mga handog** upang sa pamamagitan ng

mga serbisyong ito ay **makita ng makasalanan ang dakilang handog, si Kristo**. Ngunit ang mga Hudio ay nabulag ng kapalaluan at kasalanan kaya't kakaunti lamang sa kanila ang nakaunawa na ang mga hayop ay sagisag lamang ng tunay na pantubos para sa kasalanan; at nang dumating si Kristo, na siyang kinakatawan ng mga handog na iyon, ay hindi nila Siya nakilala. **Ang kautusang seremonyal ay marilag**; ito ay **isang pagtutustos na inihanda ni Hesu-Kristo sa pakikipagsanggunian sa Kaniyang Ama**, upang tumulong sa ikaliligtas ng sangkatauhan. Ang buong kaayusan ng **makasagisag na sistema ay nakasalig kay Kristo**. Nakita ni Adan si Kristo na inilarawan sa pamamagitan ng inosenteng hayop na nagdusa bilang kabayaran sa kaniyang pagsuway sa kautusan ni Jehova.

Ang kautusang makasagisag ay tumuturo kay Kristo. Ang lahat ng pag-asa at pananampalataya ay nakatuon kay Kristo **hanggang sa ang mga sagisag ay natupad sa Kaniyang kamatayan**. Ang **mga statutes o palatuntunan at mga hatol** na nagtutukoy sa tungkulin ng tao sa kaniyang kapwa ay **puno ng mahahalagang tagubilin, nililinaw at pinapasimple nito ang mga prinsipyo ng kautusang moral** upang madagdagan ang kaalaman sa pananampalataya at **mapanatiling bukod at hiwalay** ang bayan ng Diyos mula sa mga bansang sumasamba sa diyus-diyosan.

Ang **mga statutes o tuntunin tungkol sa pag-aasawa, pagmamana, at ang mahigpit na katarungan** sa pakikitungo sa isa't isa ay kakaiba at salungat sa mga kaugalian at pamumuhay ng ibang mga bansa, ito ay itinatag ng Diyos upang **panatilihing hiwalay ang Kaniyang bayan mula sa ibang mga bansa**. Ang **pangangailangan nito** upang mapanatiling banal ang bayan ng Diyos at **hindi maging tulad ng mga bansang** walang pag-ibig at takot sa Diyos ay **kasinghalaga pa rin sa ating panahon ngayon** na lubhang masama, kung saan ang paglabag sa kautusan ng Diyos ay laganap at ang pagsamba sa diyus-diyosan ay malubha. **Kung kinailangan ng sinaunang Israel ang ganitong uri ng pag-iingat, mas higit natin itong kailangan** ngayon upang hindi tayo tuluyang maihalo sa mga lumalabag sa kautusan ng Diyos. Napakadaling lumayo ng puso ng tao mula sa Diyos, kaya't **may malaking pangangailangan para sa disiplina at pagpipigil sa sarili**.

Ang pag-ibig ng Diyos sa tao na nilikha Niya ayon sa Kaniyang sariling larawan ang nagtulak sa Kaniya na ibigay ang Kaniyang Anak upang mamatay dahil sa pagsuway ng tao, at upang hindi tuluyang makalimot ang tao sa Diyos at sa ipinangakong pagtubos dahil sa pagdami ng kasalanan, itinatag ang **sistema ng paghahandog** ng mga hayop **bilang sagisag ng sakdal na handog ng Anak ng Diyos**.

Si Kristo ang anghel na itinalaga ng Diyos upang manguna kay Moises sa ilang, at pumatnubay sa mga Israelita sa kanilang paglalakbay patungong lupang Canaan. **Si Kristo ang nagbigay kay Moises ng mga tanging tagubilin** na dapat iparating sa Israel. “Mga kapatid, hindi ko ibig na kayo'y manatiling mangmang tungkol sa mga nangyari sa ating mga ninuno silang lahat ay nasa ilalim ng ulap, at silang lahat ay tumawid sa dagat; lahat sila ay nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat; lahat sila ay kumain ng iisang pagkaing espirituwal; at uminom ng iisang inuming espirituwal; sapagkat sila'y uminom mula sa batong espirituwal na sumunod sa kanila; at ang Batong iyon ay si Kristo."

"Sa **huling araw**, **ang dakilang araw ng kapistahan**, tumayo si Hesus at malakas na sinabi, Kung ang sinuman ay nauuhaw, lumapit siya sa akin at uminom." Ang mga salitang ito ay sinabi Niya habang pinagmamasdan ang isinagawang paghahandog ng mga Hudio, na kumakatawan sa tubig na umaagos mula sa batong matigas. Ang **pag-alaalang ito ng pagpapalabas ng tubig mula sa bato** sa ilang ay gumalaw sa puso ng Anak ng Diyos ng matinding habag at kaawa-awa para sa kadiliman ng kanilang pag-unawa; sapagkat ayaw nilang tanggapin ang liwanag na dala Niya sa kanila. **Sinabi ni Kristo sa kanila na Siya ang batong iyon. Ako ang tubig na nagbibigay-buhay**. Ang inyong mga ninuno ay uminom mula sa batong espirituwal na sumunod sa kanila. Ang batong iyon ay ako. Sa pamamagitan lamang ni Kristo kaya pinagpala ang mga Hebreo ng mga natatanging biyaya na patuloy nilang tinatanggap, kahit pa sa kabila ng kanilang mga kasalanang pagrereklamo at paghimagsik.

Dahil sa patuloy na pagsuway, **ang kautusang moral ay muling ibinigay** na may nakapanghihilakbot na karangyaan mula sa Bundok ng Sinai. **Ibinigay ni Kristo kay Moises ang mga alituntuning panrelihiyon na dapat mamahala sa araw-araw na pamumuhay. Ang mga statutes o batas** na ito ay malinaw na ibinigay **upang ingatan ang** Sampung Utos. Ang mga ito ay **hindi mga anino ng mga palatandaan na lilipas sa kamatayan ni Kristo. Sa halip, ang mga ito ay mananatiling may bisa sa tao sa lahat ng kapanahunan hangga't may panahon pa**. Ang mga utos na ito ay **pinagtibay ng kapangyarihan ng kautusang moral**, at **malinaw at tiyak nilang ipinaliwanag ang kautusang iyon**.

Si Kristo ay naging kasalanan alang-alang sa nahulog na sangkatauhan, sa pagtanggap Niya sa hatol na nararapat sa makasalanan dahil sa pagsuway sa kautusan ng Diyos. Si Kristo ang tumayong pinuno ng sangkatauhan bilang kanilang kinatawan. Kinuha Niya sa Kanyang sarili ang mga kasalanan ng sanlibutan. Sa wangis ng makasalanang laman ay hinatulan Niya ang kasalanan sa laman. **Kinikilala Niya ang bisa ng kautusan ng mga Hudio hanggang sa Kanyang kamatayan**, kung **kailan ang anino ay nagtapos sa katuparan**. Sa himalang ginawa Niya para sa ketongin, inutusan Niya ito na pumunta sa mga pari at maghandog ayon sa kautusan ni Moises. Sa ganitong paraan, **pinagtibay Niya ang kautusang nag-uutos ng mga handog**.

Ang mga **Kristiyanong** nagpapakilalang mga mag-aaral ng Bibliya ay **mas makakaunawa nang lubos**, kumpara sa sinaunang Israel, **sa buong kahulugan ng mga seremonyang kautusan** na inatasan silang sundin. Kung tunay nga silang mga Kristiyano, handa silang **kilalanin ang kabanalan at kahalagahan ng mga anino ng mga ito**, sapagkat kanilang nakikita ang katuparan ng mga pangyayaring inilarawan ng mga iyon. Ang kamatayan ni Kristo ang nagbibigay ng tamang pagkaunawa sa sistemang seremonyal, at nagpapaliwanag sa mga hulang nananatiling malabo pa rin sa mga Hudio. Si Moises ay hindi gumawa ng batas mula sa kanyang sarili. **Si Kristo, ang anghel na itinalaga ng Diyos** upang manguna sa Kanyang bayang hinirang, **ang siyang nagbigay kay Moises ng mga statutes o tuntunin at mga tagubilin** na kailangan para sa isang buhay na pananampalataya at upang **pamahalaan ang bayan ng Diyos**. **Malaking pagkakamali ng mga Kristiyano ang tawaging mabigat at di-makatarungan ang kautusang ito, at pagkatapos ay ihambing ito sa ebanghelyo** at

sa misyon ni Kristo sa Kanyang ministeryo sa lupa, **na para bang si Kristo ay laban sa matuwid na mga alituntunin** na tinatawag nilang **kautusan ni Moises**.

Ang kautusan ni Jehova, na nagsimula pa noong paglalang, ay binubuo ng **dalawang dakilang prinsipyo**, "Ibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso, buong kaluluwa, buong pag-iisip, at buong lakas. Ito ang unang utos. At ang ikalawa ay katulad nito: Ibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili. Wala nang ibang utos na higit pa sa mga ito." Ang dalawang dakilang prinsipyong ito ay sumasaklaw sa unang apat na utos na nagpapakita ng tungkulin ng tao sa Diyos, at sa huling anim na utos na nagpapakita ng tungkulin ng tao sa kanyang kapwa. Ang mga prinsipyong ito ay mas malinaw na ipinahayag sa tao matapos ang kanyang pagkahulog, at iniangkop sa kalagayan ng mga makasalanang nilalang. Kinailangan ito sapagkat nabulag na ang pag-iisip ng tao dahil sa pagsuway.

Sa kanyang kagandahang-loob, ang Diyos mismo ang nagsalita ng Kanyang kautusan at isinulat ito ng Kanyang sariling daliri sa mga tapyas na bato, at gumawa ng isang taimtim na tipan sa Kanyang bayan sa Sinai. Kinikilala ng Diyos ang Israel bilang Kanyang natatanging kayamanan higit sa lahat ng tao sa ibabaw ng lupa. **Si Kristo**, na nanguna kay Moises sa ilang, **ang siyang naglinaw sa mga prinsipyo ng moralidad at relihiyon sa pamamagitan ng mga tiyak na tagubilin**, na nagtuturo sa tungkulin ng tao sa Diyos at sa kapwa, upang **mapangalagaan ang buhay at maprotektahan ang banal na kautusan ng Diyos**, upang ito'y hindi tuluyang makalimutan sa gitna ng isang mapanghimagsik na mundo.

Ang mga nagpapakilalang Kristiyano ngayon ay sumisigaw, Si Kristo! Si Kristo ang aming katuwiran, ngunit itinataboy naman nila ang kautusan. Nagsasalita at kumikilos sila na para bang ang layunin ng pagparito ni Kristo sa isang nahulog na mundo ay upang pawalang-bisa ang kautusan ng Kanyang Ama. Hindi ba't maaari rin namang maganap ang layuning iyon kahit hindi isinugo sa sanlibutan ang kaisa-isang minamahal ng Ama upang magdusa, magtiis ng kahirapan, at mamatay sa kahiya-hiyang paraan sa krus? Ipinapangaral ng mga mangangaral na ang pagkamatay ni Kristo bilang pantubos ay nagbigay ng kalayaan sa tao upang labagin ang kautusan ng Diyos at magkasala, at pagkatapos ay **pinupuri nila ang libreng biyaya at habag na ipinahayag sa pamamagitan ni Kristo sa ilalim ng ebanghelyo, habang hinahamak naman nila ang kautusan ng Diyos**.

Itinatapon nila ang gabay at pagpipigil ng kautusan, at hinahayaan ang sarili sa masasamang pita ng laman at sa mga likas na hilig ng pusong makasalanan, at pagkatapos ay nagdiriwang sa awa at biyaya ng ebanghelyo. Ngunit ito ang sinasabi ni Kristo sa kanila: "Hindi ang bawat nagsasabi sa akin ng Panginoon, Panginoon ay papasok sa kaharian ng langit, **kundi ang gumagawa ng kalooban ng aking Ama na nasa langit**;" Ano ba ang kalooban ng Ama? Na **ating sundin ang Kanyang mga utos**, **upang pagtibayin ang kalooban ng Kanyang Ama, si Kristo mismo ang naging tagapagbigay ng mga statutes o tuntunin at tagubilin** na ibinigay sa pamamagitan ni Moises para sa bayan ng Diyos. Kaya't ang **mga Kristiyanong** nagpupuri kay Kristo ngunit **tumututol sa kautusang ibinigay sa iglesya ng mga Hudio ay itinatapat si Kristo laban kay Kristo**.

Ang kamatayan ni Hesu-Kristo para sa pagtubos ng sangkatauhan ay nag-aalis ng talukbong at nagpapabalik ng matinding liwanag sa daan-daang taon pabalik, na **tumatanglaw sa buong kaayusan ng relihiyon ng mga Hudio. Kung wala ang kamatayan ni Kristo, ang buong sistemang ito ay wala sanang kabuluhan**. Yamang itinakwil ng mga Hudio si Kristo, ang buong sistema ng kanilang relihiyon ay naging **malabo, hindi maipaliwanag, at walang katiyakan** para sa kanila. Binibigyan nila ng **pantay na bigat ang mga aninong seremonya ng mga simbolo na natupad na sa kanilang tunay na katuparan**, tulad ng ibinibigay nilang halaga sa kautusan ng Sampung Utos, na hindi anino kundi katotohanang kasing tatag ng trono ni Jehova. **Itinataas ng kamatayan ni Kristo ang halaga ng sistema ng mga anino at mga utos ng mga Hudio**, na ipinapakita na ang **mga ito'y mula sa Diyos**, at may layuning **panatilihing buhay ang pananampalataya** sa puso ng Kanyang bayan.

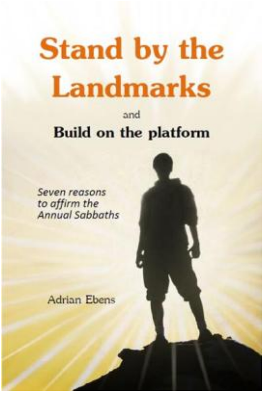

Paninindigan sa mga Palatandaan

Ang kilusang Adventist ay itinayo sa saligan ng Pahayag 14:12, na binubuo ng mga taong tumutupad sa mga utos ng Diyos at may pananampalataya kay Hesus. Mula sa saligang ito, inilalahad ng babasahing ito ang kaugnayan ng pagkaunawa sa katuwiran ni Kristo na nahahayag sa pamamagitan ng pagsunod sa lahat ng utos ng Diyos.

Ang Pagkakahating Seremonyal

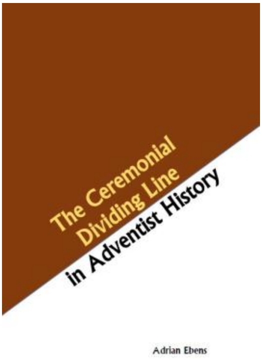

Ang kasaysayan ng mga Adventist ay puno ng mga pagtatalo at pakikipaglaban ukol sa isyu kung kailan at saan nagsimula at nagtapos ang Lumang Tipan kasama ang lahat ng mga seremonya at alituntunin nito. Tulad ng ibang mga Protestanteng simbahan na pinagmulan nila, matagal ding tinanggap ng mga Adventist ang karaniwang paniniwala na ang lahat ng bagay na makaluma at maka-Hudio ay natapos na sa kamatayan ni Hesus. Para sa karamihan ng mga Protestante, kasama rito ang ikapitong araw na Sabbath. Ngunit hindi ganoon ang paniniwala ng mga Adventist, na bago pa lamang nakumbinsi ng Ikaapat na Utos. Ang Moral na Kautusan ay hindi nagbabago; ang Kautusan ni Moises ay ipinako na sa krus. Ngunit paano naman ang ikapu, nakalalasing na inumin, at maruruming pagkain? Hindi nagtagal, unti-unting isinama sa usaping ito ang lumalawak na listahan ng mga tuntuning Mosaiko na inilipat sa kabilang panig ng Seremonyal na Paghahati. At dumating ang taong 1888. Ang mga kahulugan nito ay hindi maikakaila. May kailangang isakripisyo. Naipuwesto ang magkabilang panig sa tunggalian, at ang natitira— ang natitira ay kasaysayan.

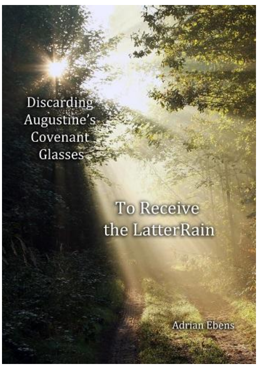

Pagbabaklas sa Salamin ng Tipan ni Augustine

Alamin kung paano nakatulong ang mga sistema ng tipan na binuo ni Augustine upang maikli ang pagtanggap ng Huling Ulan sa pamamagitan ng pinakamahalagang mensaheng ipinangaral noong 1888.

Paano Naman ang mga Kapistahan?

Magandang tanong.

Ang polyetong ito ay sumasagot sa mga sumusunod na katanungan:

Nararapat pa bang sundin natin ang mga Statutes ngayon?
Ano-ano ang mga kasama sa mga Statutes?
May taglay bang mga moral na prinsipyo ang mga kapistahan?
Kailangan ba nating sundin ang mga Statutes upang maligtas?
Bakit ang ilan lamang sa mga Statutes ang ating sinusunod at hindi lahat?
Bahagi ba ng sistemang handog ang kapistahan?
Ang ikapitong araw na Sabbath ba ay isang statute o isang kapistahan ng Panginoon?
Ilan ang mga Sabbath?
Ano ang pagpapala ng Sabbath?
Bakit isa lamang sa mga Sabbath ang ating sinusunod at hindi lahat?
Diyos ba ang dahilan kung bakit natigil ang mga Kapistahan?
Ilan ang mga kautusan?
May kautusan ba na pinawi sa krus?
Ano ang ipinako sa krus?
Ang mga kapistahan ba ay mga anino o uri na nagtapos nang dumating ang katuparan?
Dapat pa bang ipagdiwang ng mga Kristiyano ang mga kapistahan sa panahon ngayon?
Ipagdiriwang ba natin ang mga kapistahan sa langit o sa bagong lupa?

Inimprenta sa Australia
Maranatha Media
Maranathamedia.com
Maranathamedia-philippines.com

Inimprenta sa USA
Talking Rock Sabbath Chapel
1250 W. Price Creek Rd. Talking Rock, GA 30175 www.TalkingRockSabbathChapel.com
info@TalkingRockSabbathChapel.com
706-692-8954